

2011 SPUC National Conference

Research and Creative Solutions for Development

การประชุมวิชาการระดับชาติ

ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนา

6 พฤษภาคม 2554

ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

การประชุมวิชาการระดับชาติ

(2011 SPUC National Conference)

เรื่อง “ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนา”

(Research and Creative Solutions for Development)

ฉบับบทคัดย่อ

2011 SPUC National Conference

Research and Creative Solutions for Development

การประชุมวิชาการระดับชาติ

ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนา

6 พฤษภาคม 2554

ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

การประชุมวิชาการระดับชาติ เรื่อง ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนา

RESEARCH AND CREATIVE SOLUTIONS FOR DEVELOPMENT

2011 SPUC NATIONAL CONFERENCE

สารจาการรองอธิการบดีวิทยาเขต

การพัฒนาอย่างรวดเร็วของโลกยุคปัจจุบัน ทำให้ทุกภาคส่วนของสังคมต้องตื่นตัวในการปรับปรุงตนเองให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง สถาบันอุดมศึกษาเป็นส่วนสำคัญยิ่งที่จะเป็นผู้นำทางปัญญาของสังคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ตระหนักดีในภารกิจสำคัญเหล่านี้ จึงจัดเปิดเวทีสำหรับการพัฒนาบุคลากรของสังคม โดยให้มีการประชุมวิชาการระดับชาติ เพื่อเป็นสถานที่ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์เชิงวิชาการสำหรับนักวิชาการ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ อันจะเป็นการสนับสนุน อาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิต นักศึกษาของสถาบันต่าง ๆ ที่สมัครเข้าร่วมโครงการได้เผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สาธารณะ กิจกรรมในลักษณะนี้จะเป็นเครื่องยืนยันเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษาอีกทางหนึ่ง ทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ให้ทุกภาคส่วนมีความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่ความเป็นหนึ่งเดียวของประชาคมอาเซียนในเวลาอันใกล้

ในนามของของมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ขอขอบคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งวิทยากร ผู้เข้าร่วม โครงการ ผู้เสนอผลงาน เจ้าหน้าที่และบุคลากรทุกคนที่ตั้งอกตั้งใจทำงานอย่างหนัก เพื่อให้ภารกิจสำคัญแต่ละอย่างลุล่วงไปด้วยดี ขอให้การประชุมบรรลุเป้าหมาย และขอความสุขความเจริญจงเกิดแก่ผู้ร่วมงานทุกท่าน โดยทั่วกัน

เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

สารจากประธานคณะกรรมการฝ่ายอำนวยการจัดการประชุม

การประชุมวิชาการระดับชาติ (2011 SPUC National Conference) เรื่องผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนา (Research and creative solutions for development) มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี จัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นเวทีทางวิชาการในการแลกเปลี่ยนความรู้และส่งเสริมสนับสนุนการเสนอ ผลงานวิจัยของอาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา นักประดิษฐ์ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ตลอดจนแลกเปลี่ยน ความรู้และประสบการณ์การวิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี กำหนดจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติ ในวันที่ 6 พฤษภาคม 2554 โดยมีประธานในพิธีคือ รองศาสตราจารย์ ดร.ครรชิต มาลัยวงศ์ ราชบัณฑิต และมีการบรรยายพิเศษ เรื่อง “นวัตกรรมแห่งอนาคต” โดยคุณบุญชัย พัฒนธนานนท์ และเรื่อง การพัฒนาเพื่อรองรับ “ASEAN BECOMES ONE: ผลกระทบและการพัฒนาองค์กรเมื่ออาเซียนรวมเป็นหนึ่ง” โดยคุณราเชนทร์ พจนสุนทร รองปลัดกระทรวงพาณิชย์

ในนามของคณะกรรมการฝ่ายจัดงาน ขอขอบคุณสถาบันการศึกษา คณะกรรมการทุกฝ่าย และ คณะทำงานทุกท่านที่มีส่วนช่วยขับเคลื่อนการจัดงานประชุมวิชาการในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ตลอดจน องค์กรภาครัฐและเอกชนที่ให้การสนับสนุนการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติในครั้งนี้ ขอขอบคุณวิทยากร และผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่านที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งนี้ประสบความสำเร็จ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อูสาหะ)

ผู้ช่วยอธิการบดี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

กำหนดการ
การประชุมวิชาการระดับชาติ
เรื่อง ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนา
วันศุกร์ที่ 6 พฤษภาคม 2554
ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

08.30 – 09.00 น.	ลงทะเบียน
09.00 – 09.15 น.	พิธีเปิด - กล่าวต้อนรับโดยรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร - กล่าวรายงานโดยประธานคณะกรรมการฝ่ายอำนวยการจัดการประชุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อุสาหะ - ประธานในพิธี รศ.ดร.ครรชิต มาลัยวงศ์ ราชบัณฑิต กล่าวเปิดงาน
09.15 – 09.45 น.	ปาฐกถาพิเศษเรื่อง “นวัตกรรมแห่งอนาคต” โดยคุณบุญชัย พัฒนธนานนท์
09.45 – 10.00 น.	พักรับประทานอาหารว่าง
10.00 – 12.00 น.	การบรรยายพิเศษเรื่อง “การพัฒนาเพื่อรองรับ ASEAN BECOMES ONE” โดยคุณราเชนทร์ พจนสุนทร รองปลัดกระทรวงพาณิชย์
12.00 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 16.30 น.	การนำเสนอผลงานวิจัย - สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ - สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ - งานวิจัยในชั้นเรียนและงานสร้างสรรค์

**รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงานวิจัยการประชุมวิชาการระดับชาติ
งานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนา
(2011 SPUC National Conference' 54)**

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ครรชิต	มาลัยวงศ์	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ พล.ต.ต.หญิงนัยนา	เกิดวิชัย	กรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์	วรรณัจฉริยา	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.คุณวุฒิ	คนฉลาด	กรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ	โชคเหมาะ	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ	จานประดับ	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์	ประณีตพลกรัง	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.เอื้อน	ปิ่นเงิน	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูริชญา	วัฒนรุ่ง	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ม.ร.ว. ดร.วุฒิเลิศ	เทวกุล	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์กาญจนา	มณีแสง	กรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ยืน	ภู่วรรณ	กรรมการ
13. รองศาสตราจารย์สุพล	อิงประสาร	กรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ชลพร	บุญพารอด	กรรมการ
15. รองศาสตราจารย์สุณา	สิทธิเลิศประสิทธิ์	กรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ธันชัย	ยมจินดา	กรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ชนินทร์	ชุนหพันธ์รักษ์	กรรมการ
18. รองศาสตราจารย์เนตร์พัฒนา	ยาวิราช	กรรมการ
19. รองศาสตราจารย์สุวิทย์	นิ่มน้อย	กรรมการ
20. รองศาสตราจารย์บำรุง	สุขพรรณ	กรรมการ
21. รองศาสตราจารย์สุมน	อยู่สิน	กรรมการ
22. รองศาสตราจารย์รัตนา	จ๊กกะปาก	กรรมการ
23. รองศาสตราจารย์วาลี	ฐาปนวงศ์สานติ	กรรมการ
24. รองศาสตราจารย์ศิริโสภาคย์	บุรพาเดชะ	กรรมการ
25. รองศาสตราจารย์ยุทธนา	ธรรมเจริญ	กรรมการ

26. รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์	สุวจิตตานนท์	กรรมการ
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์	วิจนสุนทร	กรรมการ
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิณี	เพชรสว่าง	กรรมการ
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร	ศรีจำปา	กรรมการ
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกวิทย์	มณีธร	กรรมการ
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์	ชัยกิจอุไรใจ	กรรมการ
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรหาญ	ลิลิตา	กรรมการ
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ	ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย	มีคำ	กรรมการ
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์	อุสาหะ	กรรมการ
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พุณทรัพย์	วิจนสุนทร	กรรมการ
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประทีป	ทับออตตานนท์	กรรมการ
38. ดร.สุทิตี	ขัตติยะ	กรรมการ
39. ดร.สอาด	หอมมณี	กรรมการ
40. ดร.สาวิตรี	รัตโนภาสสุวรรณลี	กรรมการ
41. ดร.สารทิศ	สกุลคุณ	กรรมการ
42. ดร.อัศม์เดช	วานิชชินชัย	กรรมการ
43. ดร.โชติศา	ขาวสนิท	กรรมการ
44. ดร.กมล	จิราพงษ์	กรรมการ
45. ดร.บวรวิทย์	เป็รื่องวงศ์	กรรมการ
46. ดร.พูนผล	เตวิทย์	กรรมการ
47. ดร.อัญญา	นิลนพคุณ	กรรมการ
48. ดร.นิเวศน์	จิระวิชิตชัย	กรรมการ
49. ดร.จำเนียร	จวงตระกูล	กรรมการ
50. ดร.ธ.ธง	พวงสุวรรณ	กรรมการ
51. ดร.สุธี	อยู่สถาพร	กรรมการ
52. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ	อุสาหะ	กรรมการและเลขานุการ

กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย

ห้อง 1003

ดร.สอาด หอมมณี ประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย
อาจารย์สุระทิน ชัยทองคำ รองประธานดำเนินการประชุมย่อย

ลำดับที่	เวลา	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง
1	13.00-13.20	อนันต์ ชั่วชนิก	ปัญหาการกระจายอำนาจการปกครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ศึกษากรณี: อำนาจในการว่าจ้างบุคลากรภายในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
2	13.20-13.40	มะลิวัลย์ โกสุมภ์	ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
3	13.40-14.00	จักรกฤษณ์ แก้วหอมคำ	ปัญหาการออกโฉนดที่ดินในเขตหวงห้ามตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 43 (พ.ศ. 2537) ข้อ 14
4	14.00-14.20	ลย์ล่า เรืองฉิม	ความคิดเห็นของผู้นำชุมชนและบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อการนำนโยบายสันติวิธีมาใช้ในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
5	14.20-14.40	ร้อยตำรวจโทศักรินทร์ สิริมานะ	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธการรักษาในกรณีผู้ป่วยไม่รู้สีกตัวอันเนื่องจากอุบัติเหตุ
6	14.40-15.00	กมลมาศ ฤทธิศักดิ์วรกุล	ปัญหาทางกฎหมายในการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของนักวิชาการ
7	15.00-15.20	สัมฤทธิ์ กองอัน	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

ห้อง 1004

ดร.จิราพร ระโหฐาน ประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

อาจารย์อนันต์ ช่างเหล็ก รองประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

ลำดับที่	เวลา	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง
1	13.00-13.20	รัชวุฒิ ทรัพย์ศิริ	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: ศึกษาเฉพาะกรณีการแต่งตั้งโยกย้าย
2	13.20-13.40	เจษฎา นพคุณตั้งจิตนบ, รศ.ดร.ณรงค์ พลอยคนัย	ผู้ประกอบการธุรกิจ การเรียนรู้ทางสังคม และการให้สินบนตำรวจ
3	13.40-14.00	จำสืบทำรวจกิตติภณ สืบมา	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความโดยสำนักงานอัยการสูงสุด
4	14.00-14.20	พันตำรวจโทณัฐพลิชฐ์ เอกมฤเคนทร์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความผิดฐานทุจริต ศึกษากรณี: ผลประโยชน์ทับซ้อนของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
5	14.20-14.40	ฐิติพร กิตติยุทธพันธ์	ปัญหาทางกฎหมายในการบังคับการปกครอง: ศึกษากรณีทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้การบังคับตามคำสั่งทางปกครอง
6	14.40-15.00	ชลธิชา สอนศิริ	ปัญหาการกำหนดค่าบังคับในคำพิพากษาของศาลปกครอง
7	15.00-15.20	พันตำรวจโทนิธิพงษ์ ภูมมา	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาในการนับระยะเวลาการฟ้องคดีปกครอง

ห้อง 1005

รศ.สุวิทย์ นิ่มน้อย ประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย
ว่าที่ร้อยตรี เศรษฐ์ อินสกุล รองประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

ลำดับที่	เวลา	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง
1	13.00-13.20	ชนกร โชติคุณ	ปัญหาและอุปสรรคในการออกโฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 แก่ผู้ครอบครองและทำประโยชน์ ในที่ดินก่อนประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 โดยไม่ได้แจ้งการครอบครอง
2	13.20-13.40	ชยพัทธ์ วิบุลละ	ปัญหากระบวนการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญไทย
3	13.40-14.00	ศรีวรรณ วรกุลพินิต	มาตรการทางกฎหมายในการเยียวยาความเสียหายจากการถูกจำกัดสิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินตามพระราชบัญญัติ การผังเมือง พ.ศ. 2518
4	14.00-14.20	เชิดชัย อรุโณทัยวิศรุต	มาตรการทางกฎหมายในการรื้อฟื้นคำวินิจฉัยให้ยุบพรรคการเมืองของศาลรัฐธรรมนูญ
5	14.20-14.40	ร้อยตำรวจเอกหญิง พิกุลณีย์ พรหมสุวรรณ	ปัญหาความชอบด้วยกฎหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 309 ที่รับรองให้ การกระทำใดที่เกิดจากการทำรัฐประหารชอบด้วยรัฐธรรมนูญ
6	14.40-15.00	พระครูปลัดสามารถ รัตนพลแสน	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในด้านการศึกษาของพระภิกษุและสามเณร
7	15.00-15.20	นุวัตติ สงวนสินธุกุล	ขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช 2550
8	15.20-15.40	เฉลิมขวัญ สิทธิ์กานุงศ์	มาตรการทางกฎหมายในการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการชุมนุมทางการเมือง

ห้อง 1006

ผศ.พูนทรัพย์ วัฒนสุนทร ประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย
อาจารย์ณัฐพร อิฐสุวรรณ กัง รองประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

ลำดับที่	เวลา	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง
1	13.00-13.20	ธณพล รังสาดทอง	บทบาทด้านการข่าวของเว็บท่าภายในประเทศ
2	13.20-13.40	กิตติวีรธร บุญนาค	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการออกเอกสารสิทธิในเขตป่าชายเลน ศึกษากรณี ตามมาตรา 59 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497
3	13.40-14.00	วรัญญา บานชื่นวิจิตร	มาตรการทางกฎหมายของสิทธิประชาชนในการฟ้องคดีอาญาแก่หน่วยงานของรัฐที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
4	14.00-14.20	ชารดา ประทีปสุขปกรณ์	ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ด้านสุขภาวะอนามัยสิ่งแวดล้อม
5	14.20-14.40	ธนกร ดรรชนีมาศ	ปัญหาทางกฎหมายผังเมืองในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน
6	14.40-15.00	ศศิวิมล วงษ์นาค	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550: ศึกษาเฉพาะกรณีการสรรหาคณะกรรมการองค์การอิสระ ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพ
7	15.00-15.20	ชลดา ศารีโน	An investigation of crisis management influences on the tourist decision making process: A case study Thailand's political unrest in 2010

ห้อง 1009

ดร.ปาริชาติ คุณปลื้ม ประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย
อาจารย์วีรวิทย์ เลิศไทยตระกูล รองประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

ลำดับ ที่	เวลา	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง
1	13.00-13.20	ธวัชชัย เทียนประทีป	การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องหนังผสมผสานวัฒนธรรมชาติ
2	13.20-13.40	พันธุ์ทิพา ขวัญทองอินทร์	การวิเคราะห์กลยุทธ์ความคิดสร้างสรรค์กิจกรรมพิเศษทางการตลาดของผู้ให้บริการจัดกิจกรรมพิเศษทางการตลาด
3	13.40-14.00	จิรวัดน์ ไวกจนาท กัมปนาท วิจิตรศรีกมล อภิชาติ ตะลุมเพรย์	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการใช้ประโยชน์ของเสียจากฟาร์มสุกรในตำบลสามควายเผือก อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
4	14.00-14.20	ปรีชญา ชันคำ	ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อผลการตัดสินใจซื้อสินค้าแฮนด์แบรנדในธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี นุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ
6	14.20-14.40	ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ขององค์การประสิทธิภาพภายในตนเอง เชิงสร้างสรรค์ และความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล
7	14.40-15.00	สุรชัย ตรียศิลานันท์	ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา
8	15.00-15.20	บรรจง พลไชย	ทัศนคติต่อการทำงานบริการสุขภาพและการปฏิบัติงานในชุมชนของนักศึกษาพยาบาล ปีการศึกษา 2549 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม
9	15.20-15.40	วรลักษณ์ นवलปลับ	การวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนิสิตปริญญาตรีการบัญชีภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ

ห้อง 1010

ผศ.จิรพงษ์ จันทร์งาม ประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

อาจารย์อุราภรณ์ รักมิตร รองประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

ลำดับ ที่	เวลา	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง
2	13.00-13.20	ฉิราวดี ลีตรานนท์	มาตรการทางกฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสัญชาติไทยซึ่งมีเงินได้จากต่างประเทศ
3	13.20-13.40	ทวีศักดิ์ ผลทิพย์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีตามประมวลรัษฎากรจากการค้าทองคำ
4	13.40-14.00	ปรีชาณุช นาคพานิช	ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินและการกำกับดูแลกิจการกับการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
5	14.00-14.20	ผศ.ประภัสสร คำสวัสดิ์	ความต้องการถือนเงินของประเทศไทยตั้งแต่ปี 2544-2551
6	14.20-14.40	หัตถุริภิม ณมงคลบุญวงษ์	มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการแสวงหาประโยชน์ของลูกค้าแฝง ลูกค้าเทียม และผู้เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533
7	14.40-15.00	ดร.สุนันทา ไชยสระแก้ว	การศึกษาพฤติกรรมการขายแบบมุ่งเน้นลูกค้าของพนักงานขายของบริษัทการค้าระหว่างประเทศในประเทศไทย
8	15.00-15.20	สิริยากร กองกาญจน์	ปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนระดับเกียรตินิยมของนิสิตโครงการปริญญาตรีการบัญชีภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ห้อง 1011

ดร. ช ชง พวงสุวรรณ ประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

อาจารย์ธนิต สงวนเนตร รองประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

ลำดับ ที่	เวลา	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง
1	13.00-13.20	สุมน ฉนวนเกษรติ	การสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
2	13.20-13.40	นางเยาว์ สอนจะโปะ	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาคณะสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
3	13.40-14.00	วิทยา พรพัชรพงศ์	The ranking of impact factors affecting Thai rural development using artificial neural networks
4	14.00-14.20	หยาดพิรุณ อ่อนเม็ก	ระบบรับรองรายงานการประชุมออนไลน์ จังหวัดสระบุรี
5	14.20-14.40	กมลชัย โชคชัยชุกุล	ระบบความจริงเสริมแบบไม่ใช้มาร์กเกอร์โดยใช้ตัวตรวจจับ FAST-SIFT
6	14.40-15.00	อภิชัย ตระหง่านศรี	การเลือกวิชาเลือกเสรีโดยใช้เทคนิคโลจิสติกส์รีเกรสชันสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
7	15.00-15.20	อรวิชัย ถิ่นนุกูล	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยภาษาสคริปเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้
8	15.20-15.40	บงการ ไวโสภา	การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น

ห้อง 1012

อาจารย์จิราวรรณ เนียมสกุล ประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

อาจารย์จรงค์ พลสงคราม รองประธานดำเนินการประชุมกลุ่มย่อย

ลำดับ ที่	เวลา	ชื่อผู้แต่ง	ชื่อเรื่อง
1	13.00-13.20	ศราวุธ ศิลปวิทยา	ปัญหาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550
2	13.20-13.40	ร้อยตำรวจตรีณรงค์ ศิลป์ประกอบ	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน
3	13.40-14.00	พันตำรวจโทชัยวัฒน์ เป็นสุวรรณ	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545: ศึกษากรณีผู้ได้รับการตรวจพิสูจน์หลบหนีไปก่อนได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ
4	14.00-14.20	สัญญา วงศ์สรรพ	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
5	14.20-14.40	ร้อยตำรวจเอกสุทิน พุ่มพวง	ความไม่เสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ: ศึกษากรณีประกอบวิชาชีพของพนักงานสอบสวนในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
6	14.40-15.00	พุดิพร อุ่นเจริญ	ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษทางวินัยข้าราชการครู: ศึกษากรณีกระทำผิดวินัยอัน เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
7	15.00-15.20	ว่าที่ร้อยตรีสถาพร พลายเถื่อน	ปัญหาและอุปสรรคกรณีความเป็นผู้เสียหายในความคิดเกี่ยวกับคดีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

สารบัญ

สารจากรองอธิการบดีวิทยาเขต

สารจากประธานคณะกรรมการฝ่ายอำนวยการจัดการประชุม

กำหนดการประชุมวิชาการ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลงานวิจัย

กำหนดการนำเสนอผลงานวิจัย

นามนักวิจัย	หน้า
กมลชัย โชคชัยชุตikul	
ระบบความจริงเสริมแบบไม่ใช้มาร์กเกอร์โดยใช้ตัวตรวจจับ FAST-SIFT	1
กมลมาศ อุตริศศักดิ์วรกุล	
ปัญหาทางกฎหมายในการจำกัดสิทธิเสรีภาพแสดงความคิดเห็นของนักวิชาการ	2
กิตติภณ สืบมา	
มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความ โดยสำนักงานอัยการสูงสุด	4
กิตติวรรณ บุญนาค	
ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการออกเอกสารสิทธิในเขตป่าชายเลน ตามมาตรา 59 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497	6
จักรกฤษณ์ แก้วหอมคำ	
ปัญหาการออกโฉนดที่ดินในเขตหวงห้ามตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 43 (พ.ศ. 2537) ข้อ 14	9
จิรวัดน์ ไวพจนาท, กัมปนาท วิจิตรศรีกมล, อภิชาติ ดะลูนเพรย์	
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการใช้ประโยชน์ของเสีย จากฟาร์มสุกรในตำบลสามควายเผือก อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม	12
เจษฎา นพคุณ ตั้งจิตนบ, รศ.ดร.ณรงค์ พลอยदनัย	
ผู้ประกอบการธุรกิจการเรือนทางสังคมและการให้สินบนตำรวจ	14

สารบัญ (ต่อ)

นามนักวิจัย	หน้า
เฉลิมขวัญ ลิทธิ์ภาณุวงศ์ มาตรการทางกฎหมายในการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหาย จากการชุมนุมทางการเมือง	15
เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิณ, ดร. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ขององค์กร ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล	16
ชยพัทธ์ วิบุลละ ปัญหากระบวนการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญไทย	17
ชลลดา ผาโรโน AN INVESTIGATION OF CRISIS MANAGEMENT INFLUENCES ON THE TOURIST DECISION MAKING PROCESS: A CASE STUDY THAILAND'S POLITICAL IN 2010	19
ชลธิชา สอนศิริ ปัญหาการกำหนดค่าบังคับในคำพิพากษาของศาลปกครอง	21
ชัยวัฒน์ แป้นสุวรรณ, พันตำรวจโท ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545: ศึกษากรณีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หลบหนี ไปก่อนเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพ	24
ชารดา ประทีปสุขปรกรณ์ ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการบังคับใช้ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ด้านสุขภาวะอนามัยสิ่งแวดล้อม	26
เชิดชัย อรุโณทัยวิศรุต มาตรการทางกฎหมายในการรื้อฟื้นคำวินิจฉัยให้ยุบพรรคการเมืองของศาลรัฐธรรมนูญ	29
ฐิติพร กิตติยุทธพันธ์ ปัญหาทางกฎหมายในการบังคับการปกครอง: ศึกษากรณีทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้ การบังคับตามคำสั่งทางปกครอง	31

สารบัญ (ต่อ)

นามนักวิจัย	หน้า
ณัฐพลิชฐ์ เอกมฤคเณทร์, พันตำรวจโท	
ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความผิดฐานทุจริต ศึกษากรณี: ผลประโยชน์ทับซ้อน ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง	33
ธีรชาติ ลีตรานนท์	
มาตรการทางกฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสัญชาติไทย ซึ่งมีเงินได้จากต่างประเทศ	36
ทวิศักดิ์ ผลทิพย์	
ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีตามประมวลรัษฎากรจากการค้าทองคำ	37
ธณพล รังสาดทอง	
บทบาทด้านการข่าวของเว็บท่าภายในประเทศ	39
ธนกร โชติคุณ	
ปัญหาและอุปสรรคในการออกโฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497	41
ธนกร ดรรชนีมาศ	
ปัญหาทางกฎหมายผังเมืองในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน	43
ธวัชชัย เทียนประทีป	
การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องหนังผสมผสานวัสดุธรรมชาติ	45
นงเยาว์ สอนจะโปะ	
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาคณะวารสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี	47
นรังสรรค์ ศิลป์ประกอบ, ร้อยตำรวจตรี	
มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน	49
นิศิตพงษ์ ภูมมา, พันตำรวจโท	
ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาในการนับ ระยะเวลาการฟ้องคดีปกครอง	51

สารบัญ (ต่อ)

นามนักวิจัย	หน้า
นุวัติ สวงวนสินธุกุล	
ขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550	53
บงการ ไวโสภา	
การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น	55
บรรจง พลไชย	
ทัศนคติต่อการทำงานบริการสุขภาพและการปฏิบัติงานของชุมชนของ นักศึกษาพยาบาล ปีการศึกษา 2549 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยนครพนม	56
ประภัสสร คำสวัสดิ์, ผศ.	
ความต้องการถือนเงินของประเทศไทยตั้งแต่ปี 2544-2551	57
ปรีชญา ชันคำ	
ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้า เข้าสู่แบรนด์ในธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ	59
ปรียานุช นาคพานิช	
ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินและการกำกับดูแลกิจการ กับการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	61
พันธุ์ทิพา ขวัญทองอินทร์	
การวิเคราะห์กลยุทธ์ความคิดสร้างสรรค์กิจกรรมพิเศษทางการตลาด ของผู้ให้บริการจัดกิจกรรมพิเศษทางการตลาด	62

สารบัญ (ต่อ)

นามนักวิจัย	หน้า
พิบูลณีย์ พรหมสุวรรณ, ร้อยตำรวจเอกหญิง ปัญหาความชอบด้วยกฎหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 309 ที่รับรองให้การกระทำใดที่เกิดจากการทำ รัฐประหารชอบด้วยรัฐธรรมนูญ	64
พุดิพร อุ๋นเจริญ ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษทางวินัย ข้าราชการครู: ศึกษากรณีกระทำผิดวินัยอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง	66
มะลิวัลย์ โกสุมภ์ ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น	69
รัชวุฒิ ทรัพย์ศิริ ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลใน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ: ศึกษาเฉพาะกรณีการแต่งตั้ง โยกย้าย	71
ลย์ดำ เรืองนิม ความคิดเห็นของผู้นำชุมชนและบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด ชายแดนภาคใต้ต่อการนำนโยบายสันติวิธีมาใช้ในการแก้ไขปัญหา ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้	74
วรลักษณ์ นवलพลับ การวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของ นิสิตปริญญาตรี การบัญชีภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ	75
วรัญญา บานชื่นวิจิตร มาตรการทางกฎหมายของสิทธิประชาชนในการฟ้องคดีอาญาแก่หน่วยงานของรัฐ ที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535	77

สารบัญ (ต่อ)

นามนักวิจัย	หน้า
วิทยา พรพัชรพงศ์	
THE RANKING OF IMPACT FACTORS AFFECTING THAI RURAL DEVELOPMENT USING ARTIFICIAL NEURAL NETWORKS	79
ศราวุธ ศิลปวิทยา	
ปัญหาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550	80
ศรวิวรรณ วรรณพิณิต	
มาตรการทางกฎหมายในการเยียวยาความเสียหายจากการถูกจำกัดสิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินตาม พระราชบัญญัติ พ.ศ. 2518	83
ศศิวิมล วงษ์นาค	
ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550: ศึกษาเฉพาะกรณีการสรรหาคณะกรรมการองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพ	85
ศักรินทร์ ศิริมานะ, ร้อยตำรวจโท	
มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธการรักษาในกรณีผู้ป่วยไม่รู้สีกตัวอันเนื่องจากอุบัติเหตุ	87
สถาพร พลายเดือน, ว่าที่ร้อยตรี	
ปัญหาและอุปสรรคกรณีความเป็นผู้เสียหายในความผิดเกี่ยวกับคดีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ	89
สัตยาญา วงศ์สรรพ	
ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	92
สัมฤทธิ์ กองอ้น	
ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น	95

สารบัญ (ต่อ)

นามนักวิจัย	หน้า
สามารถ รัตนพลแสน, พระครูปลัด มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในด้านการศึกษา ของพระภิกษุและสามเณร	97
สิริยากร กองกาญจน์ ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนระดับเกียรตินิยมของนิสิต โครงการปริญญาตรี การบัญชีภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	100
สุทิน พุ่มพวง, ร้อยตำรวจเอก ความไม่เสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ: ศึกษากรณีประกอบวิชาชีพ ของพนักงานสอบสวนในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	102
สุนันทา ไชยสระแก้ว, ดร. การศึกษาพฤติกรรมการขายแบบมุ่งเน้นลูกค้าของพนักงานขาย ของบริษัทการค้าระหว่างประเทศในประเทศไทย	104
สุমন ถนอมเกียรติ การสร้างสรรค้องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย	105
สุรัชย์ ตรัยศิลานันท์ ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา	107
หยาดพิรุณ อ่อนเม้ง ระบบรับรองรายงานการประชุมออนไลน์ จังหวัดสระบุรี	109
หัตถฐริภิม ฌ มงคลบุญวงศ์ มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการแสวงหาประโยชน์ของลูกค้าแฝง ลูกค้าเทียม และผู้เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533	110

สารบัญ (ต่อ)

นามนักวิจัย	หน้า
อนันต์ ช่วยนึก	
ปัญหาการกระจายอำนาจการปกครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ศึกษากรณี: อำนาจในการว่าจ้างบุคลากรภายในองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น	112
อภิชัย ตระหง่านศรี, ปฐม พุ่มพวง, รศ.ดร.อนงค์นาฏ ศรีวิหค	
การเลือกวิชาเลือกเสรี โดยใช้เทคนิคโลจิสติกส์รีเกรสชันสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี	116
อรวิชย์ ถิ่นนุกูล, ดร. กฤษณพล จันทร์พรหม	
การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบชาญฉลาดด้วยโปรแกรมแมโครมีเดียเพลซ.....	118
ภาคผนวก	
โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	

ระบบความจริงเสริมแบบไม่ใช้มาร์คเกอร์โดยใช้ตัวตรวจจับ FAST-SIFT
MARKERLESS AUGMENTED REALITY SYSTEM USING
FAST-SIFT DETECTOR

กมลชัย โชคชัยชุกุล

Kamolchai Chokchaichutikul

สถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

รศ.สยาม เจริญเสียง

Siam Charoenseang, Assoc.Prof.

รองศาสตราจารย์ สถาบันวิทยาการหุ่นยนต์ภาคสนาม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษการสร้างระบบความจริงเสริมแบบไม่ใช้มาร์คเกอร์โดยใช้อัลกอริทึมในการตรวจจับ keypoints FAST (Features from Accelerated Segment Test) ซึ่งเป็นตัวตรวจจับมุมชนิดหนึ่งที่มีความเร็วในการทำงานสูงร่วมกับ SIFT (Scale-Invariant Feature Transform) ซึ่งเป็นตัวตรวจจับที่มีการเก็บเอกลักษณ์เฉพาะของ keypoint (descriptor) ไว้ เพื่อใช้ในการจับคู่ keypoints ได้อย่างแม่นยำ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างต้นแบบของระบบความจริงเสริมแบบไม่ใช้มาร์คเกอร์บนคอมพิวเตอร์แบบพกพาได้ จากผลการทดลองพบว่าระบบที่นำเสนอสามารถตรวจจับคุณลักษณะเด่นได้ผลดีและสามารถสร้างภาพกราฟิกซ้อนทับลงบนภาพวิดีโอโดยไม่ต้องใช้มาร์คเกอร์

คำสำคัญ: ระบบความจริงเสริม, ตัวตรวจจับ FAST-SIFT

ABSTRACT

This research studies the way to develop a markerless augmented reality system using FAST (Features from Accelerated Segment Test) detector which is a high speed corner detector combined with SIFT (Scale-Invariant Feature Transform) detector which can keep unique descriptors of all keypoints for accurate matching. This research's goal is to build a prototype of a markerless augmented reality on portable computer. The experimental results show that the proposed system can obtain a good tracking performance and 3D rendered graphics superimposed on video without markers.

Keywords: augmented reality, keypoint tracking, FAST-SIFT.

ปัญหาทางกฎหมายในการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของนักวิชาการ
LEGAL PROBLEMS ON RESTRICTION OF RIGHTS AND FREEDOM OF
SCHOLARS' OPINION EXPRESSION

กมลมาส ฤทธิศักดิ์วรกุล

Kamonmas Ritisakworakul

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาการแสดงความคิดเห็นของนักวิชาการในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง ซึ่งมีปัญหาว่า บุคคลดังกล่าวจะมีอำนาจใช้สิทธิได้มากน้อยเพียงใด จากการศึกษาพบว่า แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 45 และมาตรา 50 จะได้ให้อำนาจแก่บุคคลใด ๆ ไว้ในการวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองก็ตาม แต่ปรากฏว่ายังมีกฎหมายลำดับรองได้กำหนดจำกัดสิทธิแก่บุคคลดังกล่าวในการที่จะวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมืองได้ ไม่ว่าจะเป็นพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ที่ยังคงจำกัดสิทธิ ดังนั้นในส่วนของนักวิชาการเองเป็นบุคคลที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้หรือไม่ นั่นยังเป็นปัญหาในทางกฎหมายที่ยังไม่มีข้อยุติ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าความหมายของนักวิชาการควรที่จะรวมในความหมายที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว เพราะนักวิชาการก็คือบุคคลใด ๆ ดังนั้นจึงควรได้รับการคุ้มครอง ตามกฎหมายด้วย ผู้วิจัยเห็นว่าควรให้ปรับปรุงบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมถึงพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้บัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดการแสดงความคิดเห็นของผู้เป็นนักวิชาการ โดยชัดเจน ควรให้เสรีภาพแก่นักวิชาการในการแสดงความคิดเห็น โดยธรรมอย่างเสรี กำหนดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น รวมถึงสื่อซึ่งเป็นสื่อของตัวผู้เป็นนักวิชาการเอง เพื่อให้ให้นักวิชาการได้ทำหน้าที่และประชาชนได้รับรู้ข่าวสารข้อเท็จจริงโดยไม่มีข้อจำกัด การเซ็นเซอร์โดยมีเงื่อนไขว่าต้องไม่ได้แสดงวิธีการและเนื้อหาของความคิดหรือความเห็นเป็นการละเมิดกฎหมาย และประเพณี หรือกลุ่มที่อนุญาตให้เสรีภาพในการแสดงออกมาพร้อมกับเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออกน่าจะเกิดขึ้นได้ โดยมีขอบเขตที่ยุติธรรมและเป็นกลาง

คำสำคัญ: การแสดงความคิดเห็นของนักวิชาการ

ABSTRACT

The purpose of this research is to study about problems of scholars' opinion in criticizing political issues that how much they have authority to exercise the rights. From study it was that even if the Constitution of Kingdom of Thailand, 2007, Section 45 and Section 50, empowered all persons to criticize the politics, it was appeared that there were some subordinate laws to restrict their rights on the political criticism of rights to criticize politics, including Decree on Public Administration in Emergency Situation of 2005 that the sight has still been restricted. Therefore, in part of the scholars those selves whether or not they would be protected under the constitution provision was still the legal problem that there was no final decision. The researcher had the opinion that meaning of scholars should be included in the meaning specified in the Constitution of Kingdom of Thailand,

2007. Scholars were persons that should be protected under the law. The researcher had the opinion that there should be improvement of the provisions of the Constitution of Kingdom of Thailand, 2007 as well as Decree on Public Administration in Emergency Situation. Such laws should clearly have exception for limiting the expression of scholars' political opinions. Scholars should have freedom in expressing opinion freely with righteousness. There should be determination of freedom to express opinions, including media of scholars themselves so that scholars could perform their duty and people could have perception of news and facts without restriction and censorship, under the conditions that methods and contents of ideas or opinion must not violate the laws and tradition of groups who permitted the freedom to be expressed. Expression should be made under the fair play and impartiality.

Keyword: scholars' opinion expression.

**มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความโดย
สำนักงานอัยการสูงสุด**

**LEGAL MEASURES RELATING TO LEGAL EXECUTIONS IN ACCORDANCE WITH
THE CONTRACT OF COMPROMISE BY OFFICE OF THE ATTORNEY-GENERAL**

จ.ส.ต. กิตติภณ สืบมา

Kittiphon Suebma, Pol.Sgt.Maj.

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การที่องค์กรอัยการเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญที่มีภารกิจรับผิดชอบในงานด้านการอำนวยความยุติธรรมเพื่อการบังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้องและให้ความเป็นธรรมก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคม ซึ่งได้นำเอากระบวนการยุติธรรมทางเลือกเข้ามาเพิ่มเป็นทางเลือกให้แก่ประชาชนอีกทางเลือกหนึ่ง เพื่อใช้เป็นมาตรการแบ่งเบาภาระคดีออกจากกระบวนการยุติธรรม หรือเรียกว่าการเบี่ยงเบนคดีที่จะขึ้นสู่ศาล กล่าวคือเป็นการเข้าถึงความยุติธรรมโดยวิธีการอย่างอื่นของคู่ความที่เกิดข้อพิพาทกัน โดยไม่ต้องนำคดีไปฟ้องร้องต่อศาล การประนอมข้อพิพาทชั้นพนักงานอัยการโดยสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นการนำเอากระบวนการยุติธรรมทางเลือกมาใช้เพื่อคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนเพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมแก่คู่กรณีที่มีข้อพิพาทอย่างรวดเร็ว ทั้งเป็นการลดปริมาณคดีที่จะขึ้นสู่ศาลด้วยการประนอมข้อพิพาทชั้นพนักงานอัยการ โดยสำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายนั้นทำให้สามารถระงับข้อพิพาทจนมีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความเป็นจำนวนมากนำความสงบสุขกลับคืนมาสู่สังคมได้อย่างรวดเร็ว ประหยัด และเป็นธรรมด้วย แต่จากการวิจัยพบว่า สัญญาประนีประนอมยอมความที่ประนอมข้อพิพาทโดยสำนักงานอัยการสูงสุดนั้นไม่สามารถจะบังคับให้คู่สัญญาปฏิบัติตามข้อตกลงในสัญญาในทันทีหากเกิดกรณีคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงในสัญญานั้น จึงต้องนำสัญญานั้นไปฟ้องร้องต่อศาลเพื่อบังคับตามสัญญาประนีประนอมยอมความก่อนซึ่งมีความแตกต่างจากสัญญาประนีประนอมยอมความของการไกล่เกลี่ยของคณะกรรมการไกล่เกลี่ยของฝ่ายปกครอง (อ.ก.อ.) เพราะสัญญาประนีประนอมนั้นสามารถจะขอลงคำบังคับให้ปฏิบัติตามสัญญาได้ทันทีหากคู่สัญญาไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงนั้น โดยเมื่อได้เปรียบเทียบสัญญาประนีประนอมของทั้งสององค์กรแล้ว สัญญาประนีประนอมของสำนักงานอัยการสูงสุดทำให้เกิดความล่าช้าอันมิใช่วิธีการของกระบวนการยุติธรรมทางเลือกอย่างแท้จริงอันเกิดจากการที่มีข้อจำกัดทางกฎหมายขององค์กรอัยการในการดำเนินการประนอมข้อพิพาทนั่นเอง จากปัญหาดังกล่าวจึงสมควรให้มีการปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติม กฎหมาย และระเบียบของสำนักงานอัยการสูงสุด ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีในชั้นพนักงานอัยการให้สอดคล้องกับกฎหมาย ทั้งกฎหมายแพ่งและกฎหมายอาญา ให้เกิดความชัดเจนมีเนื้อหาสาระครอบคลุมในบทบาทอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับการประนอมข้อพิพาทของสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดและเป็นธรรมต่อประชาชน นำความสงบสุขสู่สังคม โดยการคุ้มครองสิทธิและให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน ทั้งนี้เพื่อสร้างมาตรฐานในการอำนวยความยุติธรรมและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนสมดังเป็นองค์กรหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมของรัฐที่มีหน้าที่ในการผดุงความยุติธรรมโดยการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด

คำสำคัญ: การบังคับตามคำพิพากษา, สัญญาประนีประนอมยอมความ

ABSTRACT

The fact that the Attorney General has been made the other Organization under the Constitution is to enable it to carry out the responsible mission in providing justice on law enforcements properly and maintaining equities, causing creating peace and happiness to occur in the societies which, in this connection, the alternative legal method Administration of Law has been adopted to be yet another option additionally offered to the people for use as the measure to lessen the burdens on the case out of the Administration of Law or called a deviation of a case that will be sent to Court. A dispute compromise at the stage of the Public Prosecutor by Office of the Attorney-General is an adoption of the Optional Administration of Law for use in protecting the rights of and rendering the assistances to the people on the aspect of law in order that the disputing parties can receive justice quickly as well as reducing the number of the cases, which will be submit to Court, by way of dispute compromising at the stage of the Public Prosecutor. By Office for the Protection of the Rights and Legal Assistance, a lot of disputes or litigation can be settled to the extent that a substantial number of the Compromising Contract of Compromise are made, consequently resulting in peace and happiness to be brought back to the societies rapidly with the equity, as well. However, the research finds that such contract for the dispute reconciliation by Office of the Attorney-General cannot enforce the party to the Contract to immediately comply with the agreement set forth under the Contract. If there should be a case under which any party has failed to comply with the clause under such Contract, such Contract then will be brought for action in Court for enforcing in accordance the Contract of Compromise first which is somewhat different from the Contract of Compromise on the reconciliation of the District Administrative Reconciliation Committee because it can request for the issuance of a decree to order the party to the Contract to comply with the Contract forthwith if the party should fail to comply with such agreement. When comparing the Contract of Compromise of these two Organizations, Compromise of Office of the Attorney-General has apparently caused a delay in the proceeding which is not a procedure of a genuine Optional Administration of the Law evidently resultant from legal restrictions of the Prosecution Organization in carrying out actions on the dispute compromise. Based on such problem, it is expedient to ament Laws and Regulations of Office of the Attorney-General on the part relating to All relevant case proceeding at the stage of the Public Prosecutor to comply with both the Civil and Criminal Laws to create the clarity and avail the substances to thoroughly cover the roles and duties of Office of the Attorney-General in respect of the dispute compromise in order that the maximum benefits and equity to the people can be achieved, peace and fairness effectively brought to the societies to the extent that the rights of the people are protected and legal assistances are provided to them in the light that the Organization is wished for as one of the State Organizations in the Administration of Law worthwhile to have the duties in maintaining justice through law enforcements for maximum efficiency.

Keywords: execution of the judgment. accord and satisfaction.

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการออกเอกสารสิทธิในเขตป่าชายเลน
ศึกษากรณีตามมาตรา 59 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497

LEGAL PROBLEMS ON OWNERSHIP TITLE FOR THE ESTUARY FOREST AREA:
A CASE STUDY OF SECTION 59 BIS OF LAND CODE OF B.E. 2497

กิตติวรรณ บุญนาค

Kittiwan Boonnok

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินเป็นปัญหาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต่างมีวัตถุประสงค์ตรงกันที่ต้องการให้พนักงานเจ้าหน้าที่เร่งรัดการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้กับราษฎรผู้ครอบครองและทำประโยชน์อยู่แล้วโดยเร็วที่สุดเพื่อจัดสรรที่ดินให้กับประชาชน แต่ด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน ซึ่งบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายที่ดิน กฎกระทรวงฉบับที่ 43 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 และระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ รวมทั้งบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ กฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดิน ตลอดจนระเบียบภายในของทางราชการ ทำให้เกิดปัญหาในการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้แก่ราษฎร แม้ในบางกรณีจะมีการครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายแล้วก็ตาม จากกรณีดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินโดยมิได้แจ้งการครอบครอง (ส.ค.1) ตามมาตรา 59 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ในเขตป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งกฎกระทรวงฉบับที่ 43 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ข้อ 14 (5) ได้กำหนดเงื่อนไขห้ามมิให้ออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินสำหรับที่ดินซึ่งคณะรัฐมนตรีสงวนไว้เพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น สำหรับกรณีศึกษาี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2530 กำหนดเขตพื้นที่ป่าชายเลนใน 23 จังหวัด ให้เป็นที่สงวนหวงห้าม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติชายเลน รักษาความสมดุลของสิ่งแวดล้อม โดยมีข้อห้ามเด็ดขาดให้เร่งรัดการออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินทุกประเภทในเขตป่า ชายเลน โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของผู้ที่ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินมาก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ (1 ธันวาคม 2497) และก่อนวันที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ป่าชายเลน (15 ธันวาคม 2530) ซึ่งเดิมราษฎรที่มีหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.1) รวมทั้งราษฎรที่ไม่มีหลักฐาน ส.ค.1 ดังกล่าว สามารถนำที่ดินที่ตนครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินแล้ว ไปดำเนินการยื่นคำขอออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเป็นการเฉพาะราย ตามมาตรา 59 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน หรือ ยื่นคำขอออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเป็นการเฉพาะรายโดยมิได้แจ้งการครอบครอง ตามมาตรา 59 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินได้ ซึ่งแตกต่างจากผู้ที่ได้ยื่นคำขอออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินหลังวันที่ 15 ธันวาคม 2530 ซึ่งราษฎรที่ไม่มีหลักฐานสำหรับที่ดิน จะไม่สามารถขอออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินในบริเวณเขตป่าชายเลนตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวได้ โดยปรากฏว่าต่อมา ราษฎรบางรายได้ไปดำเนินการฟ้องต่อศาลปกครอง และพิสูจน์สิทธิในที่ดินจนศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาให้ได้สิทธิ พนักงานเจ้าหน้าที่จึงสามารถออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้แก่ราษฎรดังกล่าวได้

แต่ราษฎรที่ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินในลักษณะเดียวกันที่มีไปฟ้องต่อศาลปกครอง พนักงานเจ้าหน้าที่ จะไม่สามารถออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้ได้ เนื่องจากขัดกับมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว และขัดกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 43 (พ.ศ. 2537) จะทำให้เกิดความไม่เสมอภาค ไม่เป็นธรรมแก่ราษฎรที่ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดิน ในลักษณะเดียวกัน จึงสมควรจะต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงฉบับที่ 43 (พ.ศ. 2537) ข้อ 14 (5) เพื่อเป็นการ รับรองสิทธิของราษฎรที่เป็นเจ้าของที่ดินในลักษณะนี้ ให้ได้รับการปฏิบัติจากรัฐเสมอภาค เป็นธรรม และเท่าเทียม กันต่อไป

คำสำคัญ: กฎหมายที่ดิน, เอกสารสิทธิ, ป่าชายเลน

ABSTRACT

An issuance of a document title in the land under the land code is indeed a problem of vital matter because of the reason that both the government and private sector have the identical objective in wanting the officials to accelerate the issuances of the documents of title to the people having already taken the possessions and made use of the land soonest in order to allocate the lands to the people, but, the rules, procedures and conditions on the issuances of the documents of title stipulating under land code, ministerial regulation No. 43 (B.E. 2537) issued under the Act Promulgating Land Code, B.E. 2497 and National Land Allocation Commission Regulation and other related laws: such as; Civil and Commercial Code, Law on Forestry, Law on Land Allocation as well as the official internal regulations, have caused problems on the issuances of the documents of title in the land to the people even in some particular case under which the people have taken the possessions and made use of the lands lawfully in accordance with the period of time prescribed under the law. Such cases have caused a problem on the issuance of the documents of title in the lands without a land possession notification (Sor. Khor. 1) under Section 59 bis of Land Code, B.E. 2497, in the mangrove forest areas in accordance with the resolution of the council of ministers which, in this connection, ministerial regulation No. 43 (B.E. 2537) issued under the Act Promulgating Land Code, B.E. 2497, clause 14 (5) stipulates the conditions prohibiting the issuance of a document of title in the land on the land reserved by the council of ministers for the purpose of natural resources conservations or for the other public interests. For this case study, the council of ministers has passed a resolution on 15 December 1987, designating mangrove forest areas in 23 Provinces as restricted reserved areas with the objective to conserve mangrove natural resources and maintain environmental balances with strict prohibitions to stop issuing documents of title in all category of lands in mangrove forest areas with no requirement to take into account the rights of the persons taking the possessions and making use of the lands prior to the date on which the land code has been put into force (1 December 1954) and prior to the date on which the council of ministers has passed the resolution designating the boundary on the utilizations of mangrove forest areas (15 December 1987) which, originally, people having the evidences on the land possession notification (Sor. Khor. 1) including those having none of such Sor. Khor. evidence could apply for the issuances of the documents of title in the land they have already taken possession and made used of on a specific case by case basis under Section 59 of land code which is different from the applicants for the issuances of the documents of title after 15 December 1987 where the people having no evidences on the lands cannot request for the issuances of the

documents of title in the land in the mangrove forest areas in accordance with the aforesaid resolution of the council of ministers which, subsequently, it was apparent that some people had to enter an action in the administrative court and establish proof on their rights in the land that finally the Supreme Administrative Court issued the order to restore the rights of those people before the competent officials could issue the documents of title to such people. Contrarily, the competent officials could not issue the documents of title to the people taking the possessions and making use of the lands in the same manner who have not brought any actions to the administrative court because it is in contradiction to said 'Council of Ministers' resolution and ministerial regulation No. 43 (B. E. 2537), which would eventually cause the inequality and injustice to the people taking the possessions and making use of the lands in the same manner. It is, therefore, expedient that an amendment be made on Ministerial Regulation 43 (B.E. 2537), clause 14 (5) in order to realize the rights of the people owning the lands in this manner to receive further treatment from the state in a manner of equality, justice and equity.

Keywords: land code. document of title. forest area.

ปัญหาการออกโฉนดที่ดินในเขตหวงห้ามตามกฎกระทรวง

ฉบับที่ 43 (พ.ศ. 2537) ข้อ 14

PROBLEM ON THE ISSUANCES OF LAND TITLE DEEDS IN RESERVED AREAS UNDER MINISTERIAL REGULATION NO. 43 (B.E. 2537)

จักรกฤษณ์ แก้วหอมคำ

Jugkid Kawhomcom

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การออกเอกสารสิทธิที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งในปัจจุบันคือ โฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ เป็นปัญหาสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากภาครัฐและเอกชนมีวัตถุประสงค์ตรงกันในการต้องการให้รัฐเร่งรัดออกเอกสารสิทธิที่ดินให้กับประชาชนผู้ครอบครองทำประโยชน์ที่ดินโดยเร่งด่วน เพื่อรับรองคุ้มครองสิทธิเจ้าของที่ดิน เป็นการป้องกันการโต้แย้งสิทธิในทรัพย์สินและเพื่อนำไปใช้เป็นหลักประกันในการประกอบอาชีพและการขอสินเชื่อของประชาชน แต่ด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการออกเอกสารสิทธิที่ดิน ซึ่งบัญญัติไว้ตามประมวลกฎหมายที่ดิน กฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดินและประมวลกฎหมายที่ดิน รวมทั้งระเบียบของคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ประกอบกับกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ และกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดิน เป็นต้น ทำให้เกิดปัญหาในการออกเอกสารสิทธิให้กับประชาชน ซึ่งครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินมาก่อนที่จะมีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาการออกโฉนดที่ดินในเขตสงวนหวงห้าม ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 43 (พ.ศ. 2537) เนื่องจากกฎกระทรวงดังกล่าว ตามข้อ 14 กำหนดเงื่อนไขเด็ดขาดว่า ห้ามมิให้ออกโฉนดที่ดินในที่ดินที่ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน ที่เขา ที่ภูเขา พื้นที่ที่รัฐมนตรีประกาศหวงห้ามตามมาตรา 9 (2) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ที่เกาะและที่สงวนหวงห้ามตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 (ที่ดินซึ่งได้หวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน พ.ศ. 2478 หรือตามกฎหมายอื่นก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ) ที่สงวนหวงห้ามตามมาตรา 20 (3) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน (ที่ดินที่คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติสงวนและพัฒนาเพื่อจัดให้แก่ประชาชน) ที่สงวนหวงห้ามตามมาตรา 20 (4) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน (ที่ดินของรัฐซึ่งมิได้มีบุคคลใดมีสิทธิครอบครองที่คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติสงวนและพัฒนาเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน) และที่หวงห้ามตามกฎหมายอื่น ที่ดินที่คณะรัฐมนตรีสงวนไว้เพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่น เช่น ป่าชายเลน ป่าไม้ถาวร จึงเป็นเหตุให้ผู้ครอบครองที่ดินในบริเวณดังกล่าวก่อนมีการประกาศสงวนหวงห้ามโดยชอบด้วยกฎหมายและมีหลักฐานการแจ้งการครอบครอง (ส.ค.1) ที่สามารถใช้เป็นหลักฐานในการออกโฉนดที่ดินได้ ต้องประสบปัญหาความเดือดร้อนจากความล่าช้าของขั้นตอนและกระบวนการในการออกโฉนดที่ดินในบริเวณสงวนหวงห้าม ซึ่งมีอยู่หลายประการด้วยกัน จนเป็นเหตุให้ราษฎรเกิดความไม่เข้าใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานที่ดินและนำไปสู่ปัญหาการร้องเรียนตลอดจนมีกรณีพิพาทกับทางราชการประกอบกับบางพื้นที่ที่รัฐได้ประกาศกำหนดเขตสงวนหวงห้ามไว้แล้วแต่ทางราชการมิได้ทำประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการประกาศสงวนหวงห้ามไว้จนมีราษฎรเข้าครอบครองใช้สอยในที่ดินนั้นเป็นเวลานานจนกลายเป็น

ชุมชนหรือเป็นที่อยู่อาศัยที่ทำกิน จึงสมควรมีกฎหมายกำหนดวิธีการยกเลิกการสงวนหวงห้ามที่ดินของทางราชการที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์แล้ว เพื่อให้โอกาสแก่ผู้เข้าครอบครองที่ดินได้ทำประโยชน์ในที่ดินนั้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย อันเป็นการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และเป็นหลักประกันในการดำรงชีพของราษฎรต่อไป

คำสำคัญ: หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน, เขตหวงห้าม

ABSTRACT

The issuances of document of title under land code which are land title deeds and utilization certificates at the present time definitely present a big problem. Because of the reason that the government and private sector have the same objective on the requirement to accelerate the issuances of the document of title in the land to the people taking possessions for utilizations in order to confirm and protect the right of the land owners which is the measure toward the prevention over the contention on the right in the property and for use as a security in earning a living and seeking a loan of the people, however, the rules, procedures and conditions on the issuances of document of title in the land provided for under the land code, ministerial regulation issued under the act promulgating the land code and the land code including the regulation of the national land committee coupled with other related laws; such as, civil and commercial code, law relating to forestry and the law governing the land management, etc., have caused the rising of the problem on the issuances of the document of title to the people previously taking the possessions for utilizations of the lands prior to the promulgation of the land code.

This research placed the emphasis on the study of the problem on the issuances of reserved areas under ministerial regulation No. 43, (B.E. 2537) due to the reason that such ministerial regulation, in accordance with clause 14, stipulates the absolute conditions that no issuance of the land title deed shall be made on the land in which the people have commonly utilized, the hilly area, the mountainous area, the areas in which the minister has announced as the restricted areas under Section 9 (2) of the land code, the island area and reserved areas under section 10 of the act promulgating the land code, B.E. 2497 (the land reserved in the interest of the act on the reservation of desolated land which is the public domain, B.E. 2478 or the other law prior to the date on which the land code has been put into force), the reserved land under section 20 (3) of the land code (the land in which the national land committee has reserved and developed for giving to the people), the reserved land under section 20 (4) of the land code (the government land over which nobody has the right of possession and which the national land committee has reserved and developed for common utilizations by the people) and reserved land under the other law, the land reserved by the council of ministers in order to conserve the natural resources or for other public interests; such as mangrove forest, permanent forest, consequently resulting in the people taking possessions of the land in such area prior to the notification on legal reservation and having the evidence on the possession notification (Sor. Khor. 1) which can be used as an evidence in the issuance of the land title deed to have faced with a lot of problems and difficulties derived from a delay in the steps and the process on the issuances of the land title deeds in the reserved areas causing them to have no understanding on the performances of the officials in the land office and consequently leading to the problems of the complaints and disputes with the official organization. In addition, some areas which the state has already announced as a reserved area, but, the

official entity has not made use of such area in accordance with the objective as announced resulting in the people to move in and take possessions of the area for utilizations for so long finally resulting in such area to become a community or a dwelling place and place for earning their livings. It is, therefore, expedient that there should be a law stipulating the procedures on the revocation of the status of being the official reserved land which has not be utilized in order to give a chance to the people taking the possessions of the lands to make use of such lands legally which are deemed to be the fair distributions on the possessions of the lands and the security of the people in furthering their earning their livings.

Keywords: certificate of title. prohibit areas.

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการใช้ประโยชน์ของเสียจากฟาร์มสุกร
ในตำบลสามควายเผือก อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

FACTORS AFFECTING FARMERS' DECISION ON CHOICES OF UTILIZING SWINE
WASTES FROM SWINE FARMS AT SAM KHWAI PHUEAK SUBDISTRICT,
MUEANG DISTRICT, NAKHON PATHOM PROVINCE

จิรวัดณ์ ไวพจนาท

Jirawat Vaipojarnart

กัมปนาท วิจิตรศรีกรมล

Kampanat Vijitsrikamol

อภิชาติ ดะลูนเพียรย์

Apichart Daloonpate

ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร คณะเศรษฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของการนำของเสียจากฟาร์มสุกรมาใช้ประโยชน์ 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเกษตรกรในการใช้ประโยชน์ของเสียจากฟาร์มสุกร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรในตำบลสามควายเผือก อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม จำนวน 78 ฟาร์ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองมัลติโนเมียล โลจิท (multinomial logit model) ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรทั้งหมดประกอบอาชีพการเลี้ยงสุกรเป็นอาชีพหลัก มีรายได้จากการเลี้ยงสุกรเฉลี่ย 2,001,632.60 บาท/ปี/ครัวเรือน พื้นที่ในการผลิตสุกรเฉลี่ย 3.62 ไร่ ประสบการณ์เลี้ยงสุกรเฉลี่ย 22.5 ปี แรงงานในการเลี้ยงสุกรทั้งหมดเฉลี่ย 3 คน ในส่วนการกู้ยืมเงินพบว่า เกษตรกรใช้แหล่งเงินกู้จาก ธ.ก.ส. มากที่สุด ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์ของเสียจากฟาร์มสุกรในรูปแบบใช้เลี้ยงไรแดงคือ ปริมาณของเสียที่ลดลง จำนวนครั้งที่ติดต่อกับผู้ซื้อ ความรู้เกี่ยวกับการนำของเสียมาใช้ประโยชน์ ขนาดพื้นที่ในการใช้ประโยชน์ของเสีย และต้นทุนในการใช้ประโยชน์จากของเสีย สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์ของเสียจากฟาร์มสุกรในรูปแบบมูลสดคือ ปริมาณของเสียที่ลดลง จำนวนครั้งที่ติดต่อกับผู้ซื้อ ความตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ความรู้เกี่ยวกับการนำของเสียมาใช้ประโยชน์ ขนาดพื้นที่ในการใช้ประโยชน์ของเสีย และต้นทุนในการใช้ประโยชน์จากของเสีย ในการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการใช้ประโยชน์ของเสียจากฟาร์มสุกรให้แพร่หลายมากยิ่งขึ้นนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญคือ 1) การชี้แจงเกษตรกรให้เห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการลดปริมาณของเสียจากฟาร์มสุกรโดยทำความเข้าใจกับเกษตรกรอย่างทั่วถึง 2) ให้ความรู้เกี่ยวกับการนำมูลสุกรมาใช้ประโยชน์ในรูปแบบที่เหมาะสม และใช้เทคโนโลยีที่สามารถลดต้นทุนในการนำของเสียมาใช้ประโยชน์ 3) การส่งเสริมให้เกษตรกรมีการค้ามูลสุกรกับผู้ซื้อหรือพ่อค้ามูลสุกรต่อเนื่องให้ กว้างขวางมากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้เสริมให้กับเกษตรกร

คำสำคัญ: ของเสียจากฟาร์มสุกร, การใช้ประโยชน์ของเสียจากฟาร์มสุกร

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) study the general nature of choices of utilizing swine wastes from swine farms 2) factors affecting farmers, decision on choices of utilizing swine wastes. Studied samples were 78 swine farmers resided in Sam Khwai Phueak Subdistrict, Mueang District, Nakhon Pathom Province. Interview schedule was used to collect data. Descriptive statistics were percentage, mean, maximum and minimum and standard deviation. Quantitative statistics were analysis of the relationship between the independent variables with dependent variable using the multinomial logit model. The finding indicated that total major occupation was swine farming. Average total income of swine farms was 2,001,632.60 baht per year per household. The average swine farming area was 3.62 rai. Average swine farming experience was 22.5 years. Average labor used in swine farming was 3 persons. In term of credit farmers obtained loans from the BAAC. Factors affecting farmers' decision on water flea, waste reduction, number of contracts with the buyer, knowledge on waste utilization, size of waste utilization area and cost of waste utilization. For the factors affecting farmers' decision on fresh waste, waste reduction, number of contracts with the buyer, environmental awareness, knowledge on waste utilization, size of waste utilization area and cost of waste utilization. To encourage farmers to widely use of waste from swine farms, the concerned agencies need to consider 1) Explain clearly the benefits obtained from reducing waste from swine farms to the farmers. 2) Provide technical on cost reduction technology for waste utilization. 3) Support the trade between the swine wastes using or trader and swine farm to add extra income to the farmers.

Keywords: swine wastes. utilizing from swine wastes.

ผู้ประกอบการธุรกิจ การเรียนรู้ทางสังคม และการให้สินบนตำรวจ

THE ENTREPRENEURS, SOCIAL LEARNING,
AND BRIBING POLICE OFFICERS

เจษฎา นพคุณ ตั้งจิตนบ

Jessada Nobpakun Tangchitnob

อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รศ.ดร.ณรงค์ พลอยदनัย

NaRong Ploydanai, Assoc.Prof.Dr.

รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ประยุกต์ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม และตัวแบบโครงสร้างทางสังคมและการเรียนรู้ทางสังคมเพื่ออธิบายการให้สินบนตำรวจของผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวน 288 ราย ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ชายวัยกลางคน สมรส และมีบุตรแล้ว มีการศึกษาระดับปริญญาตรี การวิจัยพบว่า การให้สินบนแก่ตำรวจได้รับอิทธิพลจากทัศนคติเชิงแง่ต่างให้แก่การให้สินบน การให้สินบนของบุคคลใกล้ชิดด้านการงาน และปฏิภริยาของตำรวจ ในขณะที่เดียวกันยังได้รับอิทธิพลจากอคติต่อตำรวจที่รับรู้จากละแวกที่ทำงานซึ่งเป็นตัวแปรเชิงโครงสร้างทางสังคมด้วย อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ตัวแปรทั้งสองกลุ่มที่มีคุณสมบัติครบถ้วนต่อการทดสอบการันกลางพร้อมกันพบว่า อิทธิพลที่ตัวแปรเชิงโครงสร้างทางสังคมมีต่อการให้สินบนตำรวจถูกกันกลางโดยตัวแปรการเรียนรู้ทางสังคม

คำสำคัญ: การให้สินบน, การเรียนรู้ทางสังคม, ตัวแบบโครงสร้างทางสังคมและการเรียนรู้ทางสังคม, การันกลาง

ABSTRACT

Social learning theory and social structure and social learning model were applied to explain police bribing in a sample of 288 entrepreneurs found in Bangkok via multi-stage sampling. The majority of the sample was married middle class males with children in their middle-age with bachelor's degree. This research found out that social learning variables of neutralizing definitions, work related associates' bribing, and particularized trust significantly influence police bribing. Structural variable of prejudice toward police perceived from work vicinity significantly influence police bribing. However, when all variables applicable for mediation testing were entered simultaneously, social learning variables jointly mediate the influence of structural variable over police bribing.

Keywords: bribing. social learning. social structure and social learning model. mediation.

มาตรการทางกฎหมายในการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการชุมนุมทางการเมือง

LEGAL MEASURES ON REMEDY FOR HARMS PERSONS FROM POLITICAL DEMONSTRATION

เฉลิมขวัญ สิทธิพานวงศ์

Chalearmkhwan Sitpanuwong

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

ปัจจุบันประเทศไทยไม่มีกฎหมายบัญญัติมาตรการการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการชุมนุมทางการเมืองไว้ ทั้งนี้เนื่องจากทุกครั้งที่มีการชุมนุมเกิดขึ้นและการชุมนุมนั้น ได้สิ้นสุดลง ไม่ว่าจะด้วยการสลายการชุมนุมเอง หรือการสลายโดยใช้กำลังอาวุธจากรัฐก็ตาม ก็ไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวไว้แต่อย่างใด จากปัญหาข้างต้นผู้ศึกษาเสนอแนะว่าควรมีการตราพระราชบัญญัติการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายจากการชุมนุมทางการเมือง โดยกำหนดหลักเกณฑ์การเยียวยาความเสียหายว่าเสียหายในกรณีใดบ้าง และความเสียหายนั้นเป็นความเสียหายประเภทใด รวมทั้งการพิสูจน์สิทธิผู้ที่จะได้รับการเยียวยา ควรกำหนดเป็นรูปธรรมให้ชัดเจน และควรมีการกำหนดหน่วยงานที่จะเข้ามารับผิดชอบในการเยียวยาความเสียหายนั้น โดยอาจจะนำหลักการเยียวยาตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 ความรับผิดชอบละเมิดหรือหลักความรับผิดชอบของรัฐ โดยปราศจากความผิดตามหลักกฎหมายของประเทศฝรั่งเศสในการเยียวยาความเสียหายที่เกิดจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ มาปรับใช้

คำสำคัญ: การเยียวยาผู้ได้รับความเสียหาย, การชุมนุมทางการเมือง

ABSTRACT

Presently there is no law to be enacted on the remedy for harms persons from political demonstration and how the damages compensation should be paid to the group of persons living nearby or those who suffered from the demonstration, including the issue that no organizations or agencies to be responsible for such damage remedy. Each time the demonstration was held and ended, either by way of voluntary dissolution or being dissolved by Government's forces, there was no law to provide the rules on that matter at all. According to the foregoing problem the researcher recommended that the Act of Harms Persons Remedy from the Political Demonstration should be enacted and clearly and concretely determined that on what case and type the damage should be remedied, including the proof of right of those who were entitled for the remedy. The agency to be responsible for the remedy of damage should also be determined and the principle of emedy according to the Act relating to the liability of damage occurred as the result of the unsafe goods issued in 2008; the liability of infringement or the Government's responsibility without any fault should be adopted according to France's principle of law for the remedy of damage occurred as the result of the officer's wrongful acts.

Key words: remedy for harms persons. political demonstration.

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ของ
องค์กร ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล
A STUDY OF RELATIONSHIP BETWEEN THE PERCEIVED ORGANIZATIONAL
SUPPORT FOR CREATIVITY, CREATIVE SELF-EFFICACY AND
INDIVIDUAL CREATIVITY

ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน

Chalearmchai Kittsaknawin, Ph.D.

อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ขององค์กร ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ขององค์กร ประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์ และความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อกัน 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลคือ การรับรู้การสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ขององค์กรและประสิทธิภาพภายในตนเองเชิงสร้างสรรค์

คำสำคัญ: ความคิดสร้างสรรค์, นวัตกรรม

ABSTRACT

This research investigates 1) the relationships between the perceived organizational support for creativity, creative self-efficacy and individual creativity. Also considered are 2) factors influencing individual creativity.

Findings are as follows: 1) In respect to individual creativity, the researcher found that was positively correlated with creative self-efficacy and perceived organizational support for creativity. 2) Factoring influencing individual creativity were perceived organizational support and creative self-efficacy.

Keywords: creative thinking. Innovation.

ปัญหากระบวนการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญไทย
LEGAL PROBLEMS ON PROCEDURAL PROCEEDINGS
IN THE THAI CONSTITUTION COURT

ชยพัทธ์ วิปุละ

Chayaphat Wipula

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญที่ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และข้อกำหนดของศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ถึงปัญหาบางประการที่เกิดขึ้นจากการที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 กำหนดให้วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปตามที่ศาลรัฐธรรมนูญกำหนด ซึ่งต้องกระทำโดยมติเอกฉันท์ของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ผลการศึกษาพบว่า เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรที่เกิดขึ้นจากแนวความคิดใหม่ ๆ ที่ต้องการจะปฏิรูประบบการเมืองของประเทศ แต่โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญของไทยนั้นยังมีพัฒนาการที่ไม่ยาวนานเมื่อเทียบกับองค์กรวินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญตามกฎหมายของต่างประเทศ จึงทำให้วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญขาดสาระและหลักการสำคัญบางประการ และการที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปตามที่ศาลรัฐธรรมนูญกำหนดโดยมติเอกฉันท์ของคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ โดยมิได้ผ่านองค์กรนิติบัญญัติอันเป็นองค์กรที่ถ่วงดุลกฎหมาย ทำให้เกิดปัญหาบางประการ เช่น ปัญหาสถานะของข้อกำหนดว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญอยู่ในสถานะใด การแก้ไขข้อกำหนดดังกล่าว องค์กรใดจะเป็นองค์กรที่แก้ไขปัญหา ปัญหาเกี่ยวกับการส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการคุ้มครองชั่วคราว ปัญหาเกี่ยวกับผู้เสียหายและผู้มีสิทธิยื่นคำร้อง ปัญหาเกี่ยวกับการส่งประเด็นที่ไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญไปให้องค์กรอื่นที่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเสียก่อน ปัญหาเกี่ยวกับการลงมติในการพิจารณาคดี และปัญหาเกี่ยวกับการคัดค้านตุลาการ

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวมานี้ ผู้ศึกษาจึงได้เสนอแนะให้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ โดยผ่านองค์กรนิติบัญญัติเพื่อให้มีการถ่วงดุลกฎหมายและเพิ่มหลักวิธีพิจารณาเกี่ยวกับการส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 หลักของการคุ้มครองชั่วคราว หลักเกี่ยวกับผู้เสียหายและผู้มีสิทธิยื่นคำร้อง หลักการส่งประเด็นที่ไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญไปให้องค์กรอื่นที่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเสียก่อน หลักการลงมติในการพิจารณาคดี และหลักการคัดค้านตุลาการให้มีความชัดเจน เหมาะแก่การพิจารณาคดีรัฐธรรมนูญ เพื่อให้คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเป็นบรรทัดฐานที่ดี และมีประสิทธิภาพ คุ้มครองสิทธิของประชาชนได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

คำสำคัญ: กระบวนการพิจารณาคดี, ศาลรัฐธรรมนูญ

ABSTRACT

This research is aimed at exploring the procedure of the constitutional court under the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550 (2007) and the stipulation of the constitutional court on procedure of the constitutional court. The study is concentrated upon certain problem stemming from the provisions of the Constitution of the Kingdom of Thailand which provides that the procedure of the constitutional court shall be prescribed by the constitutional court, which must be done by a unanimous resolution of its judges.

The study reveals that although the constitutional court is an organ which has emerged out of the new notion of political reform, the constitutional court of Thailand is still at its infancy in terms of its development when compared with organs having competence to determine constitutionality in foreign countries. This infancy results in the procedure of the constitutional court failing to contain certain significant substance and principles. Moreover, the provision, in the constitution itself, that the procedure of the constitutional court shall be as prescribed by a unanimous resolution of judges of the constitutional court rather than by the legislature has generated problems such as the problem as to the status of the stipulation on procedure of the constitutional court (in this regard, it remains uncertain as to what status is enjoyed by such stipulations and it is controversial as to which organ is competent to amend the said stipulations), the problem in connection with the referral by ombudsmen of matters to the constitutional court in accordance with of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550 (2007), the problem with regard to provisional relief measures, the problem surrounding injured person and person entitled to file a motion, the problem concerning the referral of matters not falling within the jurisdiction of the constitutional court to other competent organ for making the determination thereon, the problem regarding casting votes in the course of trial and the problem in relation to the challenge of judges.

In view of these prevailing problems, it is suggested by this thesis that the law on procedure of the constitutional court be amended so that the procedure should be considered and approved by the legislature and that there be added some principles regarding the referral of matters to the constitutional court by ombudsmen of the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550 (2007) principles accommodating provisional relief measures, principles concerning the injured and persons eligible for filling a motion, principles in relation to the referral of matters not falling within the jurisdiction of the constitutional court to other competent organ for making the determination thereon, principles governing passing a resolution at trial and principles relating to the challenge of judges, so as to achieve clarity and suitability to the trial and adjudication of cases, which will, in turn, contribute to authoritativeness of decisions of the Constitutional Court and also to its efficiency.

Keywords: procedural proceedings. Constitutional Court .

การศึกษาอิทธิพลของการจัดการบริหารจัดการในภาวะวิกฤติที่มีผลต่อ
กระบวนการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว กรณีศึกษาเรื่อง
เหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมืองในประเทศไทย ปี 2553

**AN INVESTIGATION OF CRISIS MANAGEMENT INFLUENCES ON
THE TOURIST DECISION-MAKING PROCESS: A CASE STUDY
THAILAND'S POLITICAL UNREST IN 2011**

ชลลดา ผาริโน

Chonlada Pharino

อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

Faculty of Liberal Arts

Sripatum University, Chonburi Campus

ABSTRACT

Currently, tourism is one of the steadiest and fastest-growing industries in the world. It is a significant business that provides the major source of foreign currency for countries all over the globe, including Thailand. During April and May 2010, there was political instability within Thailand, which had massive effects on the image of Thailand as 'The Land of Smile', and a place that is peaceful and safe for tourists. Therefore, it is extremely important to understand tourist behaviour to travel, together with the principal characteristics of a destination that attracts people to visit Thailand and the factors that make them feel confident about travelling, especially to a destination so recently recovered from political unrest.

The aim of this research is to investigate how crisis management influences the tourist decision-making process in cases of political unrest in Thailand. The objectives include examining the influence of travel safety on tourists and discovering the characteristics of Thailand that attract those tourists to visit Thailand. A further objective concerns the identification of the factors that make them feel protected if there is reoccurrence of the political instability.

Both methodologies of data collection, primary and secondary research, were adopted to achieve the objectives. Previous motivational researches were analysed and literature related to travel motivation, travel behaviour, travel decision-making, tourist risk perception and crisis management were reviewed. Primary data was collected from tourists using self-completion questionnaires before being analysed and interpreted using statistical methods. The main findings disclosed that both Thai and foreign tourists visit or revisit Thailand because they still have a positive view of Thailand's overall characteristics. The research also found that the presence of police and soldiers is the most important security factor that tourists want when there is political instability.

What is more, it is interesting that safety and security did not concern international tourists when they decided to travel to Thailand; on the other hand, it is the major concern for Thai tourists, in the event of political instability. Lastly, international tourists are interested and are confident about the travel safety advice issued by the Thai Government; however, most Thai tourists had the opposite view because they have high expectations in the Government of Thailand and want them to address the problem as quickly as possible, which leads to bias.

Keywords: terrorism. travel safety measures. risk perception of tourists. tourist's decision-making process.

ปัญหาการกำหนดคำสั่งบังคับในคำพิพากษาของศาลปกครอง
LEGAL PRESCRIBING PROBLEMS ON
THE ADMINISTRATIVE COURT'S EXECUTORY ORDER ISSUING

ชลธิชา สอนศิริ

Chonticha Sonsiri

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

ศาลปกครองเป็นศาลที่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับคดีพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชนกรณีหนึ่งและข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันเองอีกกรณีหนึ่ง โดยที่ข้อพิพาทเหล่านี้เกิดจากการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร หรือเป็นคดีอันเนื่องมาจากการกระทำละเมิดหรือความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรืออันเนื่องมาจากสัญญาทางปกครองซึ่งผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองหรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำสั่งบังคับตามที่กำหนดในมาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ผู้ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ในกรณีที่จะพิจารณาว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนได้เสียหรือประโยชน์เกี่ยวของที่จะมีสิทธิฟ้องคดีปกครอง ต้องพิจารณาเหตุแห่งการฟ้องคดีและคำขอเยียวยาความเสียหาย โดยคำขอเยียวยาความเสียหายต้องเป็นคำสั่งบังคับที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองที่จะมีคำสั่งบังคับได้ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า ในการพิพากษาคดีของศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำสั่งบังคับตามที่บัญญัติในมาตรา 72 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 เมื่อกรณีรับฟังข้อเท็จจริงได้ตามคำฟ้อง ศาลปกครองอาจมีคำพิพากษานอกเหนือจากคำขอของผู้ฟ้องคดีแต่เกี่ยวเนื่องอย่างใกล้ชิดกับคำขอได้ เพราะผู้ฟ้องคดีอาจไม่ทราบหรือไม่เข้าใจว่าการแก้ไขความเดือดร้อนหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นควรขอให้ศาลออกคำสั่งอย่างไร หากศาลปกครองถือตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีมีคำขออย่างเคร่งครัดทั้งที่ข้อเท็จจริงรับฟังได้ตามคำฟ้อง แต่ศาลปกครองไม่กำหนดคำสั่งบังคับให้ยอมจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือข้อโต้แย้งดังกล่าวก็ยังคงมีอยู่ต่อไป ซึ่งศาลปกครองควรวางหลักการต่อไปว่า ในกรณีที่ได้รับฟังข้อเท็จจริงได้ตามคำฟ้อง ศาลปกครองมีอำนาจที่จะหยิบยกเรื่องการกำหนดคำสั่งบังคับที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองเพื่อแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งได้เอง หรือควรให้เป็นดุลยพินิจของศาลปกครองว่าจะกำหนดคำสั่งบังคับเพื่อแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้นอย่างไร โดยอาจจะนำหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 ที่เกี่ยวข้องกับการพิพากษาเกินคำขอมาเป็นเกณฑ์ในการแก้ไข และหากมีคำพิพากษานอกเหนือจากคำขอของผู้ฟ้องคดีแต่เกี่ยวเนื่อง

อย่างไรก็ดีขีดกับคำขอที่สามารถกำหนดค่าบังคับได้ เช่น กรณีผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีคำขอเรื่องดอกเบี้ยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530 โดยศาลปกครองก็สามารถกำหนดค่าบังคับให้ได้

คำสำคัญ: คำพิพากษาศาลปกครอง

ABSTRACT

The Administrative Court is the court having authority to consider and judge the dispute cases between government agency or government officers and private individuals, on one hand and the dispute among government agencies or government officers, on the other. These disputes occur from government agencies' or government officers' actions, or duty negligence or unreasonable delay of duty or in the case as resulted in the violation or other liabilities of government agencies or government officers or may arise from the administrative contracts that would have caused the trouble or damage against person or persons unavoidably, due to the action or omission of action of administrative working units, or government officers. They also may arise from dispute on administrative contract, or any other cases within the jurisdiction of the Administrative Court, under Section 9 of the Act on Establishment of the Administrative Court and Administrative Dispute Procedure of 1999. In solving or mitigating the trouble or damage problem or ending of dispute, there should be a legal prescriptions as specified in Section 72 of the Act on Establishment of the Administrative Court and Administrative Dispute Procedure of 1999. The prosecutor can prosecute at the Administrative Court, in case it is considered whether or not the prosecutor is having the interest or involving in the interest and that the prosecutor is entitled to perform the persecution at the Administrative Court. The reason for the prosecution and request for remedy for damage must be considered. The request for remedy for damage shall be in the legal prescriptions in the authority of the Administrative Court that can have the legal prescriptions. Therefore, the researcher considers that in verdict of the Administrative Court, the Administrative Court has authority to determine the legal prescriptions under Section 72 of the Act on Establishment of the Administrative Court and Administrative Dispute Procedure of 1999, when there is hearing of a case under the facts of the complaint to the Administrative Court in addition to the request of the prosecutor but it has close relation with the request. This is because the prosecutor may not know or may not understand that in solving the trouble or damage problem, how the prosecutor should request for the court to issue a legal prescriptions. If the Administrative Court considers according to the prosecutor's request strictly, even though the fact is heard according to the complaint, the Administrative Court does not required the legal prescriptions to be heard, it will cause unfairness to the prosecutor. Such trouble, damage or dispute still exists. The Administrative Court should set up the principles further that in case the facts can be heard according to the complaint, the Administrative Court shall have authority to set up the issue of the required legal prescriptions that are within the authority of the Administrative Court in order to solve or mitigate the trouble or damage or settle the dispute; or it should be in the discretion of the Administrative Court to determine how to solve or mitigate the trouble or damage, or settle the dispute. There may be the application of the criteria as determined in the Civil Procedural Code, Section 142 related to any verdict other than the request, to be the criteria in solving the problem. If there is any verdict other than the request of the prosecutor, but it is closely

related to the request, the legal prescriptions can be required. For example, in the case that the prosecutor does not have the request about the interest under the Expropriation of Immovable Properties Act, 1987, the Administrative Court can determine the legal prescriptions.

Keyword: the administrative court.

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ศึกษากรณีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หลบหนีไปก่อนเข้ารับ
การฟื้นฟูสมรรถภาพ

LEGAL PROBLEMS ON ACTION AGAINST OFFENDER IN THE REHABILITATION
ACT OF B.E. 2545 A CASE STUDY OF THE OFFENDER ESCAPEING PRIOR TO
THE REHABILITATION OF ADDICT

พันตำรวจโท ชัยวัฒน์ แป้นสุวรรณ

Chaiwat Pansuwan, Police Lieutenant Colonel

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 เป็นกฎหมายที่ตราขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์บังคับให้ผู้เสพหรือติดยาเสพติดหรือผู้จำหน่ายรายย่อย ซึ่งถือว่าเป็นผู้ป่วย ได้รับการบำบัดการติดยาเสพติดและได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในระบบการบังคับบำบัด โดยให้ผู้ติดยาเสพติดต้องเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจจนสามารถเลิกเสพยาเสพติดได้โดยเด็ดขาด หรือไม่หวนกลับไปเสพยา เป็นกรณีตัวอย่างผู้เสพออกจากผู้ค้าด้วยการบำบัดและยังได้กำหนดขั้นตอนให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการตรวจพิสูจน์ และให้อำนาจคณะกรรมการอนุญาโตให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ได้รับการปล่อยตัวชั่วคราวโดยต้องมารายงานตัวตามที่คณะกรรมการกำหนด ดังนั้นจากการที่กฎหมายกำหนดไว้เช่นนี้ ก่อให้เกิดช่องว่างทางกฎหมาย ทำให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หลบหนี โดยไม่มีรายงานตัวกับคณะกรรมการ และในขณะที่เดียวกันพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวไม่ทำการจับกุมเอง แต่แจ้งให้พนักงานสอบสวนซึ่งมีอำนาจจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินคดีต่อไป พนักงานสอบสวนจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลออกหมายจับ แต่ศาลเห็นว่ากรณีดังกล่าวอยู่ในขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการจับกุมตามกฎหมายอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องออกหมายจับ และจะให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ส่งตัวไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือติดยาเสพติดก็ไม่ได้ เนื่องจากเป็นคำสั่งศาลที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่มีเหตุเพิกถอน จากปัญหานี้ส่งผลให้พนักงานสอบสวนไม่อาจทำการจับและทำการสอบสวนให้เสร็จสิ้นเพื่อส่งสำนวนให้พนักงานอัยการได้ แต่ถ้ามีกฎหมายให้อำนาจพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับกุมด้วยก็จะทำให้กระบวนการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดมีประสิทธิภาพ และสามารถนำตัวผู้ต้องหาไปดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมได้

ดังนั้น ผู้ศึกษาขอเสนอแนะว่า ควรให้มีการเพิ่มอำนาจพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้อำนาจในการจับกุม โดยมีใช่เป็นการแจ้งจากคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และขยายให้ศาลมีอำนาจในการสั่งให้ส่งตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีและให้ศาลมีอำนาจออกหมายจับไปในคราวเดียวกัน

คำสำคัญ: พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด, การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ABSTRACT

The Rehabilitation Act of B.E. 2545 is the law promulgated with the purpose to compel drug takers or drug addicts, or retailers of drug who are deemed as patients to be rehabilitated of addiction and rehabilitated in enforcement of treatment. Drug addicts shall be rehabilitated physically and mentally until they quit from drug absolutely, or they will not take drug again. The method is to cut the cycle of drug addicts from traders by treatment. The law also determined the steps for participants of identification of addict to comply with the conditions in identification of addict and granted power to the sub-committee for rehabilitation of addict for permitting for drug taking or drug addicting identification participants to be released temporarily. Released participants should report as the sub-committee for rehabilitation of addict determined. Therefore, as the law has determined like that, such law caused legal gap, so released participants escaped without reporting at the sub-committee for rehabilitation of addict. At the same time, officers under such law did not arrest such escaping participants, but they informed investigators who had power to arrest such escaping participants according to the criminal procedural code for filing lawsuits further. So investigators submitted a petition for the court of justice to issue an arrest warrant. However, the court deemed that such case was in the process of rehabilitation of addicts, officers had power to arrest escaping participants under the law. There was no need to issue an arrest warrant. The court could not have an order to withdraw the order for delivering the escaping participants to identify drug taking or drug addicting; as such order was issued by the court legally. Therefore, there was no cause for withdrawal of such order. This problem caused investigators to be unable to arrest and investigate escaping participants completely in order to deliver the file of cases to any public prosecutor. However, if there was law granting power to administrative officers or police to have authority to arrest any escaping persons back to the rehabilitation process. So the rehabilitation process would have effectiveness and alleged offenders can be arrested to be prosecuted under the justice process.

Therefore, the researcher recommended that there should be adding power to administrative officers or police to have authority to arrest any escaping persons without notifying from the sub-committee for rehabilitation of addict and there was extension so that the court had power to order for delivering escaping participants to investigators for filing lawsuits and the court should have power to issue an arrest warrant at the same time.

Keywords: rehabilitation. rehabilitation of addict.

ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการบังคับใช้พระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ด้านสุขภาวะอนามัยสิ่งแวดล้อม

LEGAL PROBLEMS AND OBSTACLES OF LOCAL COMPETENT OFFICIALS ON THE
ENFORCEMENTS OF PUBLIC HEALTH ACT, B. E. 2535, IN RESPECT OF
ENVIRONMENTAL PUBLIC HEALTH.

ชารดา ประทีปสุขปรกรณ์

Charada Prateepsukpakorn

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ด้านสุขภาวะอนามัยสิ่งแวดล้อม จากการศึกษาพบว่า การกำหนดให้คณะกรรมการสาธารณสุขที่สังกัดหน่วยงานราชการส่วนกลาง มีอำนาจในการควบคุม สอดส่องการทำงานของราชการส่วนท้องถิ่น ตามหลักการกระจายอำนาจสู่ราชการส่วนท้องถิ่นพบว่า การเข้าใจในระบบการทำงานและความแตกต่างของท้องถิ่น การจัดการบริการสาธารณะที่ไม่สอดคล้องกันของแต่ละชุมชน ดังนั้นเมื่อได้กระจายอำนาจให้กับราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว กฎหมายก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ เพราะยังคงมีขั้นตอนซึ่งควรจะทำให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างแท้จริง แต่กลับมิได้มีการกระจายอำนาจตามไปด้วย ตลอดจนอุปสรรคการบังคับใช้กฎหมายในระดับท้องถิ่น ทำให้กระทรวงสาธารณสุขกับกรมอนามัยไม่มีอำนาจใช้กฎหมายได้โดยตรง ต้องใช้อำนาจผ่านราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นอยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทย เป็นคนละหน่วยงานกัน ดังนั้นพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จึงไม่สามารถให้คำแนะนำหรือให้โทษกับราชการส่วนท้องถิ่นได้ จึงเป็นปัญหาความไม่ชัดเจนของตัวบทกฎหมายทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยราชการส่วนท้องถิ่นถูกละเลย ไม่ได้ได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจังนอกจากนี้ยังพบอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา 44 อนุมาตรา 2 เนื่องด้วยปัจจุบันนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ถือว่าการเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการตรวจค้นเคหสถานหรือในที่สาธารณะกระทำมิได้เว้นแต่มีคำสั่ง หรือหมายของศาล หรือมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายให้อำนาจไว้อย่างชัดเจน แต่มาตรา 44 อนุมาตรา 2 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มิได้บัญญัติให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ จึงอาจจะทำให้ไม่มีผลบังคับใช้ และยังพบปัญหาเรื่องการเปรียบเทียบคดีที่กฎหมายให้อำนาจเปรียบเทียบคดีได้ทุกฐานความผิดส่งผลให้ผู้กระทำความผิดที่ได้รับผลประโยชน์จากการกระทำไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย

ดังนั้นเพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมสามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ศึกษาเห็นควรต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการในระดับท้องถิ่นทุกจังหวัด โดยให้สังกัดหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพียงหน่วยงานเดียว และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 5 โดยให้เพิ่มรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ด้วย ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 44 อนุมาตรา 2 ให้ชัดเจนและเป็นไป

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 85 ไม่ให้ใช้กับกรณีมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน

คำสำคัญ: พระราชบัญญัติการสาธารณสุข, อนามัยสิ่งแวดล้อม

ABSTRACT

This research focuses the study on legal problems and obstacles relating to the powers of local competent officials in enforcing Public Health Act, B.E. 2535 (1992) in respect of the Environmental Public Health. The study finds that even there has been a prescription for the Public Health Commission under the Central Government Organization to have the power in controlling, watching over the working of Local Government Organizations in accordance with the Principle of Decentralizations to the Local Government Organizations, however, the understanding in the working system and the differences in the localities, the incompatibility on public health management of each community have still been found despite the fact that power have already been decentralized to the Local Government Organizations, but, the law cannot solve the occurring problems because there still remains the steps which should be truly decentralized, but, there has been no centralizations all along and that the obstacles on the law enforcements at the local level still exist consequently resulting in Ministry of Public Health and Department of Health to have no power to directly exercise the law but through the Local Government Organizations which are under the supervisions of Ministry of Interior, a different Organizations. Public Health Act, B.E. 2535, therefore, cannot be advantageous or disadvantageous to the Local Government Organizations, thus, causing a problem on the unclearness of the provisions of the law resulting in the enforcement of Public Health Act, B.E. 2535 by the Local Government Organizations to be neglected without rigid executions. In addition, obstacles connected with the working of local government officials under Section 44 and Sub-Section 2 have been found because of the reason that, at present, the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2550 (2007) provides that an entering into a homestead without a consent of the occupant or a search of a homestead or a private place shall be prohibited unless otherwise a Court Order or Warrant of Search is obtained or there is a provision of the law expressly giving the power in so doing. Contrarily, Section 44 and Sub-Section 2 of Public Health Act, B.E. 2535, has not stipulated any provisions in compatibility with the Constitution, therefore, it may make the Act to be unenforceable and, moreover, a problem is found on the settlement which the law provides the power in the settlements of the cases of all counts can be done consequently resulting in the persons committing the offences and gaining the benefits from such acts not to be afraid of the law.

Therefore, in order to make the Law Relating to the Environmental Public Health to effectively be enforceable, I (Researcher) am of the view that Public Health Act, B.E. 2535, should be amended by forming up the Committee of local level in all Provinces which must come under any one and single Organization and that Section 5 shall be amended, as well, by adding Natural Resources and Environment Minister and Interior Minister as the Ministers having charges and controls over the executions in compliance with Public Health Act, B.E. 2535 as well as amending Section 44, Sub-Section 2 for clearness and compatibility with the Constitution of the

Kingdom of Thailand, B.E. 2550, amending Section 85 not to be applied to the case of the infectious, toxic or hazardous wastes from the community.

Keywords: Public Health Act. environment health.

มาตรการทางกฎหมายในการรื้อฟื้นคำวินิจฉัยให้ยุบพรรคการเมืองของศาลรัฐธรรมนูญ
LEGAL MEASURES ON POTENTIAL RECALLING AND RECONSIDERATION FOR
THE THAI CONSTITUTIONAL COURT'S DECISION ON
POLITICAL PARTY DISSOLUTION

เชิดชัย อรุณทัยวิศรุต

Chartchai Arunothaivisarut

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การรื้อฟื้นคำวินิจฉัยให้ยุบพรรคการเมืองของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีเพียงชั้นเดียว และไม่สามารถอุทธรณ์ ฎีกา หรือร้องขอให้มีการพิจารณาคดีใหม่หรือร้องขอให้มีการทบทวนคำวินิจฉัยได้ ย่อมเป็นการเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ต้องคำพิพากษาของศาลหรือพรรคการเมืองผู้ได้รับความเสียหายได้ เมื่อปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการพิจารณาของกระบวนการยุติธรรมภายใต้อำนาจตุลาการ ซึ่งหากภายหลังเมื่อพรรคการเมืองหรือคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือบุคคลผู้ได้รับความเสียหาย มีข้อเท็จจริงปรากฏว่าพยานบุคคลซึ่งศาลได้อาศัยเป็นหลักในการทำคำวินิจฉัยหรือคำสั่งได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดโดยในภายหลังแสดงว่าคำเบิกความของพยานนั้นเป็นเท็จหรือไม่ถูกต้องตรงกับข้อเท็จจริง หรือพยานหลักฐานอื่น ๆ ซึ่งได้อาศัยเป็นหลักในการวินิจฉัยหรือคำสั่งได้มีคำพิพากษาอันถึงที่สุด แสดงว่าเป็นพยานหลักฐานเท็จหรือปลอม ไม่ถูกต้องตรงกับความจริง หรือมีพยานหลักฐานใหม่อันชัดเจนและเป็นสาระสำคัญแก่คดี โดยหากได้นำมาสืบในคดีซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยเป็นที่สุดและเด็ดขาดแล้วนั้น จะแสดงให้เห็นว่าพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองดังกล่าวไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกร้อง ก็ย่อมจะสร้างความเป็นธรรมให้กับพรรคการเมืองผู้ถูกร้องได้อย่างหนึ่ง

ดังนั้นจากการศึกษาพบว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นการไม่เปิดโอกาสให้พรรคการเมืองได้แสดงพยานหลักฐานอื่น ๆ หรือพยานหลักฐานใหม่ เพราะบางครั้งอาจจะปรากฏพบพยานหลักฐานที่อาจจะเป็นการเปลี่ยนคำวินิจฉัยของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญก็เป็นได้ จึงเห็นควรให้มีการอุทธรณ์หรือฎีกา หรือร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ โดยอาจจะยื่นคำร้องพร้อมพยานหลักฐานใหม่ต่อตุลาการหรือที่ประชุมใหญ่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญก็ได้

คำสำคัญ: คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ, การยุบพรรคการเมือง

ABSTRACT

Reconsideration of the adjudication for dissolving a political party by the constitution court is absolute and cannot be appealed to the appeals or supreme court or reconsidered or reviewed is a remedy of damage to the injured or political party, when it appears that such a person is not treated fairly by the judicial process, which comes under the jurisprudence. Or if after the political party or its executive or the injured party found the witness that the court based as the basis of the adjudication or ruling is false or incorrect or is contrary to the facts. Or other witness evidence being used as principle in the adjudication is shown to be falsified or counterfeited, incorrect with the fact, or there is new evidence that is clear and important to the case if produced in the

constitution court as final and absolute to show the political party or its executive does not commit the offence as alleged will produce fairness to the petitioning political party in a way.

According to the study, the problem was that the political party was not given opportunity to submit the new or other evidential documents as for sometimes the new evidence would have been found to converse the constitution court's decision. So it is deemed expedient for the appeal to be made at the appellate court or supreme court or asking the constitution court for the retrial with the submission of new evidence to the justice or to the meeting of the grand justice of the Constitution Court.

Keywords: consideration of the constitutional court. dissolution of party.

ปัญหาทางกฎหมายในการบังคับทางปกครอง: ศึกษากรณีทรัพย์สิน
ที่อยู่ภายใต้การบังคับตามคำสั่งทางปกครอง

PROBLEM OF ADMINISTRATION LAW ENFORCEMENT: CASE STUDY ABOUT
PROPERTIES UNDER ADMINISTRATION LAW JUDGMENT

ฐิติพร กิตติยุทธพันธ์

Thitiporn Kitthiyutthaphan

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

คำสั่งทางปกครองให้ชดใช้เงิน หรือให้กระทำการตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 และอำนาจในการบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานทางปกครอง กรณีดังกล่าวถือว่าเป็นมาตรการทางปกครองที่สั่งให้ประชาชนที่อยู่ภายใต้คำสั่งทางปกครองต้องปฏิบัติตาม แต่จากปัญหากฎหมายดังกล่าวไม่มีการกำหนดมาตรการในการบังคับยึดหรืออายัด หรือบังคับทรัพย์สินไว้ที่เป็นบทบัญญัติเฉพาะ แต่ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ โดยอนุโลมนั้น จากการศึกษามาตรการดังกล่าวพบว่าเกิดปัญหาการนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับกับกรณีทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้การบังคับคดี โดยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งได้กำหนดให้กรณีดังกล่าวเป็นทรัพย์สินต้องห้าม เช่น เงินเดือนข้าราชการ เงินบำนาญ เงินบำนาญ หรือผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ข้าราชการได้รับ ดังนั้นถ้าปรากฏว่าจะบังคับกับทรัพย์สินของข้าราชการที่กระทำละเมิดจนเป็นเหตุให้ต้องรับผิดชอบแล้วก็ไม่อาจจะบังคับกับทรัพย์สินดังกล่าวได้เลยและกฎหมายก็มิได้กำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้แต่ประการใด เพราะกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติห้ามไว้ นอกจากนั้นปัญหาการนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลมในคดีปกครองนั้นถือว่าเป็นการผิดหลักการและทฤษฎีกฎหมาย เพราะตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเป็นไปตามระบบกล่าวหา ส่วนการบังคับคดีปกครองหรือการบังคับทางปกครองนั้นเป็นลักษณะการมีอำนาจเหนือเอกชนที่เป็นระบบไต่สวนจึงเป็นคนละกรณีกัน ซึ่งในกรณีนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าควรมีบทบัญญัติกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการบังคับคดีปกครองหรือการบังคับทางปกครอง และให้มีหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบโดยตรงเพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งทางปกครอง

คำสำคัญ: การบังคับทางปกครอง, ทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้การบังคับตามคำสั่งทางปกครอง

ABSTRACT

When the administration orders to defray money or take action according to Act of administration B.C. 2539 and Act of establishment of administrative tribunal and institute criminal proceedings B.C. 2542 and use authority to enforce by officer or administrator, this case is a administrative measure to enforce people. But the law does not have a particular article to seize or attach properties. But the civil law to enforce relatively. In our study we found that there are some problems when we use the civil law to enforce about properties under administration law judgment. The civil law specifies that the properties are forbidding properties. For example,

government salary, pension or other benefits that the government officer received. Then, when a government officer broke a law, we can not enforce the law to them. And that law does not have an exception. And the use of civil law instead of administration law is anomalous to law principle and theory because the civil law instating is due to accusing system, but the administration enforcement use an authority over individual and it is an inquiring system. They are difference. The student thinks that it should have a specific law to enforce administration law and establish a center to be a host to enforce the administrative order.

Keywords: administration law enforcement. properties under administration law judgment.

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับความผิดฐานทุจริต ศึกษากรณี:

ผลประโยชน์ทับซ้อนของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

LEGAL PROBLEMS ON CORRUPTION A CASE STUDY IN POLITICIAN OVERLAPPING BENEFIT

พันตำรวจโทณัฐพลชัย เอกมฤเคนทร์

Nutpasit Akmarukean, Pol.Lt.Col.

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

เมื่อบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีความเกี่ยวข้องกับภารกิจที่สำคัญของประเทศ ได้แก่ การใช้อำนาจรัฐหรืออำนาจทางการเมือง (political power) ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน การตัดสินใจใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าว จึงควรจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก ไม่ใช่กระทำเพื่อประโยชน์แก่ตนเองและพวกพ้อง อันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เรียกว่า “ผลประโยชน์ทับซ้อน” และจากการที่บุคคลดังกล่าวเป็นตัวแทนของผลประโยชน์สาธารณะและของประชาชนซึ่งได้มาจากการคัดเลือกไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม กฎหมายที่จะใช้ในการตรวจสอบการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าว ก็ควรจะต้องมีความชัดเจนแน่นอนรวมทั้งเชื่อมโยงเป็นระบบและมีจุดเกาะเกี่ยวให้ประชาชนโดยทั่วไปได้มีช่องทางในการตรวจสอบการใช้อำนาจของบุคคลดังกล่าวได้ แต่หาได้เป็นเช่นนั้นไม่ โดยบทบัญญัติของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่ได้มีพระราชบัญญัติที่ใช้บังคับโดยตรงเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และประชาชน โดยทั่วไปยังไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบการใช้อำนาจของบุคคลดังกล่าวได้ แต่รัฐใช้วิธีการให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เป็นตัวแทนของรัฐในการตรวจสอบผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ให้กระทำการ โดยสุจริต

ดังนั้นจากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าบทบัญญัติของกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ได้กำหนดถึงความชัดเจนของตัวบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่จะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ข้อห้ามของการกระทำเพื่อเป็นการป้องกันการเกิดขึ้นของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวม และความไม่สอดคล้องกันของบทบัญญัติว่าด้วยการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 267 และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 100 (4) และขออำนาจในการดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และประชาชนโดยทั่วไป รวมทั้งการเปิดเผยทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อสาธารณชน และองค์กรหลักที่จะบังคับให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันการเกิดขึ้นของการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ส่วนรวมอันเนื่องมาจากการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่สาธารณะเพราะคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มีภาระหน้าที่จำนวนมากไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึง ผู้ศึกษาเห็นว่าควรมีการจัดทำพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่าง

ประโยชน์ส่วนบุคคลและผลประโยชน์ส่วนรวมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะมีการจัดตั้งหน่วยงานเพิ่มเติมที่จะให้คำปรึกษาแก่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่รัฐในเรื่องที่เกี่ยวกับการกระทำที่อาจก่อให้เกิดการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวม และสามารถใช้คำวินิจฉัยดังกล่าวเป็นแนวทางในการดำเนินการได้โดยปราศจากความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นในอนาคต

คำสำคัญ: ผลประโยชน์ทับซ้อน, การทุจริต

ABSTRACT

When the politician is involved in the country's important missions, i.e., the exercise of the administrative power or political power which has the direct effect against the economy and society as well as the country's and public's interest, the decision to exercise such power of the political office holder should be made mainly for the interest of the public, not for the interest of himself and his colleagues which is considered as the conflict interest between the personal interest and the public interest or known as the "conflict of interest". As the representative of the public and of the people who choose to elect him to be in the office, directly or indirectly, the law used for monitoring the exercise of power of the political office holder should be clearly written and connected systematically to allow the public to monitor the exercise of power of such political office holder. However, it is not that so as the current issued statutory provision is not impose upon the act of conflict interest between the personal interest and the public interest of the political office holder and the general public are unable to monitor the exercise of power of that person. Instead, the Government exercises its power through the office of the National Counter Corruption Commission (NCCC) as the tool for monitoring the exercise of power of the political office holder to indirectly force him to act in good faith.

With such legal problem, the author clearly realizes that the enforcement of the statutory provision fails to determine the clarity of the political office holder who is under the restriction of any action that lead to the corruption to prevent the occurrence of the conflict interest between the personal interest and the public interest and the unconformity of the statutory provision on the conflict interest as prescribed in the constitution of the Kingdom of Thailand in 2007, Section 267 and the Act supplement to the constitution or organic law on the National Counter Corruption issued in 1999, Section 100(4) and the scope of power for the criminal proceedings against the political office holder by the Office of the National Counter Corruption Commission and the general public, including the disclosure of assets of the political office holder to the public and the principal organization who shall cause the enforcement to be made to meet the criteria relating to the prevention of the conflict between the personal interest and the public interest resulted from the politician's exercise of power during his office term to be occurred since the National Counter Corruption Commission (NCCC) has been too much burdened with its public assignments. The author deems expedient that the act on the offence relating to the conflict between the personal interest and the public interest of the political office holders and the Government Officers should be promulgated for the establishment of additional office or agency who can provide the consultation to the political office holders and Government Officers on the matters relating to the act that would have caused the conflict

between the personal conflict and the public conflict to be occurred and is able to use such decision as the guidelines for carrying out against the offence without being responsible for the future liability.

Keywords: overlapping benefit. corruption.

มาตรการทางกฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสัญชาติไทยซึ่งมีเงินได้จากต่างประเทศ
LEGAL MEASURES ON PERSONAL INCOME TAX FROM THAI NATIONALITY
PERSONS WHO EARNED THEIR INCOME FROM ABROAD

ธิรวาดิ ลีตรานนท์

Thirawadee Leetranon

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีสัญชาติไทยซึ่งมีเงินได้จากต่างประเทศ ตามหลักการจัดเก็บภาษีเงินได้ของประเทศไทยกำหนดการจัดเก็บเงินได้ดังกล่าวตามหลักถิ่นที่อยู่และหลักแหล่งเงินได้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 41 แห่งประมวลรัษฎากร จากการศึกษาพบว่า กฎหมายดังกล่าวมีช่องว่างในการตีความ ข้อจำกัดของเงื่อนไขในเรื่องระยะเวลาการจัดเก็บ ทฤษฎีและหลักการจัดเก็บ ซึ่งหากกฎหมายกำหนดให้มีการจัดเก็บ ตามหลักสัญชาติเช่นเดียวกับกฎหมายของสหรัฐอเมริกา แล้วย่อมทำให้รัฐไม่ต้องเสียรายได้เข้าประเทศในส่วนนี้เป็น จำนวนมาก ดังนั้นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ควรมีการแก้ไข ปรับปรุงบทบัญญัติการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และ บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในมาตรา 41 แห่งประมวลกฎหมายรัษฎากร โดยอาจจะ ยกเลิกมาตราดังกล่าวก็ได้ เพราะบทบัญญัติดังกล่าวไม่อาจจะทำให้ประเทศไทยได้รายได้จากการจัดเก็บภาษีของบุคคล ธรรมดาที่มีเงินได้ในต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ แล้วนำหลักสัญชาติมาเป็นหลักในการจัดเก็บภาษีต่อไป

คำสำคัญ: ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ABSTRACT

The study of this research aims at the study of the collection of income tax from Thai nationality natural persons who earned their income from abroad according to the income tax collection principle of Thailand where such income is required to be collected according to the domiciles and sources of income as provided in section 41 of the Revenue Code. However, such law is appeared to have the loophole in the interpretation, limitation on the collection period, collection theory and principle. For this problem, if the collection is required by law to be made according to the same nationality principle as required the U.S. law, the Government would not lose lots of its income in this part. Such problem solution should therefore be improved on the provision of natural person income tax collection and the provisions related to the collection of natural persons' income tax as mentioned in Section 41 of the Revenue Code that may have been revoked as such provision would effectively prevent Thailand from receiving income from the tax collection of natural persons who earned income from abroad and then apply the nationality principle for use in the tax collection.

Keyword: personal income tax.

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีตามประมวลรัษฎากรจากการค้าทองคำ

PROBLEMS CONCERNING TAX COLLECTION PURSUANT TO THE REVENUE CODE IN THE GOLD TRADE OPERATIONS

ทวิศักดิ์ ผลทิพย์

TAWEESAK PHONTHIP

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาถึงปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีตามประมวลรัษฎากร ในการประกอบธุรกิจค้าทองคำ ซึ่งมีปัญหาการจัดเก็บภาษีที่รัฐไม่อาจเก็บภาษีได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ เนื่องจากทองคำนั้นมีรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย เช่น ทองคำรูปพรรณ อัญมณี แหวนเพชร พลอย กรอบพระหรือทองคำแท่ง โดยเฉพาะทองคำรูปพรรณนั้น ยังได้แยกออกเป็นหลายชนิดขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ของเนื้อทอง เรื่องนี้ก่อให้เกิดปัญหาการจำแนกแต่ละประเภททองคำว่า จะจัดเก็บภาษีในรูปแบบใด ซึ่งตามประกาศกระทรวงว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มของทองคำรูปพรรณจะต้องเสียภาษีในอัตราที่รัฐกำหนด โดยให้นำราคาที่สมาคมผู้ค้าทองคำประกาศในแต่ละวันเป็นเกณฑ์กลาง โดยอ้างอิงราคาทองคำจากต่างประเทศ เท่ากับว่าราคาทองคำรูปพรรณนั้นเป็นไปตามสมาคมประกาศนั่นเอง ทำให้อัตราราคาทองคำในแต่ละวันจึงไม่เท่ากันบางครั้งอาจมีการขึ้นลงวันละหลายครั้ง ก่อให้เกิดปัญหาความไม่แน่นอนของราคาและปัญหาการจัดเก็บภาษี ดังนั้นจากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้รัฐสูญเสียรายได้จากการจัดเก็บภาษี เพราะไม่อาจจะประเมินมูลค่าต้นทุนการขายที่แน่นอนได้ ประกอบกับในการค้าทองคำนั้นเนื่องจากตัวทองคำเองสามารถจำแนกหรือเปลี่ยนรูปร่างโดยการหลอมใหม่ได้ ไม่ว่าจะป็นทองคำเก่าแล้วนำมาหลอมให้เป็นทองคำแท่งหรือทองคำรูปพรรณหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยทองคำชนิดอื่น กรณีดังกล่าวผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะว่า รัฐควรบัญญัติกฎหมายหรือออกข้อบังคับให้มีการหาเครื่องมือในการตรวจสอบทั้งการนำเข้าและการขายออก รวมทั้งการผลิตให้มีประสิทธิภาพ เช่น การจัดให้มีคณะกรรมการกลางที่มีอำนาจในการตรวจ หรือการจัดให้มีเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อจัดเก็บข้อมูลให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาทองคำในแต่ละวัน นอกจากนี้ในการประกอบธุรกิจการค้าทองคำไม่ได้มีรายได้จากการขายตัวทองคำรูปพรรณหรือทองคำแท่งเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีรายได้的其他 เช่น กรณีจากการรับจำนำที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. 2505 หรือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยการจำนำหรือขายฝาก การค้าของเก่าซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการควบคุมการค้าของเก่า พ.ศ. 2474 เป็นต้น กรณีดังกล่าวจึงต้องมีกฎหมายควบคุมการจัดเก็บรายได้ที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากการขายตัวทองคำรูปพรรณ ดังนั้นจึงควรมีกฎหมายกลางและหน่วยงานกลางของรัฐในการตรวจสอบและควบคุมการจัดเก็บภาษีเพื่อให้การจัดเก็บภาษีของรัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริโภคในสังคมส่วนรวม

คำสำคัญ: ภาษี, การค้าทองคำ

ABSTRACT

This research studies the legal problems concerning the tax collection pursuant to the Revenue Code in the business operations of gold trade. It has a problem on collecting the tax because gold is in diverse forms, e.g. gold ornaments, jewelry, diamond or gem rings, amulet frames, pendants, earrings or gold bullion. Especially the gold ornaments can be classified into several types depending on its purity. This matter has caused problems on classification of each type of gold for collecting tax in which form. According to the ministerial notification on exemption of the value-added tax on the gold ornaments, it has to pay tax at the rates as prescribed by the government. Using of the gold prices as announced by the Gold Traders Association each day as the criteria in reference to the gold prices overseas is tantamount to the gold ornament prices comply with the order of the Association. So it makes the gold prices fluctuate each day, sometime they may fluctuate several times a day. This has caused a problem on price uncertainty and on tax collection. Therefore, from that point of view has caused the state to lose income from tax collection, as it cannot assess the sales cost for certainty. Also in the gold trade, due to the gold per se can be reclassified or changed its form by remolding, regardless of it is old gold being molded into gold bar or gold ornaments or products of other kinds of gold. In such case the researcher would like to recommend the state should enact a law or issue a regulation to have tools used in inspection on the gold import and export, including efficient production. For instance, providing a central committee with the power in inspecting or providing modern tools and equipment to collect data and can keep up with the changes of the gold price in each day. Moreover, in the gold trade business does not have income from selling gold ornaments or gold bars solely. There are other incomes, e.g. pawning that complies with the Pawn Shop Act 1962 or the Civil and Commercial Code on pawning or selling with the right of redemption, trade on used items in compliance with the Used Items Trade Control Act 1931, etc. In such cases must have a law to control the collection of incomes arise from other than the gold ornament trade. Therefore, it should have a central law and a central state agency in inspecting and controlling the tax collection, so the tax collection of the government shall be effective and optimized on the consumption in the society.

Keywords: tax. gold trade.

บทบาทด้านการข่าวของเว็บท่าภายในประเทศ

THE ROLE OF ONLINE NEWS FORM THAILAND'S WEB PORTALS

ธณพล รังสาดทอง

Tanaphol Rangsadthong

นิสิตนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงกระบวนการผลิตข่าวออนไลน์ของเว็บท่าภายในประเทศ และพฤติกรรมการใช้งานเว็บท่าของผู้ใช้งาน รวมไปถึงความพึงพอใจข่าวที่ถูกคัดเลือกจากเว็บท่า และศึกษาถึงการรับรู้ถึงลิขสิทธิ์ในเนื้อหาข่าวออนไลน์ของเว็บมาสเตอร์และผู้ใช้งานเว็บท่าภายในประเทศภายหลังก่อตั้งชมรมผู้ผลิตข่าวออนไลน์ โดยแบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 วิธี คือ สัมภาษณ์เชิงลึกเว็บมาสเตอร์ และการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการใช้งานเว็บท่าภายในประเทศเป็นประจำ จำนวน 400 ชุด

ผลการวิจัยพบว่า เว็บท่านำเสนอข่าวเพื่อประโยชน์ในด้านธุรกิจและมีการแสวงหาผลประโยชน์ด้วยการนำเสนอโฆษณาในหน้าข่าวซึ่งผิดกับหลักการใช้นโยบายที่เป็นธรรม (fair use) ข่าวที่นำเสนอบนเว็บท่าไม่แตกต่างกับข่าวที่นำเสนอบนเว็บข่าวออนไลน์ ภายหลังจากก่อตั้งชมรมผู้ผลิตข่าวออนไลน์ส่งผลให้เว็บท่าภายในประเทศเปลี่ยนรูปแบบการผลิตข่าวเป็นการนำข่าวจากหลาย ๆ แหล่งมาเรียบเรียงใหม่ ส่งผลทำให้คุณภาพข่าวลดลงและก่อให้เกิดการใส่ความคิดเห็นส่วนบุคคลลงไปเนื้อหาข่าวออนไลน์

การใช้งานเว็บท่า ผู้วิจัยพบว่า ผู้ใช้งานไม่ใช่เว็บท่าเป็นแหล่งข่าวเพียงแหล่งเดียวในการติดตามข่าวออนไลน์ แต่ผู้ใช้งานมีการใช้แหล่งข่าวจากเว็บข่าวออนไลน์ประกอบด้วย แม้การเรียบเรียงข่าวของเว็บท่าส่งผลทำให้คุณภาพข่าวลดลงแต่ไม่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้ใช้งานเว็บท่าเพราะผู้อ่านให้ความสำคัญกับความรวดเร็วในการนำเสนอข่าวมากกว่า ในเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์ผู้ใช้งานมองว่า การผลิตซ้ำเป็นเรื่องที่ถูกต้องเพราะยังไม่มีบทลงโทษตามกฎหมาย แตกต่างจากการแสดงความคิดเห็นหยาบคายที่มีบทลงโทษตามกฎหมาย การรวมกลุ่มจัดเป็นชมรมผู้ผลิตข่าวออนไลน์ เพื่อแสดงให้เห็นว่าการผลิตซ้ำข่าวแบบเดิมส่งผลกระทบต่อเจ้าของเนื้อหา และการรวมกลุ่มสามารถสร้างอำนาจต่อรองกับเว็บท่าเพื่อขอความร่วมมือในการสร้างจริยธรรมการนำเสนอข่าวออนไลน์ แต่ชมรมผู้ผลิตข่าวออนไลน์ไม่สามารถเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตข่าวตามที่ต้องการได้ เพราะข่าวออนไลน์ไม่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์

คำสำคัญ: เว็บท่า, ข่าวออนไลน์, การใช้อีกอย่างเป็นธรรม, การผลิตซ้ำ

ABSTRACT

This research examines the news production process, the audience's use and satisfaction of news on Thailand web portals. It also examines the copyright concerns of both the web masters and the audience after the establishment of the Society for Online News Providers. Research methods are in-depth interviews of webmasters and survey of 400 internet users.

Research has found that the setting up of the online news sections on the web portals is mainly for business purposes. They use online news to sell advertisement space with violate the principle of fair use of content from primary sources. Online news presented on the web portals is not different from those presented on online news sites. After the establishment of the Society for Online News Providers, the process of making news on web portals has changed to rewriting the news obtained from various sources. Such practice affects the news quality and gives room for webmasters to put their opinion into the news reporting.

Most internet users do not use rely solely on Web portals as their news sources but they also expose to online news from news websites as well. Poorer quality of the news on web portals is not a major concern among users because they focus more on the speed of news delivery. They see that reproduction is not wrong because the punishment of the law is different from the case of rude comments which is protected by legal sanctions. The establishment of Society for Online News Providers shows that the news presentation of the web portals affects the content owners so they have to collaborate in order to increase bargaining power with web portals and to set guidelines regarding ethics of presenting online news. However, the Society for Online News Providers has not brought about the changes in news production because online news is not protected under the Copyright law.

Keywords: web portals. online news. fair use. copyright. reproduce.

ปัญหาและอุปสรรคในการออกโฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497
แก่ผู้ครอบครองและทำประโยชน์ที่ดินก่อนประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497
โดยไม่ได้แจ้งการครอบครอง

PROBLES AND OBSTACLES IN ISSUING THE TITLE DEEDS ACCORDING TO THE
LAND CODE B.E.1954 TO THE OCCUPANTS AND THOSE WHO HAVE BEEN
TILIZING THE LANDS PRIOR TO THE LEGISLATION OF LAND CODE IN B.E.1954
WITHOUT NOTIFYING THE BENEFICIAL OCCUPATION

ธนกร โชติคุณ

Thanakorn Chotikun

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ศึกษาปัญหาการออกโฉนดที่ดินที่ไม่ได้แจ้งการครอบครอง (ส.ค.1) ตามระเบียบคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2532 ตามข้อ 7 (3) กำหนดเงื่อนไขเด็ดขาดว่า ห้ามมิให้ออกโฉนดที่ดินสำหรับที่ดินที่ไม่มีหลักฐานแจ้งการครอบครอง (ส.ค.1) ใบจอง ใบเหยียบย่ำ หนังสือรับรองการทำประโยชน์ โฉนดตราจอง ตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” จึงเป็นการตัดสิทธิผู้ครอบครองทำประโยชน์ที่ดินอยู่ก่อนประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ แต่ถ้ามีความจำเป็นและต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด กฎหมายเปิดโอกาสให้มีการพิสูจน์สิทธิในที่ดินนั้น ๆ ใน การที่จะออกโฉนดที่ดินตามมาตรา 59 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินได้ ดังนั้นการที่รัฐออกระเบียบคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2532 มากำหนดเงื่อนไข จึงเป็นการตัดสิทธิประชาชนผู้ครอบครองที่ดินมาก่อนประมวลกฎหมายที่ดินในการที่จะขอออกโฉนดที่ดิน ตามมาตรา 59 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ทั้งที่ก่อนมีระเบียบคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2532 ดังกล่าว สามารถดำเนินการได้จึงเป็นการไม่ยุติธรรมสำหรับประชาชน อีกทั้งระเบียบคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2532 นี้ยังเป็นการยกเลิกมาตรา 59 ทวิ มิให้ใช้สำหรับที่ดินที่ไม่มีหลักฐานแจ้งการครอบครอง (ส.ค.1) โดยปริยายเห็นควรยกเลิกระเบียบคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. 2532 ข้อ 7 (3) ดังกล่าวเพื่อความเป็นธรรมและเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้พิสูจน์สิทธิของตนตามมาตรา 59 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินเช่นเดียวกับผู้ครอบครองที่ดินทั่วไป

คำสำคัญ: กฎหมายที่ดิน, โฉนดที่ดิน

ABSTRACT

This research aims to study the problems of the title deeds issuance in which the occupation (Sor.Kor. 1 Form) is failed to be notified according to the National Land Allocation Committee Regulations issued in 1989 as shown in clause 7 (3) which absolutely prohibit the title deeds for the land without evidences of occupation paper (Sor.Kor.1 Form), pre-emption certificate, land certificate, land utilization certificate, pre-emption title deeds, pre-emption certificate that is stamped “Has been utilized”, from being issued. This is to deprive the right of the land

occupants who have been utilizing the land before the enforcement of the land code. However, in case of necessity and the approval is required to be given by the governor the opportunity will be given to the land for the proof of right to decide on whether or not the title deeds should be issued according to section 59 bis of the land code. Issuing the National Land Allocation Committee Regulations in 1989 as the condition requirement is therefore the deprivation of right of the people who occupy the land before the issuance of the land code, although before the issuance of the National Land Allocation Committee Regulations in 1989 the title deeds was able to be issued, so this is considered to be unfair to the public. In addition, the National Land Allocation Committee Regulations issued in 1989 abrogates the section 89 bis to prevent it from tacitly enforcing against the land without evidence of occupation paper (Sor.Kor.1). It is therefore expedient for this National Land Allocation Committed Regulations 1989, clause 7(3) to be revoked for fairness and to give the public the opportunity to proof their rights according to section 59 bis of the land code the same way as given to the land occupants in general.

Keywords: land code act. land code.

ปัญหาทางกฎหมายผังเมืองในการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน
LEGAL PROBLEMS ON THE CITY PLANNING LAW FOR ENVIRONMENTAL
COMMUNITY MANAGEMENT

ธนกร ดรรชนีมาศ

Thanakorn Dachaneemas

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาหลักแนวคิด ทฤษฎี และหลักกฎหมาย รวมทั้งปัญหาการจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้กฎหมายผังเมือง จากปัญหาดังกล่าวพบว่า การที่กฎหมายผังเมืองกำหนดให้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพียงครั้งเดียว เพื่อให้การวางและจัดทำผังเมืองรวมเป็นไปได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว และสอดคล้องกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นเป็นการไม่เหมาะสม จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่า การประชุมเพียงครั้งเดียวหรือมากกว่านั้นก็มีปัญหา แต่ปัญหาที่สำคัญคือการดำเนินการแต่ละครั้งต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการส่วนปัญหาการใช้อำนาจในการวางและจัดทำผังเมืองรวมตามกฎหมายผังเมือง คณะกรรมการผังเมืองไม่ได้เป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในลำดับฝ่ายบริหาร ส่งผลต่อการเข้ามาแทรกแซงของฝ่ายบริหารในระดับสูงกว่าและก่อให้เกิดความไม่เป็นอิสระและความเป็นกลางในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ปัญหาก็ยังไม่มีปรากฏความชัดเจนในกฎหมายไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติผังเมืองเอง หรือพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 ยังขาดข้อบัญญัติที่ชัดเจนในเรื่องการชดเชยเยียวยาผู้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินการผังเมือง เนื่องจากกฎหมายผังเมืองของไทยไม่ได้บัญญัติเกี่ยวกับการเยียวยาของผู้มีส่วนได้เสียจากการวางผังเมือง ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าควรมีการแก้ไขพระราชบัญญัติผังเมืองโดยเพิ่มมาตรการในการเยียวยาหรือบทบัญญัติในการเยียวยาสำหรับผู้มีส่วนได้เสีย และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเวนคืนโดยสามารถใช้เกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศสหพันธรัฐฝรั่งเศสในส่วนของภาระจำยอมเพื่อประโยชน์สาธารณะ ว่าด้วยสิทธิการได้รับการชดเชยเยียวยาของผู้ที่ได้รับความเสียหายจากภาระจำยอมเพื่อประโยชน์สาธารณะ เป็นแนวทางในการกำหนดบทบัญญัติเพิ่มเติมในกฎหมายผังเมืองของไทย

คำสำคัญ: การจัดการผังเมือง, สิ่งแวดล้อมชุมชน

ABSTRACT

The study of this research aims at studying the concept, theory and principle of law as well as the environmental problem under the zoning law. According to such problem, the zoning law requires only one meeting to be held for listening to the public opinion which was not conformed to the present circumstances and the changed environment. The author, however, considered that one or more meetings was not the problem but the significant problem was that the public should be allowed to participate in each meeting. Furthermore, the zoning committee was not the one having the highest authority in the administration orders, resulted in the higher administration's interference and non-independence and neutrality. The remedy of the problem was not clearly stated in the law, either on the Zoning Act itself or the Environmental Promotion and Maintenance Act of 1992 and the lack of distinctive provisions on the remedy and compensation paid to the interested persons involving in

the zoning operation since the Thai law has never been enacted about the remedy of the interested persons in that matter. The author considered that the Zoning Act should be revised by adding the remedy measures or any provision talking about the remedy of the interested persons involving in the government zoning and those who were affected by the expropriation that the standard criteria could be applied as required in the French law on the public right to receive the remedy and compensation as the result of the damage occurred due to the legal easement, all for the public interest.

Keywords: zoning management. community environment.

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องหนังผสมผสานวัสดุธรรมชาติ
THE DEVELOPMENT OF NATURE-MIXED LEATHER PRODUCT

ธวัชชัย เทียนประทีป

Tawatchai Teanprateep

อาจารย์สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์ วิทยาลัยเพาะช่าง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องหนังผสมผสานวัสดุธรรมชาติ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรูปแบบเอกลักษณ์ และมูลค่าเพิ่มจากวัสดุธรรมชาติ เป็นผลิตภัณฑ์เครื่องหนังผสมผสานวัสดุธรรมชาติ เพื่อนำเสนอขั้นตอนวิธีการผลิต ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังผสมผสานวัสดุธรรมชาติผลิตเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องหนังกระเป๋าผสมผสานวัสดุธรรมชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย มีลักษณะขั้นตอนดังต่อไปนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผลิตภัณฑ์กระเป๋าสะพายสตรีที่ทำมาจากหนังสัตว์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อหารูปแบบที่มีความเหมาะสมเพื่อนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์กระเป๋าผสมผสานวัสดุธรรมชาติ โดยนำต้นกกที่ทอเป็นเส้นมีขั้นตอนมาสร้างมูลค่าเพิ่ม มีขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์กระเป๋าผสมผสานวัสดุธรรมชาติ ดังนี้ ออกแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผสมผสานวัสดุธรรมชาติ จำนวน 10 แบบ เพื่อนำให้ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกแบบที่เหมาะสม 1 แบบ มาทำเป็นต้นแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าผสมผสานวัสดุธรรมชาติ มีขั้นตอน ดังนี้ การตัดแบบหรือการตัดแพทเทริน การวาดหนัง การวาดเส้น การวาดซับบน การตัดหนัง การเย็บหนัง การประกอบชิ้นส่วนต่างๆ ของกระเป๋า การเย็บชิ้นส่วนต่าง ๆ การประกอบรูปทรงและการตกแต่งขั้นสำเร็จ ได้ผลิตภัณฑ์กระเป๋าผสมผสานวัสดุธรรมชาติจำนวน 1 ใบ ต่อจากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญทำการวิเคราะห์ ด้านรูปแบบด้านการใช้วัสดุ ด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านความสวยงาม และด้านกระบวนการผลิตเพื่อนำข้อมูลมาสรุป ด้านรูปแบบมีความเหมาะสม สวยงาม ด้านการใช้วัสดุใช้การผสมผสานวัสดุได้ดี สามารถสร้างเอกลักษณ์และมูลค่าเพิ่มได้ ด้านประโยชน์ใช้สอย มีความเหมาะสม ซึ่งเหมาะสำหรับสุภาพสตรีวัยทำงาน ด้านความสวยงามใช้สีกับวัสดุธรรมชาติได้เหมาะสม ด้านกระบวนการผลิต มีความประณีตในการตัดเย็บ และการประกอบรูปทรง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องหนังผสมผสานวัสดุธรรมชาติ ผลการวิจัยครั้งนี้ ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องหนังกระเป๋าผสมผสานวัสดุธรรมชาติ จำนวน 1 ใบ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีความสวยงาม มีประโยชน์ใช้สอย ใช้วัสดุผสมผสานได้เหมาะสม และมีความเรียบร้อยในกระบวนการผลิตซึ่งเหมาะสำหรับสุภาพสตรีในวัยทำงาน

คำสำคัญ: วัสดุธรรมชาติ, ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง, กระบวนการผลิต

ABSTRACT

The study of the development of nature-mixed leather product aims to build form, identity and value-added of lather products process by using natural material with leather bays. The methods used in this study are as follow : population and sample are leather bags products, the maternal for collecting data is questionnaire which asked five experts to find proper style for leather bag mix with natural material.

The processes used to produce the bag are; design ten styles of the bags, choose one most appropriateness style by the experts, and produce the model bag, have the model bag examined again by the experts in fine aspects ; the form, the material, the use, the beauty and the process of production. The results of from the experts are as follow The form is suitable and beautiful. The material is suitable for exacting identity and value-added. The use suitable for working women. The beauty is from color and natural material. The process of production shows that the cutting, the sewing and the assembling developed are delicate. The result of this study is a developed leather bag mixes with natural material which is beautiful, suitable in using mix materials, neat in producing process and suitable for working women.

Keywords: natural materials. leather product. process of production

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาคณะสารสนเทศศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

INTERNET USING BEHAVIOR OF STUDENTS IN THE FACULTY OF INFORMATICS,
SRIPATUM UNIVERSITY CHONBURI CAMPUS

นางเยาว์ สอนจะโปะ

Ngongyao Sornjapo

อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

ดร.ธ.ชง พวงสุวรรณ

Tautong Puangsuwan, Ph.D.

รองคณบดีคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาคณะสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในด้านสิ่งจูงใจที่ทำให้นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตในเว็บบไซต์ต่าง ๆ ลักษณะการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ต และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาตามลักษณะประชากรจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา ชั้นปี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักศึกษาคณะสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี จำนวน 200 คน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ส่วนตัว การใช้อินเทอร์เน็ตต่อครั้งมากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไป ระยะเวลาที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ เวลา 18.01 - 22.00 น. ในหนึ่งสัปดาห์ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 20 ชั่วโมง และสถานที่สะดวกในการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือที่บ้าน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งจูงใจในการใช้อินเทอร์เน็ต นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้อินเทอร์เน็ตที่มีข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ปัจจุบันมากที่สุด ($\bar{X} = 4.18$) รองลงมา คือ ด้านความสะดวกและรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูล ($\bar{X} = 4.03$) และด้านความทันสมัยของเทคโนโลยีมีเดีย ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับ สิ่งจูงใจที่ทำให้ใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า (1) เพศชาย และหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน (2) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจและสาขาวิชามีเดียแอนิเมชัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และ (3) นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านมีข้อมูลด้านความบันเทิง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ต นักศึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้บริการสำหรับดาวน์โหลดเพลงและภาพยนตร์เพื่อความบันเทิงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมา คือ ใช้ในการสืบค้นข้อมูลประกอบการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.16$) และใช้ในการสนทนาออนไลน์ เช่น MSN ($\bar{X} = 4.14$) เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการใช้บริการบนอินเทอร์เน็ต พบว่า (1) เพศชายและหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการใช้สำหรับเล่นเกมออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ต (2) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชา มีเดียแอนิเมชันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการใช้เพื่อสืบค้นข้อมูลหนังสือ ห้างสมุด ใช้เป็นช่องทางในการสมัครงานผ่านอินเทอร์เน็ต และใช้เป็นช่องทางในการขายสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ต และ

(3) นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการใช้เพื่อดูโฆษณาสินค้าและบริการ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

ABSTRACT

The objectives of this research: Internet Using Behavior of Students in the Faculty of Informatics, Sripatum University Chonburi Campus were to study the internet using behavior of students in the aspects of the stimulus for internet using of students and the forms of internet services utilization, and to compare the internet using behavior of students according to population characteristics by sex, academic major and year of study. The population of the research was 200 students in the Faculty of Informatics, Sripatum University, Chonburi Campus.

The research findings were that most of the sample size had their own computers. The average frequency of internet using was more than 3 hours per one usage. Most of the sample size used internet in 6.01-10.00 p.m., more than 20 hours per week and the most convenient place to use internet was their home. Regarding the opinion about stimulus for internet using, most of students chose to use internet because of the availability of up-to-date information ($\bar{X}=4.18$) following by the convenient and high-speed access to information ($\bar{X}=4.03$) and the modernity of multimedia technology ($\bar{X}=4.03$). The comparison of students' opinion about stimulus for internet using found that (1) Male and Female students had similar opinion. (2) Students in Computer-Business Major and Multimedia Animation Major had similar opinion and (3) Students in different years of study had different opinion with the statistical significance of .05 in the aspects of the availability of entertainment information.

Regarding the opinion about the forms of internet services utilization, most of the students chose to use internet for downloading music and movies for entertainment purpose ($\bar{X}=4.17$), following by for searching information for their study ($\bar{X}=4.16$) and for making online conversation via internet program such as MSN ($\bar{X}=4.14$). The comparison of students' opinion about the forms of internet services utilization found that (1) Male and Female students had different opinion with the statistical significance of .05 in the aspects of for playing of online games via internet. (2) Students in Computer Business Major and Multimedia Animation Major had different opinion with the statistical significance of .05 in the aspects of for searching information of library, for application job via internet, and for selling goods via internet and (3) Students in different years of study had different opinion with the statistical significance of .05 in the aspects of the browsing advertisement of goods

Keyword: internet using behavior.

มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน
LEGAL MEASURES ON THE ARTIFICIAL GUN WEAPON USE CONTROL

ร้อยตำรวจตรีณรงค์ สิลป์ประกอบ

Narungsun Silprakob, Pol. Sub-Lieuten Ant.

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืนที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ถึงปัญหาบางประการในการควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืน ความหมายของสิ่งเทียมอาวุธปืน การครอบครองสิ่งเทียมอาวุธปืน การขอใบอนุญาตในการมี ใช้ พกพาสิ่งเทียมอาวุธปืน และความเหมาะสมเกี่ยวกับบทกำหนดโทษ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน

ผลการศึกษาพบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 ไม่ครอบคลุมถึงสิ่งเทียมอาวุธปืนในเรื่องของการครอบครอง การขอใบอนุญาตในการมี ใช้ พกพาสิ่งเทียมอาวุธปืน ทำให้การมีสิ่งเทียมอาวุธปืนไว้ในความครอบครองหรือพกพาไปในที่สาธารณะทำได้โดยง่าย ไม่ยุ่งยาก สิ่งเทียมอาวุธปืนบางชนิดเป็นอันตรายและเป็นภัยร้ายแรงต่อบุคคล ดังนั้น จึงควรมีการบัญญัติควบคุมให้ชัดเจนเช่นเดียวกับอาวุธปืน โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิครอบครองสิ่งเทียมอาวุธปืน นิยามความหมาย คำว่า “สิ่งเทียมอาวุธปืน” ที่เป็นอันตรายที่ต้องการควบคุมไว้เป็นประเภทรวมถึงกำหนดความเร็วในการส่งลูกกระสุนเพื่อ กำหนดบทลงโทษ และในเรื่องของการมีใช้และพกพาสิ่งเทียมอาวุธปืน ให้มีการขออนุญาตเช่นเดียวกับอาวุธปืน โดยนำขั้นตอนการขออนุญาตมี ใช้ และพกพาอาวุธปืนมาปรับใช้

จากปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ศึกษาจึงได้เสนอแนะให้มีการแก้ไขกฎหมายอาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยผ่านองค์กรนิติบัญญัติเพื่อให้มีการถ่วงดุลอำนาจและเพิ่มกฎกระทรวง ในการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งเทียมอาวุธปืนเพื่อรองรับการพัฒนาของสิ่งเทียมอาวุธปืน ควรกำหนดวัตถุประสงค์ในการมี ใช้ พกพาสิ่งเทียมอาวุธปืนไว้ในความครอบครองของบุคคล หรือองค์กร และกำหนดบทลงโทษให้มีโทษหนักขึ้น โดยให้มีโทษจำคุกมากกว่าอาวุธปืน เพื่อให้การควบคุมสิ่งเทียมอาวุธปืนมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: สิ่งเทียมอาวุธปืน

ABSTRACT

This research is focused on the study of the Law on the Artificial Gun Weapon Control which is stipulated under Gun, Ammunition, Explosive Substance, Firework and Artificial Gun Weapon Act, B.E. 2490 (A.D. 1947), with respect to some problems on the artificial gun weapons, the meaning of the artificial gun weapons, the possessions of the artificial gun weapons, the applications for Permits to possess, utilize, carry the artificial gun weapons and the suitability on the Penalty Provision in order to conform with the present social situation.

Result of the study finds that the enforcement on Gun, Ammunition, Explosive Substance, Firework and Artificial Gun Weapon Act, B.E. 2490 has not thoroughly covered the artificial gun weapons on the matters of the possessions, the applications for Permits to possess, utilize, carry the artificial gun weapons, thus, making the possessions of the artificial gun weapons or carrying the artificial gun weapons into the public places somewhat easily without any difficulty. Some artificial gun weapons are dangerous and seriously harmful to the persons, it is, therefore, expedient that statutory provisions should be clearly prescribed as a control measure as those of the guns by stipulating the qualifications of persons to be entitled to possess the artificial gun weapons; giving the definition of the word “Artificial Gun Weapon” which is dangerous and needed to be controlled by each category including the stipulation on muzzle velocity in order that the Penalty Provision and the matters with respect to the possessions, utilizations and carrying of the artificial gun weapons can be stipulated and that the permission thereof be compellingly required as the same as those of the guns by adopting the steps on an application for a permission to possess, utilize and carry a gun for the purpose of such application.

Based on the problems which have been arisen, I, as the Researcher, would like to recommend that the Law on Gun, Ammunition, Explosive Substance, Firework and Artificial Gun Weapon Act, B.E. 2490, be amended, by initiating actions through the Legislative Body in order that the Law can be scrutinized and Ministerial Regulations additionally issued in stipulating details on the Artificial Gun Weapons. In order to back up the artificial gun weapon development, the objectives on having in possession, utilizations, carrying of an artificial gun weapon, of a person or an organization and heavier penalty by duration of the prison term to be longer than that of the gun-related offence should be stipulated in order that the control over the artificial gun weapons can be efficiently achieved.

Keyword: the artificial gun weapon.

ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาในการนับระยะเวลาการฟ้องคดีปกครอง
**THE LEGAL PROBLEM AND OBSTACLE RELATING TO THE HEARING IN
 COUNTING OF TIME PERIOD IN ADMINISTRATIVE CASE LAWSUIT**

พินิตารวโท นธิศพงษ์ ภูมมา

Nithitpong Phumma

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

กฎหมายเกี่ยวกับการฟ้องคดีปกครองได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทหลักในการวางหลักเกณฑ์การฟ้องคดีปกครองทั้งหมด และในขณะเดียวกันกฎหมายดังกล่าวยังได้กำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาคดีได้ ศาลปกครองจึงได้ออกระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณา พ.ศ. 2543 ในปัญหานี้จึงเป็นปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาคดีปกครองโดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับการนับระยะเวลาการฟ้องคดีปกครอง โดยไม่มีการกำหนดให้กฎหมายเร่งรัดกระบวนการพิจารณาของศาลในการดำเนินคดี ปัญหากฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีปกครองไม่เปิดช่องให้มีการข่นหรือขยายระยะเวลาในการดำเนินกระบวนการพิจารณา ปัญหาการนำระยะเวลาเรื่องผู้ฟ้องคดีหรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีมาเป็นเกณฑ์ในการรับคำฟ้องในสัญญาทางปกครอง ปัญหาการข่นหรือขยายระยะเวลาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 และปัญหาการนำศักดิ์ทางกฎหมายที่ต่ำกว่ามาใช้บังคับเทียบเท่ากับกฎหมายระดับพระราชบัญญัติที่ผู้ศึกษาได้หยิบยกปัญหาในการศึกษาดังนั้นกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองนั้นจะต้องมีกฎหมายเฉพาะในการเป็นแนวการพิจารณาคดีปกครองเช่นเดียวกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรม เพราะการที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการพิจารณาคดีปกครองจะนำเอาหลักการอุดช่องว่างโดยอนุโลมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับย่อมจะทำได้ อย่างนั้นไม่ได้ เพราะผิดหลักการและทฤษฎีกฎหมายที่ศาลปกครองเป็นระบบการพิจารณาแบบไต่สวนแต่ศาลยุติธรรมใช้ระบบกล่าวหาในการพิจารณาคดี และในขณะเดียวกันการแสวงหาพยานหลักฐาน หรือกระบวนการฟ้องคดีก็แตกต่างกันทั้งโดยเนื้อหาและวิธีการในการพิจารณาคดี

คำสำคัญ: ระยะเวลาการฟ้องคดีปกครอง

ABSTRACT

Laws relating to lawsuit in administrative cases were determined in the Administration Court Establishing and Administrative Case Procedure Act of 1999. These laws are master laws for setting criteria for filing all administrative lawsuits. At the same time, such laws also determined that administrative court had power to issue regulations relating to case proceedings. Administrative Court, therefore, issues rules of the general meeting of judiciaries in the supreme administrative court on procedures of 2000. This problem was the legal problem and obstacle relating to administrative case procedure. Especially, the problem was regarded to matters

relating to counting of time period of administrative case lawsuit, without determining any law to expedite legal proceedings of courts of law in legal proceedings, legal problems and regulation relating to administrative case proceedings. There was no opening of any channel to shorten or extend the time period in legal proceedings. There is a problem of bringing the time period that the person filing lawsuit knows or should know about the cause of filing lawsuit to be the criteria in accepting the lawsuit in administrative contracts. There is a problem of application to shorten or extend the time period for appeal under the Administration Court Establishing and Administrative Case Procedure Act of 1999. There is a problem of bringing lower legal prestige to enforce, to be equal to the law in the level of the Act that the researcher presented the issue for study in this research. Therefore, in the legal proceedings of administrative court, there should be specific laws to be the guidelines for administrative legal proceedings in the same way as civil procedural code, for legal proceeding of courts of justice. As the Administration Court Establishing and Administrative Case Procedure Act of 1999 which was the main law in hearing of administrative cases would not use the principles to reduce gap in the law *mutatis mutandis*, by using the civil procedural code for enforcement, because it would be incorrect under the legal principles and theories. As administration court used the system for considering in type of investigation. However, the court system used allegation in hearing; and at the same time, in the pursuit of evidence or in the prosecution process, there is difference, both in content and hearing process.

Keyword: time period in administrative case lawsuit.

**ขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติใน
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550**

**THE LEGAL PROBLEMS ON THE SCOPE OF LEGAL MEASURES APPLICATIONS TO
THE CONSTITUTIONAL VIOLATORS-DEMONSTRATORS SUPPRESSION UNDER
THE THAI CONSTITUTION B.E. 2550**

นวัต สวงนลินธุกุล

Nuwat Sanguansinthukul

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 จากการศึกษาพบว่า ประเทศไทยไม่มีกฎหมายบัญญัติในเรื่องของการชุมนุมทางการเมืองไว้เป็นการเฉพาะไม่ว่าจะเป็นขั้นตอน วิธีการในการสลายการชุมนุม รวมทั้งการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ ที่กฎหมายไม่ได้กำหนดขอบเขตการจัดการไว้ จากสภาพปัญหาข้างต้นผู้ศึกษาขอเสนอแนะว่าควรให้มีการตราพระราชบัญญัติในเรื่องขอบเขตการใช้มาตรการของรัฐต่อการชุมนุมทางการเมืองที่ละเมิดต่อบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ในส่วนที่เป็นขั้นตอนในการสลายการชุมนุมว่าควรจะทำตามลำดับขั้นตอน และถ้าได้ปฏิบัติตามขั้นตอนแล้ว ประชาชนไม่ยอมสลายการชุมนุมจะต้องทำอย่างไรต่อไป ดังนั้นควรมีการกำหนดขั้นตอนในการสลายการชุมนุมโดยอาศัยหลักสากลขององค์การสหประชาชาติ (United Nation (UN)) มาปรับใช้เป็นแบบอย่าง และการสลายการชุมนุมนั้นต้องเป็นการสลายการชุมนุมตามขั้นตอนจากเบาไปหาหนัก หลักการสลายการชุมนุมที่ได้สัดส่วนและควรนำหลักเกณฑ์ และรูปแบบการชุมนุมของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มาเป็นแบบอย่างการที่จะพัฒนารูปแบบกฎหมายไทย ว่าถ้าหากจะมีกฎหมายในเรื่องการชุมนุมนั้นในกฎหมายควรมีรายละเอียดของการชุมนุมไว้ให้ชัดเจนว่า การชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธจะต้องดำเนินการอย่างไร

คำสำคัญ: การชุมนุมทางการเมือง, การละเมิดกฎหมาย

ABSTRACT

This research's objective is to study the scope of legal measures application to the constitutional violators-demonstrators suppression under the Thai constitution B.E. 2550. According to the study, Thailand us found to have no specific law enacted on the political demonstration, either on the procedures or methods on the dispersion of demonstrating group as well as the authorities' exercise of power that is failed to be determined by law for the scope of operation. From the above problem conditions the researcher recommended that the act on the scope of the legal measures application to the constitutional violators – demonstrators suppression under the Thai constitution B.E. 2550 be enacted in part of the dissolution stage that it should be performed according to the priority and if such stage of priority has been applied and the demonstrators have still remained intact the decision must be made on what to do next. The dissolution stage of demonstration should therefore be determined and

adopted, using the United Nation's international principle as the model. The stage of dissolution must be performed according to the degree of operation, from light to heavy. The Federal Republic of Germany's rules and patterns of demonstration should be applied as the model for the development of the Thai legislation to make it clear on how the peaceful and weaponless demonstration should be carried out and put under control.

Keywords: political demonstration. law violation.

**การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร
 วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น
 THE STUDY OF FACTORS ASSOCIATED DECISION TO FURTHER THEIR
 EDUCATION IN ELECTRICAL TECHNICAL EDUCATION PROGRAM AT
 RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY ISAN KHONKAEN CAMPUS**

บงการ ไวโสภา

Bongkan Vaisopha

ผศ.โอภาส รักษาบุญ

Opas Ruksaboon, Asst. Prof.

ผศ.บุญส่ง มณีทับ

Boonsong Maneetub, Asst. Prof.

อาจารย์สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตร วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า ประจำปีการศึกษา 2549 - 2551 จำนวน 92 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในด้านข้อมูลส่วนตัว ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ และปัญหาที่เกิดขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาดังกล่าว พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จบมาจากสถานศึกษาของรัฐบาลมีระดับคะแนนเฉลี่ยปานกลาง มีความรักในวิชาชีพครู โดยมีความคาดหวังหลังจากจบการศึกษาแล้วจะมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพและสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้ ทั้งเป็นการศึกษาที่ได้รับการยอมรับจากสังคม

คำสำคัญ: การศึกษาต่อ, หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขา วิศวกรรมไฟฟ้า

ABSTRACT

The purposes of this research were to study study of factors associated decision to further their education in Electrical Technical Education Program at Rajamangala University of Technology Isan Khonkaen campus. The population in this study consisted of 92 students. A questionnaire was used to collect data. The statistics used in analyzing the data were percentage, arithmetic mean, standard deviation.

The results of the study were as follows: The majority of students graduated from public schools and a medium grade point average. They were loved teaching profession. Their expectations after having finished a bachelor degree were stable career and to be able to broaden their knowledge. Their teaching career has been recognized to be of great use in society.

Keywords: decision to further education. Electrical Technical Education Program.

ทัศนคติต่อการทำงานบริการสุขภาพและการปฏิบัติงานในชุมชนของ
นักศึกษาพยาบาล ปีการศึกษา 2549 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม
มหาวิทยาลัยนครพนม

**THE NURSING STUDENTS' ATTITUDE TOWARD HEALTH SERVICE AND
COMMUNITY APPROACH IN ACADEMIC YEAR 2006 FROM BOROMRAJCHONNEE
COLLEGE OF NURSING, NAKHON PHANOM, NAKHON PHANOM UNIVERSITY**

บรรจง พลไชย

Banchong Phonchai

อาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

มหาวิทยาลัยนครพนม

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ทัศนคติต่อการทำงานบริการสุขภาพและการปฏิบัติงานในชุมชนของนักศึกษาพยาบาลมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการทำงานบริการสุขภาพและการปฏิบัติงานในชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต และหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ปีการศึกษา 2549 จำนวน 95 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม และได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 95 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีทัศนคติอยู่ในระดับดีในด้านลักษณะวิชาชีพ การปฏิบัติงานพยาบาล การปฏิบัติงานในชุมชน และความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ผู้ป่วยและญาติผู้ป่วย และนักศึกษาพยาบาลมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางในด้านค่านิยมของสังคม โดยสรุปแล้วทัศนคติต่อการทำงานบริการสุขภาพและการปฏิบัติงานในชุมชนของนักศึกษาพยาบาล อยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: ทัศนคติ, งานบริการสุขภาพ, การปฏิบัติงานในชุมชน

ABSTRACT

The nursing students' attitude toward health service and community approach. The purpose of this research was to study the nursing students' attitude toward health service and community approach. The sample drawn for this survey was 95 nursing students in academic year 2006. 95 questionnaires were distributed to all students which were returned 100.00%. The analysis of data was percentages, means and standard deviations.

The results show that the students agreed at a good level in professional proficiency, nursing operation, community aspects and interpersonal relationship and the students agreed at a moderate level in social value. It can be concluded that the nursing students' attitude toward health service and community approach was at good level.

Keywords: attitude. health service. community approach.

ความต้องการถือเงินของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2544-2551

The Demand for Money in Thailand 2001-2008

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร คำสวัสดิ์

Praphatsorn Cumsawat, Asst. Prof.

อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการถือเงินของประเทศไทย ในความหมายที่ต่างกัน อันได้แก่ ปริมาณธนบัตรและเหรียญกษาปณ์ ปริมาณเงินในความหมายแคบ (narrow money : m1) และปริมาณเงินในความหมายกว้าง (road money : m2) กับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความต้องการถือเงินตามแนวคิดของกลุ่มนักเศรษฐศาสตร์ สำนักเคนส์ และสำนักการเงินนิยม อันได้แก่ รายได้ที่แท้จริง (real GDP) อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 3 เดือน อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้น อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในตราสารหนี้ อย่างไร ซึ่งในการศึกษามีรูปแบบการวิจัยเชิงประจักษ์ทางสังคมศาสตร์ และรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี 2544-2551 เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่างๆ ที่มีผลต่อตัวแปรตาม (cc, m1 และ m2) สามารถกล่าวได้ว่า การเปลี่ยนแปลงในรายได้ประชาชาติที่แท้จริงมีผลต่อความต้องการถือเงินสำหรับธนบัตรและเหรียญกษาปณ์และความต้องการถือเงินสำหรับปริมาณเงินอย่างแคบมาก แต่มีผลต่อความต้องการถือเงินสำหรับปริมาณเงินอย่างกว้างค่อนข้างน้อย ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การเปลี่ยนแปลงในอัตราเงินเฟ้อ การเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ย และการเปลี่ยนแปลงในอัตราผลตอบแทนของการลงทุนในหุ้นจะมีผลต่อความต้องการถือเงินทั้ง 3 ประเภทค่อนข้างน้อยและระยะสั้น

อนึ่ง เมื่อนำค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้ที่แท้จริง ที่มีต่อความต้องการถือเงินสำหรับเงินสดและเหรียญกษาปณ์ จะพบว่า ในระยะยาวความยืดหยุ่นต่อรายได้ของประเทศไทยมีค่าความยืดหยุ่นที่มากกว่า 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า “เงิน” ที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ ในส่วนที่มีได้มาจากสถาบันการเงิน ยังคงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการใช้จ่ายใช้สอยของประชาชนในประเทศ อีกทั้งยังถือได้ว่าเป็นเงินประเภทที่มีได้นำมาใช้ในการแสวงหาผลตอบแทนของการใช้เงิน ส่วนค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้ที่แท้จริง ที่มีต่อความต้องการถือเงินสำหรับปริมาณเงิน m1 พบว่ามีค่ามากกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า เงินฝากกระแสรายวันที่มาจากสถาบันการเงิน เป็นเงินที่ประชาชนถือไว้เพื่อการเก็งกำไรมากกว่าประเทศอื่น ๆ เมื่อเปรียบเทียบกัน ส่วนในระยะยาวความยืดหยุ่นต่อรายได้ของประเทศไทยที่มีต่อความต้องการถือเงินสำหรับปริมาณเงิน m2 พบว่ามีค่าความยืดหยุ่นที่น้อยกว่า 1 ซึ่งแสดงให้เห็นถึง ความไม่เห็นประโยชน์ของ การเก็บออมของคนไทยในประเทศโดยรวม (อันเนื่องจากปริมาณเงินอย่างกว้างประกอบไปด้วย เงินรับฝากประเภทต่าง ๆ และตราสารหนี้)

คำสำคัญ: ความต้องการถือเงินของประเทศไทย

ABSTRACT

This research was aimed at studying the relationship between demand for money in Thailand in different categories such as note and coins, Narrow Money (m1) and Broad Money (m2) with factors that impact such as real GDP, inflation, 3-month fixed deposit rates, return on equity and return on investment bond, based on the

concept of Keynesian and Monetarists Economists. The study of the pattern of empirical research and quantitative research were accepted on quarterly time series data (2001-2008), showed that note and coins, $m1$ were very effective on real GDP but not $m2$ in short run and long run. But only the short run, note and coins, $m1$ and $m2$ were less effective on Inflation, interest rate and return on equity.

Considering elasticity of real income and elasticity of interest rate that affect on demand for money. In the long run, the real income elasticity of note and coins was more than 1. It explained that money flow (not count the money flow from any bank) that separated from economic system was important to the people's transaction not intent on the gain from spending. The income elasticity of $m1$ is more than 1 and significant to explain that explain that money flow that separated from economic system was important to the people's transaction. Not only that it's explain that the demand deposit from banking sector was necessary for the speculative demand for money more than any country. For the supply of money $m2$, the income elasticity was less than 1 in the long run. It explained that Thai people can't find the importance from saving because the supply of money $m2$ composed the many kind of saving money and equity. It explained that the interest elasticity was really less and not significant. In the future the people of Thailand was not understand to make the wealth of money.

Keyword: demand for money in Thailand .

ทัศนคติและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าแฮนด์แบรนด์ใน
ธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี บุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ

A DECISION TO BUY HOUSE BRAND PRODUCTS IN THE MODERN TRADE: FOCUS
ON THE THAI CONSUMER BEHAVIOR AND ATTITUDE IN UBONRATCHATHANEE,
BURIRUM, SURIN AND SRISAKET PROVINCES

ปรีชญา ชันคำ

Prechaya Kankam

ธุรกิจส่วนตัว จังหวัดศรีสะเกษ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าแฮนด์แบรนด์ในธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ 2) ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าแฮนด์แบรนด์ในธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามโดยนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยการทดสอบค่า t -test และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) โดยวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) และอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation coefficient) กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ การศึกษาระดับปริญญาตรีและมีรายได้อยู่ระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเลือกซื้อสินค้าแฮนด์แบรนด์ เนื่องจากมีราคาถูกกว่าสินค้าทั่วไปตามท้องตลาด และซื้อสินค้าแฮนด์แบรนด์เพื่อนำไปใช้เองโดยมีพฤติกรรมในการกลับมาซื้อซ้ำอีก และสินค้าหมวดที่ซื้อบ่อยที่สุดได้แก่ สินค้าประเภทเครื่องปรุงอาหาร เฉลี่ยซื้อน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน โดยผู้บริโภคมีทัศนคติต่อสินค้าแฮนด์แบรนด์โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเกี่ยวกับการส่งเสริมการขาย เช่น การลด แลก แจก แถม ผู้บริโภคให้ความสำคัญมากที่สุด ส่วนเรื่องเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ที่มีความสวยงาม และน่าสนใจผู้บริโภคจะให้ความสำคัญน้อยที่สุด และผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยทางการตลาดในการตัดสินใจซื้ออยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญด้านราคามากที่สุด นอกจากนี้พบว่า ทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าแฮนด์แบรนด์มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อสินค้าแฮนด์แบรนด์ของผู้บริโภคโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .51 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันปานกลางและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

คำสำคัญ: สินค้าแฮนด์แบรนด์, ธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่

ABSTRACT

The present study is a survey research aims 1) to study the demographic and what factors play roles in decision-making of purchasing house brand products in the modern trade, as well as 2) to study an attitude and consumer behavior and based on what criteria the decision was made to purchase house brand products in the modern trade. The sample size was 400 samples with a set of questionnaires as a data collection method. Then

finding percentage, mean, and comparing mean by using the *t*-test and one way ANOVA to analyze the deviation of each pair. The Scheffe method was employed to analyze the differentiation of each pair and to defy the relationship between attitude and consumer buying decision by coefficient correlation with the significant statistical error at 0.5 accepted. The research result found that the most of consumers were female, age 20-30 year old. Their jobs were the government officer/state enterprise officer, bachelor degree level, with the income range from 5,000 – 10,000 THB/month. The most important criterion for decision making was price, and purchasing (the products) for their own consuming. The frequency of purchase was less than 1 time/month for seasonal products. There was a high intention to buy house brand products especially in the promotion periods such as; price reduction, exchange coupon, buy-one get-one free, and free samples. However, they were least concerned with packaging. Instead, the most determining factor that makes consumers to buy was pricing. Finally, the research found consumer attitude toward house brand products was related to consumers' motives in buying with statistics correlation coefficient at 0.51. This means both variables were related in the same direction at the middle level.

Keywords: house brand products. modern trade.

ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินและการกำกับดูแลกิจการกับการเปลี่ยนแปลง
ผู้บริหารระดับสูงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

**THE RELATIONSHIP BETWEEN CORPORATE PERFORMANCE AND CORPORATE
GOVERNANCE WITH TOP EXECUTIVE TURNOVER OF THE COMPANIES LIST IN
THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND**

ปริยานุช นาคพานิช

Preeyanut Nakpanich

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาบัญชีการเงิน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินและการกำกับดูแลกิจการกับการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของกลไกการกำกับดูแลกิจการที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูงจากโครงสร้างคณะกรรมการและโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัท ซึ่งประชากรในการศึกษาครั้งนี้เป็นบริษัทที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูง ระหว่างปี 2548 – 2552 โดยการเปลี่ยนแปลงจำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ ผู้บริหารที่เปลี่ยนแปลงตามระยะเวลา ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากปลดเกษียณ ป่วย เสียชีวิต และหมดวาระการดำรงตำแหน่ง เป็นต้น และผู้บริหารที่เปลี่ยนแปลงก่อนเวลา ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงเพราะผลการดำเนินงานที่ไม่ดี การเปลี่ยนแปลงที่ไม่แสดงเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงในแถลงการณ์ของบริษัท การเปลี่ยนแปลงก่อนหมดวาระการดำรงตำแหน่ง การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากบริษัทอยู่ระหว่างแผนฟื้นฟูกิจการ เป็นต้น โดยผลการศึกษานี้จะเน้นไปที่ผู้บริหารที่มีการเปลี่ยนแปลงก่อนเวลา ผลการศึกษาพบว่า ผลการดำเนินงานทางการเงินมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูง ในส่วนของโครงสร้างคณะกรรมการพบว่า สัดส่วนคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์ในทางบวก การควมรวมตำแหน่งที่ผู้บริหารเป็นทั้งประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารมีความสัมพันธ์ในทางบวก และจำนวนปีที่ผู้บริหารดำรงตำแหน่งมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูง ในส่วนโครงสร้างการถือหุ้นพบว่า สัดส่วนการถือหุ้นของคณะกรรมการบริษัท และสัดส่วนการถือหุ้นของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูงในทิศทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูง, ผลการดำเนินงานทางการเงิน, การกำกับดูแลกิจการ

**การวิเคราะห์กลยุทธ์ความคิดสร้างสรรค์กิจกรรมพิเศษทางการตลาดของ
ผู้ให้บริการจัดกิจกรรมพิเศษทางการตลาด**

**CREATIVE STRATEGY ANALYSIS OF EVENT MARKETING
IN ORGANIZER COMPANY**

พันธุ์ทิพา ขวัญทองอินทร์

Puntipa Kwantongin

นักศึกษามหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษากลยุทธ์ความคิดสร้างสรรค์และวิธีการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์กิจกรรมพิเศษทางการตลาดของผู้ให้บริการด้านการจัดกิจกรรมพิเศษทางการตลาด โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (in-depth interview) จากผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) จำนวน 11 คน อีกทั้งการสังเกต (observation) พฤติกรรมของผู้ให้ข้อมูล, สภาพแวดล้อมโดยรอบ และการศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ความคิดสร้างสรรค์กิจกรรมพิเศษทางการตลาดของผู้ให้บริการด้านการจัดกิจกรรมพิเศษทางการตลาด ได้ยึดหลักกลยุทธ์ความคิดสร้างสรรค์ในงานโฆษณาโดยคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้ 1) กลุ่มผู้รับสารเป้าหมาย 2) คุณสมบัติพื้นฐานของผลิตภัณฑ์ สินค้าหรือบริการนั้น ๆ 3) ข้อความกลยุทธ์การสื่อสารที่ชัดเจน กระชับ ง่ายต่อการจดจำ 4) เป้าหมายของสาร 5) นำเสียงและลีลา มารวมถึงการสร้างบรรยากาศในงาน การเลือกใช้สีหรือเพลงประกอบให้สอดคล้องกับบริบทของกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อสร้างความน่าสนใจและจุดเด่นที่มีรูปแบบความแตกต่าง โดยผู้บริหารและฝ่ายสร้างสรรค์กิจกรรม ต่างนำหลักการดังกล่าวมาใช้ประกอบในการคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างกลยุทธ์ความคิดสร้างสรรค์ และวิธีการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์กิจกรรมพิเศษทางการตลาด ดังต่อไปนี้ 1) แปลก 2) ใหม่ 3) ใหญ่ 4) ดัง เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดกิจกรรมพิเศษทางการตลาด ตลอดจนนำไปสู่การสร้างเนื้อหาของสารที่ง่ายต่อการจดจำ ให้ผู้เข้าร่วมงานได้สัมผัสประสบการณ์ร่วมกันในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ในกระบวนการนำเสนอที่มีรูปแบบแตกต่าง

ดังนั้นเนื้อหาของสารในการจัดกิจกรรมพิเศษทางการตลาดแต่ละงานที่ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ จึงถือเป็นกลยุทธ์ที่ผู้ให้บริการด้านการจัดกิจกรรมพิเศษทางการตลาดควรให้ความสำคัญ

คำสำคัญ: กลยุทธ์ความคิดสร้างสรรค์, วิธีการนำเสนอความคิดสร้างสรรค์, กิจกรรมพิเศษทางการตลาด

ABSTRACT

The purpose of this research was to analyze creative strategies and presentation methods for marketing events of marketing event organizers. The qualitative approach was applied using an in-depth interview with eleven key informants, observation of the informants' behaviors, environments, and related documents.

The findings show that the creative strategies for marketing events of these marketing event organizers were based on the concepts for organizing marketing events by taking the following factors into account:

1) the target audience, 2) basic qualities of particular products or goods, 3) clear and precise strategic and communicative messages which is easy to remember, 4) objectives of the message, and 5) tones and styles including the creation of the event ambiance, choices of colors and background music suitable for the context of a particular event in order to create attractiveness and distinctive points with varied styles. Both the administrators and the creative staff applied those principles for creative thinking to create marketing event strategies and applied the following methods to present marketing events: 1) unusual, 2) novel, 3) grand, and 4) renowned. These principles were significant elements in organizing a marketing event and would help create the essence of the message which would be easy to remember. The participants of these events would receive shared experience within a short period of time.

The essence of the message for each marketing event that has undergone the creative process is, therefore, the strategy on which marketing event organizers should focus.

Keywords: creative strategy. creative presentation. event marketing.

ปัญหาความชอบด้วยกฎหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 309
 ที่รับรองให้การกระทำใดที่เกิดจากการทำรัฐประหารชอบด้วยรัฐธรรมนูญ
 ISSUES ON LEGITIMACY UNDER THE COMSTUTION OF THAILAND OF B.E.2550,
 ARTICLE 309 ENDORSING OF ANY ACTIONS OCCURRING FROM COUP D'ETAT
 TO BE LEGITIMATE UNDER THE CONSTITUTION FOR ANY NATURAL
 PERSONS NATURAL PERSONS HOLDING THAI NATIONALITY
 HAVING INCOME FROM ABROAD

ร.ต.อ.หญิง พิกุลณีพร พรหมสุวรรณ

Pikulnee Promsuwan, Pol.Capt.

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

รัฐธรรมนูญถือเป็นแม่บทกฎหมายสูงสุดของรัฐที่ใช้ในการปกครองประเทศและเป็นกฎหมายที่วางโครงสร้างระบบการปกครองของประเทศ ดังนั้นการจัดทำรัฐธรรมนูญถือเป็นการกิจสำคัญยิ่ง รัฐธรรมนูญจึงควรต้องเป็นกฎหมายที่ดี (good law) และต้องมุ่งเน้นไปที่การปฏิรูปการปกครองโดยแสวงหาเป้าหมายอันพึงประสงค์ของการร่างรัฐธรรมนูญให้ได้ทั้งประโยชน์ของรัฐ และประโยชน์ของประชาชนไปพร้อมกันด้วย กว่า 80 ปี ของประวัติศาสตร์การเมืองไทยมีการทำรัฐประหารมาแล้วกว่า 10 ครั้ง และเมื่อคณะรัฐประหารยึดอำนาจได้สำเร็จก็จะประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวแล้วจึงร่างรัฐธรรมนูญฉบับถาวรเพื่อบังคับใช้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของตน ดังนั้น กฎหมายที่ออกมาบังคับใช้จึงเป็นทั้งกฎหมายที่เป็นธรรมและไม่เป็นธรรม แต่จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่แล้วกฎหมายที่ตราโดยรัฐบาลทหารจะเป็นกฎหมายลักษณะที่เป็น Will คือ กฎหมายที่เกิดจากความต้องการของผู้ปกครองเพียงฝ่ายเดียวหรือกลุ่มเดียว จึงก่อให้เกิดปัญหาในการพัฒนาประเทศอย่างมาก เพราะกฎหมายดังกล่าวออกมาตามอำเภอใจ เปลี่ยนแปลงได้ง่ายตามความต้องการของผู้ออก ขาดความเป็นธรรมมีแต่ผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์พวกพ้อง ไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมและประชาชน ไม่เคารพหลักประชาธิปไตย ไม่เคารพหลักนิติรัฐ ขัดต่อหลักความเป็นกฎหมายที่ดี และไม่เป็นกฎหมายที่ยุติธรรม

ดังนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่าการออกกฎหมายของรัฐต้องคำนึงถึงหลักความเสมอภาค หลักผลประโยชน์สาธารณะรวมทั้งผลประโยชน์ของประเทศชาติ มิใช่ออกกฎหมายเพื่อบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ตามสุภาษิตคำกล่าวที่ว่า “ชนชั้นใดที่ออกกฎหมายย่อมออกมาเพื่อประโยชน์ต่อชนชั้นนั้น” สิ่งที่จะป้องกันมิให้เกิดผลตามคำกล่าวข้างต้นก็ต้องป้องกันโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการออกกฎหมายทุกแม่บทเพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากกฎหมายมากที่สุด และในขณะที่เดียวกันก็เป็นการประกันความเป็นธรรมทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหาดังกล่าว

คำสำคัญ: รัฐธรรมนูญ

ABSTRACT

Constitution is the master law that is the highest law of a state used for governing of the country and it is the law that places structure of governing system of the country; therefore, preparing of the constitution is considered as a very important task; so the constitution should be the good law and it should emphasize reform of governing by searching the required target of drafting the constitution to gain both benefit to the country and benefit to the public at the same time. For more than 80 years of the Thai political history, there have been coup d'état for more than ten times. When any coup d'état council seized power successfully, it would declare a temporary constitution; then it would draft a permanent constitution to enforce the constitution according to its intention. Therefore, the enforced laws are fair and unfair. From the study, it was found that most laws made by military government would be in the form of legal Will, it meant that, the laws were arising from the needs of the administrative party or group solely; so there were a lot of problems in development of the country, because such laws occurred from the administrative party arbitrarily, the laws can be changed easily, according to the wish of the issuer; the laws lacked fairness; they have only own benefit and benefit of the party or of the group; there was no realizing about benefit of the public and people; they did not pay respect to democratic principles, they did not pay respect to rules of law; they are contradictory to principle of good law and they would not be fair laws.

Therefore, the researcher considered that in promulgating of the state law, there should be realizing of the principles of equality, principles of public benefit; as well as the benefit of the nation. The promulgation of law is not for any one group, as in the proverb it says that "any class who promulgates law, will promulgate for the benefit of such class"; the thing that can prevent any occurred result according to the above saying, is the prevention by having people's participation in promulgation of law in every master law so that people gain benefit from law the most of all; and at the same time, it will be the guarantee of fairness in such aspect of form and content.

Keyword: constitution.

**ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษทางวินัยข้าราชการครู: ศึกษากรณี
กระทำผิดวินัยอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง**

**LEGAL PROBLEMS RELATING TO THE CONSIDERATION OF
THE OFFENCES AND THE DISCIPLINARY ACTION: A CASE STUDY OF THE
BREACH OF REGULATIONS CAUSING GROSS DAMAGES TO THE PUBLIC SERVICE**

พุดิพร อุ่นเจริญ

Poottiporn Ooncharoen

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้ เพื่อศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพิจารณาความผิด และการกำหนดโทษทางวินัยอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และประวัติ ความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี และวิวัฒนาการของความผิด และการกำหนดโทษทางวินัย รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาความผิด และการกำหนดโทษทางวินัยอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เพื่อนำมาวิเคราะห์ปัญหาการพิจารณาความผิด และการกำหนดโทษทางวินัยอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง จนได้บทสรุปและข้อเสนอแนะมาใช้ในการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาความผิด และการกำหนดโทษทางวินัยอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงต่อไป ในการศึกษาจะศึกษาความผิดทางวินัย 3 สถานความผิดด้วยกัน ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ได้แก่ ความผิดฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายรัฐบาล ประมาทเลินเล่อ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ ความผิดฐานขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ความผิดฐานละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร รวมทั้งความรับผิดชอบละเมิดของข้าราชการครู อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ผลการวิจัยพบว่า คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษา หรือ คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีอำนาจผู้ใช้ดุลยพินิจกรณีความผิดวินัยจนทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงทั้งสอบสวน และอุทธรณ์ ส่วนองค์ประกอบความผิด ความผิดอย่างเดียวกันก็อาจแตกต่างกันในลักษณะพฤติการณ์ หรือเหตุผลซึ่งอาจใช้ดุลยพินิจวางโทษหนักเบาแตกต่างกันตามควรแก่กรณีได้ ได้แก่ ลักษณะของการกระทำผิด ผลแห่งการกระทำผิด การรู้หรือไม่ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด เหตุเบื้องหลังการกระทำผิด และสภาพของผู้กระทำผิด การกำหนดโทษให้เหมาะสมกับกรณีความผิดโดยพิจารณาจากคุณสมบัติหรือลักษณะของความผิด ประเภทของความเสียหาย ผู้กระทำผิดจะถูกลงโทษสถานหนักถึงขั้นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ ได้แก่ จะต้องพิจารณาพฤติการณ์ประกอบกับเจตนาของผู้กระทำผิดเป็นเรื่อง ๆ ไป มูลค่าแห่งความเสียหายสามารถคำนวณเป็นราคากฎหมายมิได้กำหนดไว้โดยแน่นอน และดุลยพินิจเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของข้าราชการครูอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง การปล่อยให้ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ปฏิบัติงานในหน้าที่และเกิดความเสียหายแก่เอกชนเป็นไปตามหลักกฎหมายเอกชนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงเป็นการไม่เหมาะสม

ก่อให้เกิดความเข้าใจคิดว่าเจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบในการกระทำต่าง ๆ เป็นการเฉพาะตัวเสมอไป เมื่อการที่นำไปทำให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกเพียงใดก็จะมีภาระฟ้องไล่เบี้ยเอาจากเจ้าหน้าที่เต็มจำนวนนั้น

ข้อเสนอแนะการใช้ดุลยพินิจ อาจไม่ต้องแต่งตั้งกรรมการสอบสวน กรณีที่มีเหตุความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงแต่ไม่ถึงที่สุด ควรที่จะกำหนดเป็นความผิดวินัยในระดับมาก ทั้งลักษณะของการกระทำผิด ผลแห่งการกระทำผิด การรู้หรือไม่รู้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด เหตุเบื้องหลังการกระทำผิด และสภาพของผู้กระทำผิดไว้ให้ชัดเจน การกำหนดโทษให้เหมาะสมกับกรณีความผิด และควรที่จะกำหนดโทษให้ไล่ออก และปลดออกหรือไล่ออกในกรณีที่มีเจตนาที่จะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น หรือหลีกเลี่ยง ไม่ทำตามคำสั่ง เจตนาการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ความผิดประเภทของความเสียหายเกี่ยวกับประมาทเลินเล่อ ควรจะกำหนดโทษที่ทางราชการจะได้รับที่สามารถคำนวณเป็นราคาได้ และความรับผิดชอบทางละเมิดให้แบ่งแยกความรับผิดชอบของแต่ละคนมิให้นำหลักกฎหมายนี้รวมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของรัฐ

คำสำคัญ: วินัย

ABSTRACT

The objectives of this research were consideration of the offences and the disciplinary of the breach of regulations causing gross damages to the public service and history, background, concept, theory, and the offences and the disciplinary. Including, the law about consideration of the offences and the disciplinary for analyze problem consideration of the offences and the disciplinary. The conclusion and the suggestion come to use for the law adjustment of the breach of regulations causing gross damages to the public service. Regulation teachers and education personnel, B.E. 2547 into 3 articles such as the offences don't follow regulation law of the official and education institute, cabinet conclusion or government policy, carelessness or don't the interest is careful the advantage of the official, disobeys or avoid don't follow the order of superior which order in government service duty legally and the regulations of the official, the offences of abandonment of government duty by appropriate reason. Including, liabilities of the public service causing gross damages.

From research result that the committee public servant and education personnel in each area or the subcommittee public servant and education personnel are influential discretion cause mistake discipline until user cause the damage to the public service seriously both in inquiry and appeal. For the character of the one offence are different from that behavior is the mistake or the cause behind the disciplinary of the breach such as offense character, the consequence of the commission, to know that the consequence of the commission was offense, cause of the consequence of the commission and condition of misdemeanor. The sentence to fit a case of wrong by consideration nature of the offense, type of damage, offenders will be punished or dismissed from public service was must be considered in conjunction with the intent of the offender is subject to any gang. Worth of damage can be calculated as a person by indeed, the law does not apply. Discretion regarding the abuse liability of public servant, which causes serious damage to the public. Allowing the responsibility of the authorities to violate the laws under the Civil and Commercial Code.

The suggestion, might must not have appointed committeeman examines, in case of, there is damage cause to the government service seriously but not to the last the mistake of the same kind. It should also be defined

as an offense in a whole too much including nature of the offense, effects of maltreatment, knowledge or know that action is wrong, reason the offense. And the penalty should be discharged or dismissed in the case of intent not to comply with that order or avoid do not follow ruling and intent to abandon or neglect official duties without valid reasons. The wrong type of damage associated with negligence should impose that will be able to calculate a price. And liabilities of each shall be the main debtor's interest in the use of force for ensure fairness and enhance efficiency in the performance of the state.

Keyword: discipline.

ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

PROBLEMS AND OBSTRUCTIONS ON THE ENFORCEMENTS OF
THE BUILDING CONTROL ACT B.E. 2522 OF LOCAL OFFICERS

มะลิวัลย์ โกสุมภ์

Maliwan Kosum

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งถือว่าเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองตามกฎหมายมหาชน เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่งอนุมัติ อนุญาต ให้ดำเนินการเกี่ยวกับอาคาร ตลอดจนอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแล และบังคับให้การก่อสร้างอาคารมีมาตรฐานตามที่พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นและกฎหมายอื่น ๆ กำหนดไว้ เพราะกฎหมายควบคุมอาคารเป็นกฎหมายมหาชนที่มุ่งรักษาประโยชน์ ความสงบสุข และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของประชาชนในสังคมโดยเน้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปลูกสร้างอาคาร การขออนุญาต การใช้งานอาคาร เจ้าพนักงาน อำนาจหน้าที่ คำสั่ง โทษ บทลงโทษ ตลอดจนรายละเอียดอื่น ๆ แต่ด้วยสภาพของสังคมในปัจจุบันมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตโดยเฉพาะการปลูกสร้างอาคารเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยหรือเพื่อประกอบกิจการนั้นมีการก่อสร้างขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน เมื่อประชาชนมีความต้องการใช้อาคารมากขึ้นในทางปฏิบัติจึงเกิดปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินการขออนุญาตก่อสร้างของประชาชนต่อเจ้าพนักงาน และการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานท้องถิ่นยังคงมีปัญหาและอุปสรรคในการใช้อำนาจหน้าที่ที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้เพื่อบังคับกับอาคารที่ได้ก่อสร้างขึ้น ให้อาคารดังกล่าวมีลักษณะที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของกฎหมายควบคุมอาคาร เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมอาคารไม่เอื้ออำนวยแก่การทำคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพราะบทบัญญัตินั้นมีความไม่ชัดเจนและไม่ทันต่อสภาพสังคมและเทคโนโลยีที่ได้นำมาใช้กับการก่อสร้างอาคารในปัจจุบัน ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวเจ้าพนักงานที่กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ ปัญหาประชาชนผู้เป็นเจ้าของอาคารที่คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์สาธารณะและความมั่นคงของอาคาร อีกทั้งพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้เป็นกฎหมายที่มีการออกกฎหมายลำดับรองมาบังคับใช้เป็นจำนวนมากและในแต่ละท้องถิ่นก็บังคับใช้แตกต่างกันออกไป ถึงแม้ว่าจะมีวัตถุประสงค์หลักคือการคุ้มครองประโยชน์และความปลอดภัยของประชาชนเป็นหลัก แต่ก็ยากแก่การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะนำไปปฏิบัติด้วยความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ซึ่งแทนที่กฎหมายดังกล่าวจะเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานและประชาชน แต่กลับเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ให้สามารถรองรับปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ และเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ได้กำหนดไว้

คำสำคัญ: พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

ABSTRACT

This research focuses the point of study on legal problems in respect of powers and duties of local officers who are held to be the administrative officers under the public law. Such powers and duties include the powers in issuing approval orders, granting permissions to carry out operations relating to the buildings as well as the powers and duties in monitoring controls over, providing supervisions on and enforcing operations over various buildings to meet the standards set forth under Building Control Act B.E. 2522, ministerial regulations, local regulations as well as other related laws; for instance, the law on building controls which is the public law decisively determined to maintain the benefits, peace and happiness and order of the people in the society by placing the emphasis on building constructions, applications for permissions, building utilizations, officers, powers and duties, orders, punishments, penalty provisions and other details. However, due to the present social condition which has been attributively changed from the past, particularly, on the aspect of building constructions; such as, the residences or business establishments where the constructions are complete in a rapid manner in order to meet the people's demands. Practically, when people's demands are highly increasing, problems with the steps of the actions have therefore arisen, particularly, on the aspects of the applications for the construction permissions of the people with the local officers and the performances of such local officers who have still been facing with the problems and obstructions on the exercises of their powers and duties given by law in enforcing the buildings having been constructed in a manner likely to be in conformity with the objective and intentions of the law on building control. Such occurring problems and obstructions are caused by the building control act which is not facilitative on the making of the orders of the local officers because the provision of the act is not clear and, moreover, cannot catch up with the social condition and technology adopted for use in the present building constructions; the problems relating to the corruptive officers; the problems in relation to the people who own the buildings and only think of their own benefits more than the public interests and, furthermore, such act is the law legislating many secondary laws for enforcements and that the law enforcements in each locality are variedly different. Even though, the main objectives which are the protections of the benefits and security of the people is the key principle, however, it is somewhat difficult for the local officials to adopt them for practical implementations with thorough understanding or even the people to be able grasp the understanding in this act. The reasons cited above are, therefore, the roots originating the problems and obstructions that hinder duty performances of the local officials on law enforcements in issuing orders on the executions in compliance with Building Control Act B.E. 2522.

It is, therefore, extremely necessary to amend the provisions of Building Control Act B.E. 2522 to the extent of being able to back up actions in solving variously occurring problems and to enable the local officers to perform their duties effectively and in accordance with the intentions as prescribed by law.

Keyword: building control act.

ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ: ศึกษาเฉพาะกรณีการแต่งตั้งโยกย้าย

LEGAL PROBLEMS AND OBSTACLES IN RELATING TO PERSONNEL ADMINISTRATION IN
ROYAL THAI POLICE OFFICE: STUDY CONDUCTED ONLY ON
THE CASE OF APPOINTMENTS AND TRANSFERS

รัชวุฒิ ทรัพย์ศิริ

Ratchawut Sapsiri

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายในการบริหารงานบุคคลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับกรณีการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 กอปรด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจ ความเป็นมา หลักการ แนวคิด ในประเด็นและแง่มุมต่าง ๆ เนื่องจากพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 นั้นมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 กฎหมายฉบับนี้ได้ถูกตราขึ้นภายใต้คำแนะนำและยินยอมจากรัฐสภาเป็นการปฏิรูประบบการบริหารงานตำรวจให้มีความทันสมัยทันต่อเหตุการณ์บ้านเมืองในปัจจุบันเพื่อให้กิจการบริหารงานตำรวจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ระบบการบริหารราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงมีส่วนสำคัญยิ่งในการเปลี่ยนแปลงระบบราชการไทย ที่ผ่านมากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมุ่งไปที่การปรับโครงสร้างขององค์กรเป็นหลักมิได้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านของการบริหารบุคคลมากนัก โดยเฉพาะในเรื่องการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในด้านการบริหารงานบุคคลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงต้องสร้างระบบการจัดการและการบริหารที่ดี กิจการบริหารตำรวจถือว่าเป็นต้นทางแห่งกระบวนการยุติธรรม บุคลากรตำรวจจึงมีความสำคัญทุกคน และในขณะที่เดียวกันงานของตำรวจเป็นกิจกรรมด้านบริการสาธารณะ ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมเพื่อบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย เป็นองค์กรในขั้นต้นที่มีความสำคัญในกระบวนการยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์กรกลางในการบริหารงานบุคคลไม่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมการเมืองในระบอบประชาธิปไตยไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ควบคุม และตรวจสอบการบริหารในกิจการตำรวจอย่างแท้จริง อีกทั้งยังมีประธานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจที่มาจากฝ่ายการเมือง การดำเนินการพิจารณาการใช้อำนาจดุลพินิจในการแต่งตั้งโยกย้ายต้องผ่านขั้นตอนและความเห็นชอบของกฎหมาย จะเห็นได้ว่าหากมีการแต่งตั้งโยกย้ายในวาระประจำปี หรือนอกวาระประจำปีทุกครั้ง จะต้องถูกสื่อมวลชนวิพากษ์วิจารณ์ถึงการใช้อำนาจทางการเมืองแทรกแซง ส่งผลกระทบต่อเนื่องไปยังประชาชนไม่ได้รับความสะดวกและการบริการได้อย่างรวดเร็ว การที่ผู้มีอำนาจไม่วางตัวเป็นกลาง มีการใช้ระบบอุปถัมภ์ (patronage system) มากกว่าระบบคุณธรรม (merit system)

ดังจะเห็นได้จากกรณีที่ข้าราชการตำรวจมีความสัมพันธ์กับผู้มีอำนาจจะได้รับการพิจารณาความดีความชอบในการแต่งตั้งมากกว่าข้าราชการตำรวจทั่วไป ซึ่งปัจจุบันสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการหนึ่งของระบบราชการไทยมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายตำรวจมาโดยตลอด โดยหาได้มุ่งเน้นในด้านการบริหารบุคคลโดยเฉพาะเรื่องการแต่งตั้งโยกย้าย ดังนั้นหากจะพิจารณาปรับปรุงการบริหารงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่วนที่

ควรจะได้รับพิจารณาแก้ไขเป็นอันดับแรก คือ เรื่องการบริหารบุคคลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเฉพาะเรื่อง การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจ เพราะหากมีการแต่งตั้งโยกย้ายที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามหลักเกณฑ์การแต่งตั้งโยกย้ายแล้วปัญหาที่ตามมาคือ การร้องทุกข์เพิ่มมากขึ้นจนนำไปสู่การฟ้องร้องต่อศาลปกครองและนับวันจะมีการดำเนินการพิจารณาคดีในศาลปกครองเพิ่มมากขึ้น และความรับผิดชอบทางกฎหมายในการเสียหายแก้ไขให้แก่ผู้ที่ไม่ได้รับความ เป็นธรรมในการแต่งตั้งโยกย้ายที่เกิดขึ้นใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ

จากการศึกษาพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 นั้นไม่ถูกต้องตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ผู้วิจัยต้องการให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับการยอมรับว่ามีมาตรฐานสากลในการบริหารราชการด้านการบริหารบุคคลเป็นอย่างดี จึงได้ศึกษาถึงปัญหานี้และได้นำเสนอไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ ถูกต้องตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพื่อให้การบังคับใช้เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำสำคัญ: การบริหารงานบุคคล, การแต่งตั้งโยกย้าย

ABSTRACT

This research tends to focally study legal problems and obstacles in relating to Personnel Administration in Royal Thai Police Office with case study in respect of the appointments and transfers of police officials in accordance with Royal Thai Police Act, B.E. 2547 as well as the rules on the appointments and transfers of police officials, background, principle, concept in various issues and angles because of the reason that Royal Thai Police Act, B.E. 2547 has come into force since 15 February B.E. 2547. This Law was enacted under the advice and consent of the National Assembly. It is the police administrative work system reform to catch up with the present situation in order that the police administrative work can be carry out in an efficient manner. The official police administrative work system of Royal Thai Police, therefore, plays the important part in changing the Thai bureaucrat system. In the past, the improvements and changes were focused on the organizational restructures as the main purpose and that the change and consideration on Personnel Administration were obviously seldom, particularly, on the matter of the appointments and transfers of police officials which is the key requisite on the Personnel Administration. Royal Thai Police Office shall, therefore, be required to create good management and administrative system. As the police administrative business is deemed to be the root of the administration of justice, all police officials are, therefore, considered to be important personnel.

Police activities are public service activities on the aspect of maintaining social peace and order with the enforcements in accordance with the law and also the primary organization vital in the administration of justice under the Constitution of the Kingdom of Thailand. The structure and the power and duty of the Central Organization on Personnel Administration is not proper and not in concordance with the condition of political society in democratic ruling system because it does not give any opportunity to the people to truly take part in stipulating policy, controlling and checking over the administration in the police business. Moreover, the Police Official Commission Chairman is from political faction and that the proceeding on the consideration, the exercise of power and discretion either on the regularly annual or out-of-season appointments and transfers every time is yet criticized by mass medias for using political power for intervention into such appointments and transfers,

causing continually adverse effects to the people on the matter of not receiving facilitations and quick services. The powerful person has not exercised his power neutrally and there has been the use of the Patronage System more than the Merit System which can be witnessed by the fact that the performances of police officials having the relationships with the powerful politicians will usually be considered for appointments more than the police officials in general.

Presently, Royal Thai Police Office is an official organization of Thai bureaucrat having the status of a juristic person; however, the actions on the amendments of the police laws which have been continuously carried on have not placed the emphasis on Personnel Administration, particularly, on the matter of the appointments and transfers. Therefore, if a consideration should be made to improve work administrations of Royal Thai Police Office to be in concordance with the abruptly economic, social and political situation change, the first priority would be the matter of Personnel Administration of Royal Thai Police Office, particularly, on the matter of the appointments and transfers of the police officials. If there still should be an illegal appointment and transfer which is not in accordance with the rules on the appointment and transfer, the problem that would follow, will be the increasingly more complaints to the extent of entering more actions in the Administrative Court. The question is that who shall be the person taking the responsibility and liability in remedying the unfairly treated persons on the aspect of damage resultant from the appointments and transfers.

However, following the research on the evolution, concept and principle of the law in accordance with Royal Thai Police Act, B.E. 2547, as well as the rules on the appointments and transfers, it is found that there are many problems and obstacles that make the enforcements of Royal Thai Police Act, B. E. 2547 not to be properly in line with the intention of the law. The Researcher indeed wants Royal Thai Police Office to be recognized that it has a good international standard on Personnel Administration, therefore, this study is conducted in order to find the problems and, at the same time, propose the guidelines on the improvement of this law for perfection and accuracy in accordance with the intention of the law in order that the enforcements of such law can be continuously carried out with efficiency.

Keywords: administrative personnel. appointments and transfers.

**ความคิดเห็นของผู้นำชุมชน และบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้
ต่อการนำนโยบายสันติวิธีมาใช้ในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้**

**ATTITUDES OF COMMUNITY LEADERS AND PERSONNEL OF THE SOUTHERN BORDER
PROVINCES ADMINISTRATION CENTER TOWARD THE APPLICATION OF PEACE
POLICY FOR UNREST RESOLUTIONS IN SOUTHERN
BORDER PROVINCES OF THAILAND**

ลัลลา เรืองฉิม

Laila Ruangchim

มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบคำถามที่ว่า “ศอ.บต. นำนโยบายสันติวิธีมาใช้ในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบอย่างไร” กำหนดตัวแปรอิสระ 4 ปัจจัยคือ 1) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ 2) การพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม 3) การพัฒนาด้านการศึกษา และ 4) การเยียวยาช่วยเหลือผู้เคราะห์ร้ายจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ตัวแปรเหล่านี้ได้มาจากยุทธศาสตร์การบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ของ ศอ.บต. เพื่อค้นหาค่าความเป็นไปได้ที่สอดคล้องกับนโยบายที่ ศอ.บต. นำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยรวบรวมข้อมูลจากสื่อต่างๆ และสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้นำชุมชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 17 คน และบุคลากรจากศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) จำนวน 15 คน ประกอบด้วย บุคลากรจากสำนักนโยบายเศรษฐกิจและสังคม สำนักนโยบายการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำนักสารสนเทศและประชาสัมพันธ์ กองการต่างประเทศ เป็นต้น รวมทั้งสิ้นจำนวน 32 คน ผลจากการวิจัยพบว่า การพัฒนาด้านการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความเป็นไปได้สูงสุด และปัจจัยที่มีความเป็นไปได้รองลงมาคือการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

คำสำคัญ: สันติวิธี, การแก้ไขปัญหาความไม่สงบ

ABSTRACT

This article was aimed to examine “how Southern Border Provinces Administration Center (SBPAC) implement a peace policy to dissolve unrests?” It is processed in a qualitative form and provided 4 independent factors: 1) economic development, 2) social and cultural development, 3) education development, and 4) unrest victims treatment. This thesis has tried to find out a probability in line with the government policy which is looking forward to dissolve the problems in Thai southern border areas. This research collected the data from both categories: secondary and primary. The secondary data was received from documents and published materials, and the primary data from interviews with two sampling groups: 17 local community leaders and 15 government staff who are working in SBPAC. The total number of sampling group is 32 people. It has found that the “education development” is the most probability In addition, the “economic development” is accounted as the second probability.

Keywords: peace. conflict resolution.

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ของนิสิต
โครงการปริญญาตรีการบัญชีภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยการวิเคราะห์จำแนกประเภท
FACTORS RELATED TO LEARNING OF HIGHT AND LOW ACHIEVERS IN
BACHELOR OF ACCOUNTANCY SPECIAL PROGRAM
KASETSART UNIVERSITY STUDENTS: A DISCRIMINANT ANALYSIS

วรลักษณ์ นवलปลับ

Woraluk Nunaplub

นิสิตมหาบัณฑิต สาขาบัญชีการเงิน คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รศ.อุษณา ภัทรมนตรี

Usana Patramontree , Assoc.Prof.

อาจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาและวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่เกี่ยวกับการเรียนของนิสิตปริญญาตรีการบัญชีภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตปริญญาตรี การบัญชีภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยในภาคต้น ปีการศึกษา 2553 สูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.30 ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึง 4 จำแนกเป็นนิสิตปริญญาตรี การบัญชีภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำคิดเป็นร้อยละ 10 ของแต่ละชั้นปี (Hampton, 2007) จำนวน 112 คน โดยเก็บข้อมูลแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์จำแนกประเภทแบบมีขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า มีตัวแปร 29 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลในการจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งร่วมกันจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำได้ สามารถร่วมกันคาดคะเนความสามารถในการจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 89.1 เมื่อพิจารณาจากตัวแปรทั้ง 29 ตัวแปร มี 8 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลสำคัญในการจำแนกประเภทนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปรนี้ได้แก่ 1) นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ 2) นิสิตมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นประจำ 3) ผลการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 4) หัวหน้าภาค/อาจารย์ประจำโครงการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ด้านการเรียน 5) เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง 6) นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ 7) สถานภาพสมรสของบิดามารดา 8) สภาพแวดล้อมด้านสวัสดิการต่าง ๆ ของคณะมีไม่เพียงพอ

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, โครงการปริญญาตรีการบัญชี

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and analyses factors related to learning that discriminated between high and low Achievers of Bachelor of Accountancy Special Program Kasetsart University Students. The populations were first year to fourth year teacher students from universities: 112 students with cumulative grade point average Greater than or equal to 3.50 and with cumulative grade point average lower than or equal to 2.30. Questionnaires were used as research instrument. The percentage, mean, standard deviation, t-test and discriminant analysis technique with stepwise method were used for data analysis. The findings were as follows: The findings were as followed: 29 variables that influence the identification of the students with academic achievement high and low with a significant level of .05 This has been selected by the factors and compares weight of each variable in the classification Variable and 29 were the prediction ability of discriminating correct percentage 89.1, based on variables. From 29 variables there are 8 variables that influence on the classification students with academic achievement high and low. These 8 variables are as followed; (1) Students always visit the library to study, (2) Students always participate the University's activities, (3) Results of basic accounting, (4) Adviser Advise useful education suggestions, (5) When students don't understand the lesson friends often explain for them, (6) Students always present in class, (7) Marriage status of parents and (8) The facilities provided by the university are not enough.

Keywords: learning of achievers. Bachelor of Accountancy.

มาตรการทางกฎหมายของสิทธิประชาชนในการฟ้องคดีอาญาแก่หน่วยงานของรัฐที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

LEGAL MEASURES ON THE PEOPLE'S RIGHT TO CRIMINAL PROSECUTION
AGAINST GOVERNMENTAL ORGANIZATION FAILING TO PERFORM
THEIR DUTIES AS PROSCRIBED BY THE LAW

วรัญญา บานชื่นวิจิตร

Waranya Banchuenwijit

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหาสิทธิของประชาชนในการฟ้องคดีอาญาแก่หน่วยงานของรัฐซึ่งไป
ไปตามอำนาจที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 28 วรรค 3 ประกอบ มาตรา 67
วรรค 2 แต่ปรากฏว่า ไม่มีกฎหมายลำดับรองให้บุคคลดังกล่าวใช้สิทธิฟ้องรัฐได้ ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมก็มิได้
เปิดช่องให้ฟ้องรัฐได้ แม้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 55 ก็จำกัดสิทธิเพียงบุคคลที่ถูกได้แจ้งสิทธิ
เท่านั้นที่จะฟ้องได้ แต่กรณีความเสียหายจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมไม่อาจจะเห็นความเสียหายหรือเกิดความเสียหายได้
ดังนั้นจากการศึกษาดังกล่าวพบว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ให้สิทธิบุคคลในการฟ้อง
รัฐได้แต่ปรากฏว่าไม่มีกฎหมายใดเปิดช่องให้ทำการดังกล่าวได้เลย จึงทำให้กรณีการให้สิทธิบุคคลฟ้องรัฐนั้นไม่มี
มาตรการทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพ เท่ากับว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยไม่มีสภาพบังคับทางกฎหมาย
แต่อย่างใด

ดังนั้นจึงขอเสนอแนะว่า ให้มีการบัญญัติกฎหมายลำดับรองรองรับบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้แก่ กำหนดให้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
เพิ่มบทบัญญัติว่าด้วยการให้สิทธิบุคคลในการฟ้องรัฐกรณีหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด
เพราะการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 55 คงเป็นการยาก เนื่องจากเป็นกฎหมายที่เชื่อมโยง
หลายบทบัญญัติจึงอาจจะทำให้ระบบกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป

คำสำคัญ: สิทธิของประชาชนในการฟ้องคดีอาญา

ABSTRACT

This research has the objective of studying the right of the people in filing a criminal lawsuit against the
state agencies, which is in compliance with the power as prescribed in the constitution of the Kingdom of Thailand
2007, Section 28, paragraph 3, consisted of Section 67, paragraph 2. However, there is no secondary law to
support such people to exercise that right, regardless of being the National Promotion and Conservation of the
Environment Act 1992, that is considered to be a law specifically on the management of the environment does not
open a channel to do it. Even the Civil Code Procedure, Section 55, still restricts the right to the people whose

right is disputed only. However, the damage from impact on the environment is subtle on the damage, so in the study found the constitution law of the Kingdom of Thailand 2007 grants the individual's right to file a lawsuit against the state, but no law supports it. So granting the individual's right to file a lawsuit against the state has no legal procedure that is effective is equivalent to the constitution of Thailand has no legal effects whatsoever.

Therefore, the researcher would like to recommend enacting a secondary law to support the provision as prescribes by the constitution of 2007, such as requiring the National Promotion and Conservation of the Environment Act 1992 to add a provision on granting the individual's right to file a lawsuit against the state for not performing the Duties as prescribed by the law. Because an amendment of the Civil Code Procedure, Section 55, is difficult, as it is the law that links to several other provisions that may alter the legal system.

Keyword: the people's right to criminal.

**THE RANKING OF IMPACT FACTORS AFFECTING THAI RURAL DEVELOPMENT
USING ARTIFICIAL NEURAL NETWORKS**

Wittaya Pornpatcharapong

Pacapol Anurit

School of Management

Shinawatra University

ABSTRACT

This study was to rank impact factors which affected Thai rural development. The latest basic village-levelled information database (NRD-2C) of the Community Development Department (CDD), Ministry of Interior, Thailand, was applied for an analysis with Artificial Neural Networks (ANNs). As results, in general, the 5 most impact factors were “Land Possession”, “Electricity”, “Communication”, “Educational Level”, and “Household Industry” with 17.88, 15.35, 14.02, 12.06, and 10.57 score of impact respectively with 95.60 percent of estimated accuracy.

Keywords: ranking factor. Rural Development. community development. artificial neural networks.
data mining.

ปัญหาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

PROBLEMS IN ENFORCING THE DOMESTIC VIOLENCE

VICTIM PROTECTION ACT B.E. 2550

ศราวุธ ศิลปวิทยา

Sarawut Sinlapavittaya

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่ทุกประเทศให้ความสำคัญ เนื่องจากปัญหาอื่น ๆ มักจะมีภูมิหลังจากปัญหาครอบครัว ซึ่งแต่เดิมนั้น การแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวจะใช้มาตรการทางอาญาเป็นหลัก แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ เนื่องจากปัญหาความรุนแรงในครอบครัวมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากปัญหาความรุนแรงทั่วไป ดังนั้น รัฐจึงได้ตรากฎหมายขึ้นมาใช้กับคดีความรุนแรงในครอบครัวโดยเฉพาะ ชื่อพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

หลังจากที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มีผลบังคับใช้ ปรากฏว่าแทบจะไม่มีกรณำกฎหมายนี้มาใช้บังคับกับคดีความรุนแรงในครอบครัวเลย เมื่อศึกษาก็พบว่ากฎหมายฉบับนี้มีบทบัญญัติที่เป็นปัญหาในการบังคับใช้อยู่หลายประการกล่าวคือ ปัญหาการกำหนดให้เจ้าพนักงานหรือศาลสามารถออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์เป็นการชั่วคราวในระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดีได้ต่อเมื่อต้องมีการร้องทุกข์ก่อน ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วแทบไม่มีผู้เสียหายคนใดประสงค์ที่จะร้องทุกข์ เนื่องจากผู้กระทำความรุนแรงส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าครอบครัว ดังนั้น ควรจะมีการแก้กฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานหรือศาลมีอำนาจออกคำสั่งได้โดยไม่ต้องมีการร้องทุกข์ก่อน ปัญหาที่กำหนดให้เพียงเฉพาะความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 295 เท่านั้นที่เป็นความผิดอันยอมความได้ ซึ่งขัดต่อสภาพความเป็นจริงว่า การกระทำความรุนแรงในครอบครัวมิได้มีเพียงการทำร้ายร่างกายเท่านั้น แต่ยังมีกรกระทำรูปแบบอื่นอันถือได้ว่าเป็นการกระทำความรุนแรงในครอบครัวเช่นเดีวกัน อาทิ การหน่วงเหนี่ยวกักขัง การขู่กร โขก เป็นต้น ดังนั้น หากให้ความผิดฐานอื่นที่มีใช้ความผิดอุกฉกรรจ์สามารถยอมความได้ด้วย ย่อมส่งผลดีต่อการรักษาสถานภาพครอบครัวอันเป็นวัตถุประสงค์หลักในการตรากฎหมายฉบับนี้ หรือจะเป็นปัญหาระยะเวลาในการสอบสวนคดีความรุนแรงในครอบครัวที่กำหนดไว้เพียง 48 ชั่วโมง หากไม่พอให้คัดฟ้องได้ครั้งละ 6 วัน และขอได้ไม่เกิน 3 ครั้ง ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างน้อย ไม่สามารถสอบสวนได้ทันในทางปฏิบัติ เนื่องจากลักษณะการสอบสวนคดีความรุนแรงในครอบครัวนั้นนอกจากจะต้องรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้ต้องหาแล้ว ยังจะต้องรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติ ฐานะ สภาพครอบครัวผู้ต้องหา และสาเหตุของการกระทำรุนแรงของผู้ต้องหาอีกด้วย ดังนั้น เพื่อให้พนักงานสอบสวนสามารถสอบสวนคดีความรุนแรงในครอบครัวได้ในทางปฏิบัติ จึงสมควรจะมีการแก้ไขกฎหมายให้เพิ่มระยะเวลาในการสอบสวนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ หรือปัญหาในการไต่ถามถึงคดีความรุนแรงในครอบครัว เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีเจตนารมณ์ในการรักษาสถานภาพของครอบครัวไว้ ดังนั้น จึงเห็นควรให้นำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ด้วย หากมีคู่มือในการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ จะช่วยแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวได้ดียิ่งขึ้น และปัญหาอำนาจศาลในการออกคำสั่งกำหนดมาตรการแก้ไข ฟื้นฟู พฤติกรรมผู้กระทำผิดแทนการลงโทษ ที่ความเป็นจริงแล้ว ต้นเหตุของความรุนแรงใน

ครอบครัวนั้นผู้เสียหายส่วนใหญ่มักจะมีส่วนผิดอยู่ด้วย ดังนี้ หากศาลมีคำสั่งแก้ไขพฤติกรรมผู้กระทำความผิดฝ่ายเดียวยอมไม่อาจแก้ไขปัญหาได้ สมควรที่จะให้ศาลมีคำสั่งแก้ไขพฤติกรรมของผู้เสียหายในกรณีที่ผู้เสียหายมีส่วนผิดได้ด้วย

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น สมควรที่จะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 บางมาตรา เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้สามารถนำมาใช้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

คำสำคัญ: ความรุนแรงในครอบครัว

ABSTRACT

Problem on family violence is the problem on which all countries have given importance because of the reason that the other problems have usually arisen with the family problem as the origin. The family problem was originally solved by using the criminal measure as the principle, however, such problem could not be resolved because of the reason that the family has special characteristic differing from the problem of the general violence. For this reason, the State has legislated the law specifically for use against violence case in the family named act on The Domestic Violence Victim Protection Acts, B. E. 2550 (2007).

After the act on the protection of a The Domestic Violence Victim Protection Acts, B. E. 2550 (2007), has taken effect, it is obvious that there has been almost no use of this law against violence case in the family. Result of the study finds that this law contains several provisions with problem on the enforcement: that is to say; the problem in respect of the stipulation on the requirement that a competent official or court shall be able to issue an order to prescribe a temporary measure or mitigation procedure during the course of inquiry/investigation only when there has been a complaint first despite in reality that almost any of the injured party would wish to lodge a complaint because of the reason that the person committing the violence are mostly the heads of the families. For this reason, the law should be amended to give power to the competent officials or court to be able to issue the order without any requirement to have a complaint lodged first. Only the problem which provides specifically on the offence of a bodily harm under section 295 of criminal law is the compoundable offence which is contradictory to the condition of reality on the point that the commission of a violence in the family is not just only a bodily harm, but, there are other forms of the commissions which can be considered the commissions of the violence, as well, such as, confinement, threatening, etc. For this reason, if an offence under the other count not being a serious offence should be let go as a compoundable offence, as well, it will definitely result in a good outcome in maintaining the family status which is the main objective in legislating this law. The problem on the duration of the inquiries/investigations on violence case in the family set out for 48 hours, if not adequate, could be extended for 6 days at a time with the total requests not exceeding 3 times is the duration somewhat rather short which, practically, is inadequate to complete the inquiries/investigations due to the reason that the inquiries/investigations on the violence case in the family which not only the gatherings of the facts relating to the commission of the offence of the alleged offender are required, but also, the gatherings of the facts relating to the personal background, condition, family status of the alleged offender and the cause for committing the violence of the alleged offender are required, as well. Practically, in order to enable the Police Investigator to carry out the

investigations on violence case in the family, it is expedient that amendments be made on the law by extending the duration of the investigation to be longer than the existing duration or amendments on the problem on the reconciliation of the violence case in the family because this law has the intention in maintaining the family status. It is, therefore, reasonably recommended that the consensual administration of justice be applied for use, as well. If a handbook on the application of the consensual administration of justice should have been adopted for use, it will help reduce problem of the family violence better as well as the problem on the court jurisdiction in issuing an order prescribing measures on remedying, rehabilitating the behaviors of the offenders instead of inflicting the punishment. In reality, the original cause of the family violence lies partly on the mistakes of the most of the injured parties. Therefore, if the court's order should have been issued solely to remedy the behaviors of the offenders, it would not solve the problem. It is expedient that the Court should issue an order to remedy the behaviors of the injured party, as well, in the case the injured party is partly guilty.

Based on the above described problems, it is expedient to amend some sections of the act on the protection of The Domestic Violence Victim Protection Acts, B. E. 2550 (2007) in order to conform with the presently arising problems in order that this law can be adopted for use more concretely and efficiently.

Keyword: domestic violence.

มาตรการทางกฎหมายในการเยียวยาความเสียหายจากการถูกจำกัดสิทธิ
การใช้ประโยชน์ที่ดินตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518

LEGAL MEASURES ON DAMAGE REMEDY DUE TO LAND USE RESTRICTION
UNDER THE ZONING ACT B.E. 2518

ศรียรรณ วรกุลพิณิต

Sriwan Worakunphinit

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายในการเยียวยาความเสียหายจากการถูกจำกัดสิทธิการใช้ประโยชน์จากที่ดินตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ที่เหมาะสมมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายผังเมืองเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชน ตามสภาพปัญหาดังกล่าวพบว่าเมื่อมีการประกาศกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ในท้องที่ใดแล้วจะมีผลห้ามประชาชนใช้ประโยชน์จากที่ดินผิดไปจากที่ได้กำหนดไว้ในผังเมืองรวมหรือปฏิบัติการใด ๆ ซึ่งขัดกับข้อกำหนดของผังเมืองรวมนั้น ทั้งนี้ตามบทบัญญัติมาตรา 27 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ซึ่งกฎกระทรวงออกตามความในกฎหมายดังกล่าวให้ใช้บังคับผังเมืองรวมนี้ประกอบไปด้วยข้อกำหนดต่าง ๆ ที่มีรายละเอียดมากมายอันประกอบไปด้วยกิจกรรมที่อนุญาตและไม่อนุญาตให้มีการใช้ประโยชน์จากที่ดินในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งมีผลต่อการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินทำให้เจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครองที่ดินไม่อาจใช้ประโยชน์จากที่ดินนั้นตามความประสงค์ของตนได้อีกต่อไป ทั้งต้องเสียสิทธิบางประการเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน หรือต้องรับภาระที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดอันเกี่ยวกับที่ดินนั้นซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินโดยที่เจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครองที่ดินไม่ได้รับค่าทดแทน อันเป็นสิทธิในทรัพย์สินตามรัฐธรรมนูญที่รัฐจะต้องให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิแก่ประชาชน นอกจากนั้นเมื่อรัฐมีการจัดทำภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะและการใช้อำนาจของรัฐในการดำเนินการกิจต่าง ๆ ที่มีมากมายเช่นนี้ มีผลต่อการแทรกแซงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนและเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมิให้ถูกระทบกระเทือนจากการใช้อำนาจของรัฐที่เหนือกว่าเอกชน รัฐจะต้องมีการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไปพร้อมกับการดำเนินการกิจของรัฐ อันเป็นการประสานประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนเพื่อให้เกิดความสมดุลของผลประโยชน์ทั้งสองฝ่าย

ดังนั้นจึงเป็นการสมควรที่ปัญหาเหล่านี้จะต้องได้รับการแก้ไขและเยียวยาความเสียหายเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชน ทั้งนี้เพื่อจะเป็นประโยชน์แก่รัฐในการจัดทำภารกิจการผังเมืองให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518

คำสำคัญ: พระราชบัญญัติการผังเมือง, การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ABSTRACT

This research aims at studying the legal measures on damage remedy due to the land use restriction under the Zoning Act B.E. 2518 as the guidelines in improving and amending the zoning law for the public justice. According to such problem condition, the ministerial regulations has been proclaimed requiring that in any areas where the overall zoning, issued in accordance with the statements in Zoning Act B.E. 2518, is promulgated for the enforcement, the public is barred from using the land differently from as required in the overall zoning or acting anything else against the requirement of that zoning. According to the provision in section 27, paragraph one of the Zoning Act B.E. 2518, in which the ministerial regulations, issued in accordance with the statements in that law requiring such overall zoning to be enforced consisting of requirements with lots of details, including the permitted and non-permitted activities for the use of land in those areas. As the result, the land owners or tenants are no longer utilize such lands as they wish to do and they may have to lose some rights in their land or must comply to the requirement relating to such lands which would be the restriction of land use as the owners or tenants are not paid for the compensation which is the basic right according to the constitution provided by the government for the public right recognition and protection. In addition, when the mission is organized by the government for the public benefit and the government's exercise of power for such mission shall have the effects against the public's right and freedom interference and to protect such right and freedom from being influenced by the government's exercise of power, the government must provide the public the right and freedom protection simultaneously with the government's mission operation for the integration of public benefit and the private benefit to produce the balance of interest for both sectors.

It is deemed expedient for these problems to be solved and remedied to be fair to the public and for the government's interest in achieving such zoning acting according to the objectives and spirit of the Zoning Act B.E. 2518.

Keyword: Zoning Act. land use.

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรอิสระในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550: ศึกษาเฉพาะกรณีการสรรหา
คณะกรรมการองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

LEGAL MEASURES ON THE ESTABLISHMENT OF INDEPENDENT ORGANIZATION
FOR THE ENVIRONMENTAL MANAGEMENT ACCORDING TO THE CONSTITUTION
OF THE KINGDOM OF THAILAND, PROMULGATED IN 2007: CASE STUDY
RECRUITMENT OF INDEPENDENT COMMITTEE ON ENVIRONMENT AND HEALTH

ศศิวิมล วงษ์นาค

Sasiwimol Wongnak

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงปัญหาการจัดตั้งองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 67 วรรคสอง ให้มีการจัดตั้งองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อม โดยองค์กรอิสระดังกล่าวมีตัวแทนที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการองค์กรอิสระที่จะทำหน้าที่ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนิน โครงการหรือกิจกรรมทางสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assess (EIA)) การจัดทำผลกระทบต่อสุขภาพ (Health Impact Assess (HIA)) ตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดให้มีการจัดตั้งองค์กรอิสระทางสิ่งแวดล้อม แต่ปรากฏว่ายังไม่มีการดำเนินการจากภาครัฐให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าจากปัญหาการจัดตั้งองค์กรอิสระทางสิ่งแวดล้อมยังพบปัญหาและอุปสรรคไม่ว่าจะเป็นอำนาจของคณะกรรมการงบประมาณ โดยเฉพาะการสรรหาคณะกรรมการองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังพบว่าไม่มีกฎหมายรองรับทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 67 วรรคสอง ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งไว้ จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า หากรัฐให้ความสำคัญกับความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างแท้จริง ปัจจัยหลายประการที่รัฐควรปรับปรุงเร่งด่วน คือการพิจารณาร่างกฎหมายเพื่อดำเนินการจัดตั้งองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อม พิจารณางบประมาณที่จำเป็นมาใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้ประสบปัญหาและประชาชนโดยทั่วไป ให้ได้รับรู้และตระหนักถึงผลที่จะเกิดขึ้นกันอย่างทั่วถึง

คำสำคัญ: องค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อม

ABSTRACT

This thesis study aims at studying the problem of the establishment of environmental independent organization according to the constitution of the Kingdom of Thailand promulgated in 2007, section 67, paragraph two, requiring the environmental independent organization to be established under the independent organization committee whose representatives are serving to provide their opinions before the environmental projects or activities would be carried out, either on the Environmental Impact Assess (EIA) or Health Impact Assess (HIA).

According to such statutory provision, the environmental independent organization is required to be established, however, it was appeared that such requirement has not been carried out by the Government sector in conformance with the said law. The author considered that the environmental independent organization establishment still has the problems and obstacles, either on the committee's authority, budget, particularly on the matter of law that there is no any law having been enacted in support of the committee's authority, although the constitution of the Kingdom of Thailand issued in 2007, Section 67, paragraph two, requires that the environmental independent organization be established. The author would like to recommend that if the Government truly realizes of the public's requirement and living existence, what would be urgently improved by the Government is the consideration of the public bill for the establishment of the environmental independent organization, the budget necessary for use in that matter, providing knowledge to the public who came up against the said problem and to let the general public to know and realize of the impact that might have been occurred to them.

Keyword: Environmental Independent Organization.

มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธการรักษา
ในกรณีผู้ป่วยไม่รู้สีกตัวอันเนื่องจากอุบัติเหตุ

LEGAL MEASURES ON PEACEFUL DEATH THROUGH MEDICAL TREATMENT
REFUSED BY THE PATIENT: A CASE OF
UNCONSCIOUS PATIENT SUFFERING FROM ACCIDENT

ร้อยตำรวจโท ศักกรินทร์ ศิริमानะ

Sakkarin Sirimana, Police Lieutenant

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธการรักษา โดยศึกษาตั้งแต่แนวคิด ทฤษฎี ประวัติ ความเป็นมา และความสำคัญของการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธการรักษา ตลอดจนกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธการรักษา ทั้งนี้เพราะเมื่อ พ.ศ. 2550 ประเทศไทย ได้มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธรักษามาบังคับใช้ โดยบัญญัติไว้ในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 พบว่า เจตนารมณ์ของมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 คือ เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลและคงไว้ซึ่งคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การปฏิเสธการรักษาพยาบาล โดยการทำหนังสือแสดงเจตนาไว้ล่วงหน้าเป็นเพียงเพื่อแสดงสิทธิในฐานะเจ้าของชีวิตเพื่อแจ้งแก่ญาติในช่วงสุดท้ายของชีวิตที่ไร้สติสัมปชัญญะว่าไม่ประสงค์จะรับบริการทางการแพทย์ ซึ่งไม่ใช่กรณีการอนุญาตให้ผู้อื่นมาทำลายชีวิต เป็นการให้สิทธิประชาชน 2 ประการ คือ สิทธิที่จะแสดงความจำนงเกี่ยวกับวิธีการรักษาพยาบาลและสิทธิที่จะปฏิเสธการรับการรักษาพยาบาล โดยมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคล และคงไว้ซึ่งคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เปิดโอกาสให้ทุกคนมีสิทธิที่จะเลือกที่จะจากไปโดยวิธีธรรมชาติ ไม่ถูกแทรกแซงการตายเกินกว่าจำเป็น อันนำมาซึ่งความทุกข์ทรมาน และภาระค่าใช้จ่าย โดยกำหนดให้ผู้ป่วยแสดงเจตนาไว้ล่วงหน้าว่าไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิตตน หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วยนั้น จากกรณีดังกล่าวมีปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบที่กล่าวมานี้ไม่สามารถที่จะใช้บังคับได้ ถ้าผู้ป่วยที่ไม่รู้สีกตัวไม่ได้มีการแสดงเจตนาไว้ล่วงหน้าว่าไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย (การปฏิเสธการรักษา) กฎหมายเกี่ยวกับการตายโดยสงบด้วยการปฏิเสธรักษาก็จะไม่สามารถนำมาบังคับใช้ได้ แพทย์ผู้ทำการรักษาจึงต้องใช้เครื่องมือเพื่อยื้อชีวิตต่อไปทั้ง ๆ ที่ผู้ป่วยไม่มีทางจะรักษาให้หายได้แล้ว รอเพียงวันตายเท่านั้น โดยงานวิจัยนี้จะกล่าวถึงเฉพาะกรณีผู้ป่วยที่ไม่รู้สีกตัวอันเนื่องจากอุบัติเหตุซึ่งมีอยู่จำนวนไม่น้อย

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการตามหนังสือแสดงเจตนาไม่ประสงค์จะรับบริการสาธารณสุขที่เป็นไปเพียงเพื่อยืดการตายในวาระสุดท้ายของชีวิต หรือเพื่อยุติการทรมานจากการเจ็บป่วย พ.ศ. 2553 ในส่วนที่บกพร่องอยู่ เพื่อให้กฎหมายดังกล่าวสามารถนำมาบังคับใช้ในกรณีผู้ป่วยที่ไม่รู้สีกตัวอันเนื่องจากอุบัติเหตุได้ โดยเพิ่มเติมใน

มาตรา 12 ให้สามี ภริยา หรือญาติของผู้ป่วย หรือบุคคลอื่นใด เพื่อประโยชน์ของผู้ป่วยสามารถยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ตั้งตนเองเป็นผู้แทนในการแสดงเจตนาในการปฏิเสธการรักษาแทนผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกตัวอันเนื่องจากอุบัติเหตุได้

คำสำคัญ: การตายโดยสงบ, การปฏิเสธการรักษา

ABSTRACT

The purpose of this thesis is to study about the legal measures on peaceful death through the medical treatment refused by the patient. The study was made starting from concept, theory, history, background and the importance of peaceful death through the treatment refusal. The study was also made about international laws relating to peaceful death through the treatment refusal; as in 2007, the Thai law relating to peaceful death through the treatment refusal was promulgated as provided in Section 12 of the National Health Act of 2007.

From the study, it was found that the intent of Section 12 of the National Health Act of 2007 is to protect individuals' rights and to maintain the human value and dignity. Refusal of treatment by having a letter made to express his/her intention in advance is only to show the ownership right of his/her life, in order to notify relatives during the final stage of his/her unconscious life that he/she has no desire to receive the medical treatment which is not the case of permitting other people to destroy his/her life. The law provides the public the two articles of right, namely, the right to express his/her intention on how the treatment would be performed and the right in refusing to receive the treatment with the intent to protect individuals' rights and to protect human value and dignity, providing everyone the opportunity to leave this world peacefully by way of nature, not to be interfered beyond the necessity which shall lead to the unnecessary suffering, requiring the patient to express his/her intent in advance that he/she does not wish to receive the public health service only to extend his/her life, or just to end the suffering of his/her illness. One problem causing the law relating to peaceful death to be ineffective is that, if an unconscious patient fails to express his/her intent in advance that he/she does not wish to receive the public health service only to extend his/her life at the final state, or just to end the suffering of illness (with treatment refusal), so the law relating to peaceful death shall not be enforced. Physician, who provided medical treatment must use tools to extend life further, even though the patient could not be cured for the full recovery, only to wait for his/her death to come. This thesis mentioned only about the case that a patient was unconscious due to accident. Accident, in this particular case, means the unforeseen event and lots of patients are unconscious due to accident.

With the reasons as mentioned above, the author recommended that Section 12 of the National Health Act of 2007 and the ministerial regulations determining the criteria and method of operation under the letter of intent refusing to receive the public health service giving only to extend his/her life at the final state of death, or to end the suffering of illness issued in 2010, in part of defective, be amended to enable such law to be enforced in case of unconscious patient due to the accident by adding the paragraph in Section 12 to enable husband, wife or relatives of the patient or any other persons to submit the motion to the courts of justice to appoint such person to be the patient's representative in expressing his/her intent for the treatment refusal on behalf of the patient who is unconscious due to accident, for the benefit of the patient.

Keywords: peaceful death. treatment refusal.

ปัญหาและอุปสรรคกรณีความเป็นผู้เสียหายในความผิดเกี่ยวกับคดีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

PROBLEMS AND OBSTACLES IN CASES OF VICTIMS IN OFFENCE REGARDING CORRUPTION AGAINST GOVERNMENT DUTY

สถาพร พลายเดือน

Sathaporn Plythuean

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

ปัญหาการทุจริตในสังคมไทยนั้นมีมาช้านาน ไม่ว่าจะเป็นการทุจริตในภาครัฐ หรือภาคเอกชนล้วนแต่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม อย่างรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทุจริตในภาครัฐทำให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติเป็นอย่างมาก ซึ่งการตรวจสอบการใช้อำนาจนั้นมีเพียงหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจเท่านั้น แต่ในส่วนของประชาชนเองกลับไม่มีอำนาจในการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐแต่อย่างใด ทั้ง ๆ ที่เป็นผู้เสียหายให้กับประเทศชาติเพื่อนำไปบริหารจัดการและบริการสาธารณะแก่ส่วนรวม แต่เปิดช่องเพียงให้ประชาชนทำการร้องเรียนเท่านั้นมิได้เปิดโอกาสให้ดำเนินคดี หรือร่วมสอบสวน รวมทั้งมีส่วนร่วมในการดำเนินคดีแต่อย่างใด ดังนั้นเมื่อประชาชนถือว่าเป็นผู้เสียหายในความผิดเกี่ยวกับคดีทุจริตต่อหน้าที่ราชการแล้ว ก็ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบ และดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยรัฐต่าง ๆ ที่มีการกระทำความทุจริตขึ้น ดังนั้นการเป็นผู้เสียหายของประชาชนในคดีทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการทุจริตต่อหน้าที่ราชการจะสามารถดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กระทำความทุจริตได้เพียงใดนั้นยังเป็นปัญหาในระบบกฎหมายอยู่ ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยมีเพียงหน่วยงานรัฐเท่านั้นที่ทำการตรวจสอบ และปราบปรามการทุจริตในหน่วยงานรัฐ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการตรวจสอบระหว่างหน่วยงานรัฐกับหน่วยงานรัฐเท่านั้น เอกชนหรือประชาชนไม่สามารถดำเนินคดีในฐานะเป็นผู้เสียหายอย่างแท้จริงได้ คงเพียงทำได้แต่ร้องเรียนให้หน่วยงานรัฐที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ เข้าตรวจสอบเท่านั้น การปราบปรามและดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่รัฐจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ปัญหาการปราบปราม และดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน และข้อเสนอแนะในส่วนกรณีการให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีทุจริต สามารถดำเนินการร้องทุกข์ ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กระทำความทุจริตได้ โดยอาจเทียบเคียงกับการดำเนินคดีอาญา กล่าวคือให้ประชาชนผู้ได้รับความเสียหายในคดีทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ มีฐานะเช่นเดียวกับ ผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อันจะทำให้เกิดสิทธิในการดำเนินคดีอาญาได้ ซึ่งหากประชาชนสามารถเข้าร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่รัฐผู้กระทำความทุจริตได้แล้ว ก็อาจทำให้เจ้าหน้าที่รัฐเกิดความเกรงกลัว และยับยั้งชั่งใจไม่กระทำความทุจริต อันส่งผลให้ปัญหาการทุจริตในประเทศลดลงได้ คดีเกี่ยวกับการทุจริตถือเป็นคดีพิเศษ และอาจมีปริมาณคดีเป็นจำนวนมากซึ่งผู้ศึกษาเห็นว่าหากจะมีการดำเนินคดีก็อาจแบ่งออกเป็นการดำเนินคดีกับกลุ่มข้าราชการประจำ กับ กลุ่มข้าราชการการเมือง เนื่องจากมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ นักการเมืองซึ่งมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ประชาชนให้ความไว้วางใจเลือกเข้ามาบริหารบ้านเมือง หากกระทำความทุจริตก็ควรได้การพิจารณาคดีที่รวดเร็ว และการนำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลนั้น เนื่องจากศาลยุติธรรมมีคดีที่จะต้องพิจารณาเป็นจำนวนมากก็อาจพัฒนาจัดตั้งศาลคดีเกี่ยวกับการทุจริตขึ้น เพื่อพิจารณาคดีเกี่ยวกับการทุจริต โดยเฉพาะเป็นศาลชำนาญพิเศษ และอาจให้มีการตรวจกฎหมายวิธีพิจารณาคดี

ทุจริตขึ้นได้ ดังนั้นผู้ศึกษาเห็นว่าหากมีการแก้ไขโดยให้ประชาชนเข้าเป็นผู้เสียหาย และดำเนินคดีทุจริตกับเจ้าหน้าที่รัฐได้แล้วก็จะทำให้ปัญหาการทุจริตลดลงได้อย่างมาก หรืออาจไม่มีการทุจริตเกิดขึ้นเลยก็เป็นได้

คำสำคัญ: คอร์รัปชัน

ABSTRACT

Corruption in Thai society has been a long time problem. There are corruptions in the public sector and private sector, all of which cause damage to the economy, politics, society and culture seriously; especially corruption in public sector causes damage to the country a lot. Monitoring of power exercising is made only by government agency that is established to monitor the use of power only; but the people themselves do not have power to monitor the actions of the public sector in any way even though people are taxpayers to the country for bringing the budget to manage public administration and public services; the only way that the government opens is to have public complaints. The government does not allow joint investigations or prosecutions and participation in filing lawsuits against government officers who commit fraud. Therefore, when the people consider that they are victims in offence regarding corruption in government duty, there should be opportunity for people to participate in inspection and prosecution against officers of government agencies who commit corruption, so how much people in the malpractice cases, people who have been affected by corruption in government duty can file lawsuit against government officers who commit fraud, is a problem in legal system; as presently, in the country, there are only government agencies that audit and suppress corruption in government agencies. It could be said that the audit is made between government agency and government agency only. Private agency or general people cannot file lawsuits in the status of real victims. People can only complain for government agency who does the duty of audit to audit. Suppression and filing lawsuits against government officers are not effective as much as it should be. Problems of suppression and prosecution against government officers should be solved quickly. Recommendations about the fact that people who are victims in corruption cases, can complain and file lawsuits against government officers who commit corruption. This can be compared with filing criminal cases; people who are victims in corruption cases caused by government officers, can have same status as victims in the criminal procedural code, to create right in criminal prosecution. If people complain to investigators to file lawsuits against government officers who commit corruption, government officers may fear and suspend doing fraud, so problems of corruption in the country will reduce. Cases regarding corruption are special cases and there may be a lot of cases. The researcher considered that if there would be filing of lawsuits, filing should be divided into filing of lawsuits against permanent government officers and political government officers, as it has difference, namely, politicians coming from election of people; so people should provide reliability to select politicians to manage the country; if politicians commit corruption, they should be in trial quickly and the case should be brought to the court hearing, as courts of justice have a lot of cases for hearing. There should be development and establishment of courts for hearing of corruption specially to have trial on corruption in the status of special expertise courts and there should be promulgation of procedural law on corruption cases; therefore, the researcher considered that if

there is any modification so that people who are victims can file lawsuit against corruption with government officers, problems on corruption may reduce a lot, or there may not be any occurred corruption.

Keyword: corruption.

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

LEGAL PROBLEMS RELATED WITH DRUG PREVENTION AND NARCOTICS OFFICER

สัญญา วงศ์สรรพ

Sanya Wongsan

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

ปัญหาเสพติดนับเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของสังคมและความมั่นคงของชาติ ทุกรัฐบาลได้ให้ความสำคัญและตระหนักในปัญหาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ดังนั้นจึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 และภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ได้บัญญัติให้เลขาธิการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดพิจารณาแต่งตั้งเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จากข้าราชการที่ได้รับมอบหมายภารกิจในการปราบปรามยาเสพติดและพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ในเรื่องการยึดและอายัดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด โดยเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดใช้อำนาจภายใต้บทบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 มาตรา 14 (1) มาตรา 15 ในการปราบปรามจับกุม ผู้ผลิต ผู้ค้าและทำลายเครือข่ายขบวนการค้ายาเสพติด แม้จะสามารถดำเนินภารกิจสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แต่การใช้อำนาจของเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดก็ยังประสบปัญหาอุปสรรคทางกฎหมายในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับปัญหาการใช้อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายในการเข้าตรวจค้นเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ โดยไม่มีหมายค้นที่ต้องเข้าข้อยกเว้นของกฎหมายที่เจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดต้องมีบัตรเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และต้องแสดงบัตรประจำตัวซึ่งมีข้อจำกัดในการเข้าตรวจค้นเคหสถาน โดยให้อำนาจคุ้มครองเฉพาะ ผู้ที่มีบัตรเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเท่านั้น ซึ่งผู้ร่วมตรวจค้นด้วยนั้นไม่มีบัตรพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กฎหมายมิได้ให้อำนาจ จึงไม่อาจคุ้มครองจึงทำให้ประสบปัญหาขาดความมั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ในการเข้าตรวจค้น และยังมีปัญหาในกฎหมายที่ไม่อาจทำให้การปราบปรามยาเสพติดประสบความสำเร็จ คืออำนาจในการควบคุมตัวผู้ถูกจับตาม มาตรา 15 ที่กฎหมายได้ให้อำนาจในการสอบสวนขยายผลไว้เพียง 3 วัน ไม่เพียงพอต่อการขยายผลเพราะในการขยายผลจับกุมต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรจึงจะสามารถทำลายเครือข่ายยาเสพติดให้หมดไป และเมื่อจับกุมผู้ค้ายาเสพติดแล้วก็จะมีการยึดและอายัดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ที่บัญญัติถึงการยึดและอายัดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติด แต่ไม่อาจนำมาบังคับใช้ได้ทุกกรณี เนื่องจากผู้ค้ายาเสพติดมักจะหาหนทางในการปกปิดทรัพย์สินที่ได้มาจากการค้ายาเสพติดและในการยึดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติดมีขั้นตอนยุ่งยากและหลายขั้นตอนไม่ทันต่อการยึดและอายัดทรัพย์สินได้ทันเวลา ส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายหรือมาตรการต่าง ๆ นั้น ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ จากปัญหาดังกล่าวผู้ศึกษาขอเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมพันธในการปฏิบัติหน้าที่ โดยควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 ในส่วนของอำนาจของเจ้าพนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในการเข้าค้นเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ ตาม

มาตรา 14 (1) ซึ่งให้อำนาจเจ้าพนักงานผู้ซึ่งเลขอาชญากรรมแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ร่วมปฏิบัติงานมีอำนาจที่สามารถเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เพื่อตรวจค้นโดยไม่ต้องมีหมายค้นของศาล มาตรา 15 ที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานจับกุมขยายผลการจับกุมได้ 3 วัน ตามพระราชบัญญัติ ในทำนองเดียวกับอำนาจในการตรวจค้นจับกุมขยายผลของเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดของประเทศสิงคโปร์ (Central Narcotic Bureau-CNB) ที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดของประเทศสิงคโปร์มีอำนาจเข้าค้นโดยไม่ต้องมีหมายค้นและมีมาตรการควบคุมบุคคลผู้เป็นตัวการโดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาของศาลคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วยความเห็นชอบของอัยการ มีอำนาจสั่งควบคุมนายทุนหรือตัวการค้ายาเสพติดไว้ไม่เกิน 2 ปี และประธานาธิบดีมีอำนาจที่จะขยายระยะเวลาการควบคุมได้อีกครั้งละไม่เกิน 1 ปี และควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ในเรื่องการยึดและอายัดทรัพย์สินผู้เกี่ยวข้องของคดียาเสพติดเพื่อตัดวงจรในการนำทุนมาเป็นปัจจัยในการค้ายาเสพติดเพื่อที่จะได้ทำลายเครือข่ายยาเสพติดให้หมดไป

คำสำคัญ: การป้องกันยาเสพติด

ABSTRACT

Problems of drug are the problems affecting safety of the society and security of the nation. Every government emphasizes the importance and realizes the drug problems seriously and continuously. Therefore, there were promulgations of the Drug Prevention and Suppression Act of 1976 which under the provisions of this law, it was determined that Secretary General of Office of Narcotics Control Board would consider and appoint drug prevention and suppression officers from government officers authorized to have task in suppression of drug and the Act for Measures in Suppression of Offenders related with Drug Offenders of 1991 on seizure and confiscation of properties of related people in drug cases. Drug prevention and suppression officers exercised power under the provisions of the Drug Prevention and Suppression Act of 1976, Section 14 (1) and Section 15 in suppressing and arresting of producers, traders and in destroying drug smuggling process network. Even if officers could achieve the task well, exercising of power of drug prevention and suppression officers still had legal problems and obstruction in performing duties related with problems of exercising power under the provisions of the law to access and search residences or any places without any search warrant. There was no exception of the law for drug prevention and suppression officers to search residences. Drug prevention and suppression officers would present their drug prevention and suppression officer cards. So there was limitation in searching residences. The law determined that there would be protection power for only persons who had drug prevention and suppression officer cards. Officers who joined in searching in residences did not have such drug prevention and suppression officer cards. The law did not grant power to them so there was no protection for such persons. There was problem as there was no confidence in performing duties in searching residences. There was problem in the law causing unsuccessful drug suppression, as power to control arrested people under Section 15, the law granted power to investigate and expand the result for only three days. The number of days was not enough for expanding the result because in expanding of the result to arrest, considerable time was needed for destroying all drug network. In arresting drug smugglers, there would be seizure and confiscation of properties of related of people in drug cases under the Act for Measures in Suppression of Offenders related with Drug Offenders of 1991 on

seizure and confiscation of properties of related people in drug cases. However, the law could not be enforced in all cases, as drug smugglers searched for ways to conceal properties earned from trafficking of drug. Seizure and confiscation of properties of related people in drug cases had difficult and several steps. It could not catch up with seizure and confiscation of properties in time. So enforcement of laws and measures had no sufficient efficiency. From such problems, the researcher recommended that there should be guidelines for effective problem solving of power exercising in officers' suppression of offence on drug and such problem solving had relation with duty performance. There should be amendment of the Drug Prevention and Suppression Act of 1976 relating with power of drug prevention and suppression officers in searching residences or any places under Section 14 (1). There should be granting of power to officers who are appointed by Secretary General of Office of Narcotics Control Board to work according to this Act. Officers who join in searching in residences should have power to enter into and search residence or any places without such search warrant issued by court of justice under Section 15 granting power to officers to arrest and expand the result for arresting for three days, under the Act, in the same way as power for searching, arresting and expanding of result to arrest of officers of Singaporean Central Narcotics Bureau-CNB giving power to CNB officers who search in residences to have power to enter into and search residence or any places without search warrant. CNB has measures for controlling principals without hearing in court of justice. Minister of Interior with approval of public prosecutor, has power to order controlling investors or principals of drug smuggling for not more than two years. The President has power to expand the period of controlling investors or principals again for not more than one year per one time. There should be amendment of the Act of Measures to suppress offenders related with drug offenders of 1991 on confiscation and seizure of properties of related people in drug cases to cut the cycle in bringing capital to be the factor for trading of drug in order to destroy drug network.

Keyword: drug prevention.

**ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น
สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น**

**LEGAL PROBLEMS ON THE QUALIFICATIONS OF CANDIDATES TO BE MEMBERS
OF LOCAL COUNCIL OR LOCAL ADMINISTRATORS**

สัมฤทธิ์ กองอ้น

Samrit Kong-on

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 มาตรา 44 (3) ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินหรือภาษีบำรุงท้องที่ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นระยะเวลาติดต่อกัน 3 ปี นับถึงปีที่สมัครรับเลือกตั้ง จึงจะมีสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้ง จากปัญหาดังกล่าวพบว่าผู้ที่ได้เสียภาษีตามสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อได้เสียภาษีไปแล้วแต่อาจจะไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง เนื่องจากว่าไม่ครบหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 มาตรา 44 (3) เช่น กรณีชำระภาษีไม่ครบกำหนด 3 ปี ก็ไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ดังนั้นการกำหนดคุณสมบัติไว้ในกรณีดังกล่าวจึงเป็นปัญหาของการจำกัดสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองของประชาชนเป็นอย่างมาก เพราะไม่ควรนำหลักเกณฑ์การเสียภาษีบำรุงท้องที่มาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร แต่ควรให้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ เช่น คุณสมบัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาเป็นเกณฑ์ก็ได้ เนื่องจากคุณสมบัติของบุคคลดังกล่าวมิได้แตกต่างกัน กรณีดังกล่าวผู้วิจัยจึงเสนอแนะว่า สมควรให้มีการแก้ไขและปรับปรุงพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 มาตรา 44 (3) หรือยกเลิกอนุมาตรานี้ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวได้สิทธิรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

คำสำคัญ: สมาชิกสภาท้องถิ่น, ผู้บริหารท้องถิ่น

ABSTRACT

This research has the purpose to study about Legal Problem on the Qualifications of Candidates to be members of Local council or Local Administrators under the Election of Local Council member or Local Administrators Act of 2002, Section 44(3). The Act determined the qualification of candidates that they should pay building and land tax to Local Administration Organization for consecutive three years, till the Election year. Then they would be entitled to be candidate. From such problem, it was found that persons who pay tax under lease contract or hire-purchase contract; have already paid tax; but they might not have right to be candidates in the erection, as the qualifications were not full according to the criteria specified in the Election of Local Council member or Local Administrator Act of 2002,section 44(3),for example, such persons paid tax not in full three years, they would not be entitled under the law. Therefore determination of qualifications in such case was the

problem of restriction of political right and freedom of people a lot. As there should not be criteria of paying local maintenance tax to be the criteria in determining the qualifications of candidates. There should be qualifications as determined in the Constitution; for example, qualifications of members of House of Representatives should be used as criteria as the qualifications of such persons were not different. In such case, the researcher recommended that there should be modification and improvement of the Election of Local Council Member or Local Administrator Act of 2002 Section 44(3) or cancellation of this sub-section, so that such individuals were entitled to be elected as Local Council Members or Local Administrators.

Keywords: members of local council. local administrators.

**มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
ในด้านการศึกษาของพระภิกษุและสามเณร**

**LEGAL MEASURES CONCERNING THE PROTECTION OF THE RIGHTS AND
FREEDOMS IN THE EDUCATION OF MONKS AND NOVICES**

พระครูปลัดสามารธ รัตนพลแสน

Samart Rattanapolsaen, Phrakrupalad

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

พระภิกษุและสามเณรเป็นพลเมืองไทยกลุ่มหนึ่งที่ถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพในด้านการศึกษามากที่สุดทั้งทางกฎหมายและทางสังคม ในทางกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และพระราชบัญญัติ การศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 บัญญัติให้ “บุคคล” มีสิทธิในการเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีเสรีภาพในการศึกษาอบรม และได้กำหนดสถานภาพของบุคคลทั่วไปไว้โดยรวมว่า คือชาย หญิง คนพิการ และกำหนดสถานภาพของบุคคล พิเศษไว้ว่า คือทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรของรัฐ ซึ่งเนื้อหาสาระโดยรวมของกฎหมายทั้งสามฉบับดังกล่าวมา ไม่มีการกล่าวถึงบุคคลที่เป็นพระภิกษุและสามเณรไว้เลย หากปราศจากรัฐธรรมนูญมาตรา 100 มาตรา 102 และมาตรา 115 ที่ห้ามพระภิกษุและสามเณรใช้สิทธิเลือกตั้ง สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา จะไม่มีมีทางทราบเลยว่าประเทศไทยมีพระภิกษุและสามเณร เป็นพลเมืองของประเทศด้วย การที่ไม่ได้มีการบัญญัติสถานภาพของพระภิกษุและสามเณรไว้เช่นนี้ทำให้การใช้สิทธิ และเสรีภาพในด้านการศึกษาไม่สามารถใช้หลักของความเสมอภาคเฉพาะเรื่องมาอ้างได้ ดังนั้น เมื่อการใช้สิทธิและเสรีภาพในด้านการศึกษาไม่สามารถใช้หลักของความเสมอภาคเฉพาะเรื่องได้ จึงต้องขึ้นอยู่กับการศึกษาของผู้ใช้กฎหมายตามหลักความเสมอภาคทั่วไป ซึ่งยังไม่มีความชัดเจนว่าพระภิกษุและสามเณรมีสิทธิและเสรีภาพในด้านการศึกษาตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ และที่ยิ่งกว่านั้น รัฐธรรมนูญมาตรา 73 บัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่รับการศึกษาอบรม ตามที่กฎหมายบัญญัติ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติบัญญัติให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุเจ็ดปีจนถึงอายุสิบหกปี เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับฯ บัญญัติให้ผู้ปกครองส่งเด็กที่มีอายุเจ็ดปีจนถึงอายุสิบหกปีเข้าเรียนในสถานศึกษา ผู้ปกครองที่ไม่ปฏิบัติตามย่อมมีความผิด ที่กล่าวมานี้แสดงให้เห็นได้ว่าประเทศไทยบังคับให้เด็กไทยทุกคนที่มีอายุเจ็ดปีจนถึงอายุสิบหกปีต้องเข้าเรียนในสถานศึกษา ผลจากการบัญญัติกฎหมายไว้เช่นนี้ ทำให้เด็กที่มีอายุระหว่างนี้ไม่สามารถเข้าวชนเป็นสามเณรได้ เพราะว่าเมื่อบวชแล้วไม่สามารถเข้ารับการศึกษาภาคบังคับได้ ย่อมส่งผลให้ในพระพุทธศาสนาไม่มีสามเณรที่มีอายุระหว่างนี้ ส่วนการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่รัฐธรรมนูญถือว่าเป็นเสรีภาพในการศึกษาตามมาตรา 50 ก็ไม่มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยใดที่บัญญัติให้สิทธิและเสรีภาพในการเข้ารับการศึกษาของพระภิกษุและสามเณรไว้เป็นการเฉพาะ จึงขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของสถานศึกษานั้น ๆ ว่าจะให้พระภิกษุและสามเณรเข้ารับศึกษาได้หรือไม่

กฎหมายที่ให้สิทธิและเสรีภาพในการเข้ารับการศึกษาของพระภิกษุและสามเณร โดยเฉพาะมีกำหนดไว้ในกฎหมาย 3 ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. 2540 และระเบียบสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ว่าด้วยโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา พ.ศ. 2546 โดยกำหนดให้ลัทธิสามารถเรียนร่วมชั้นเรียนกับพระภิกษุและสามเณรได้ แต่ในขณะเดียวกันกลับมีคำสั่งของมหาเถรสมาคม ห้ามพระภิกษุและสามเณรเรียนในโรงเรียนหรือสถานที่ต่าง ๆ ประปนกับชายหญิงอันเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการเข้ารับการศึกษาของพระภิกษุและสามเณร ซึ่งปัจจุบันในโรงเรียนหรือสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วประเทศจึงไม่มีพระภิกษุและสามเณรเข้ารับศึกษาเลยแม้แต่รูปเดียว เว้นแต่ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาบางแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นต้น จึงทำให้พระภิกษุและสามเณรเป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองและช่วยเหลือสังคมได้

ดังนั้น เพื่อให้สถาบันพระพุทธศาสนาใช้ประโยชน์จากบุคลากรทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ พระภิกษุและสามเณรผู้ทำหน้าที่สอนด้านศาสนา สามารถเป็นผู้สอนและเผยแผ่ศาสนธรรมอย่างมีศักยภาพและถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องกลมกลืนกับวิถีชีวิตของพุทธศาสนิกชนในภาวะปัจจุบันจึงควรที่จะส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของพระภิกษุและสามเณรให้มีความเข้มแข็ง มีความรู้ในวิชาการทุก ๆ ด้าน เพื่อสืบทอดศาสนธรรมและศาสนทายาทและจรโลงพระพุทธศาสนาในประเทศไทยให้มีความเจริญรุ่งเรืองยิ่ง ขึ้น แต่การที่จะกระทำอย่างนั้น ได้จำเป็นที่จะต้องแก้ไขกฎหมายให้การกำหนดสถานภาพของบุคคลที่เป็นการเฉพาะครอบคลุมถึงพระภิกษุและสามเณรด้วย และแก้ไขสิทธิและเสรีภาพในการเข้ารับการศึกษาของพระภิกษุและสามเณรให้มีความชัดเจนตามหลักความเสมอภาคเฉพาะเรื่อง เพื่อป้องกันการใช้หลักความเสมอภาคทั่วไปมาตีความกฎหมายซึ่งไม่มีความแน่นอน พระภิกษุและสามเณรอาจถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการเข้ารับการศึกษาได้ และให้ยกเลิกคำสั่งมหาเถรสมาคม เรื่องห้ามพระภิกษุและสามเณรเรียนวิชาชีพ หรือสอบแข่งขันอย่างกฤหัสถ์ พ.ศ. 2538 ที่ขัดต่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

คำสำคัญ: สิทธิและเสรีภาพทางการศึกษา, ภิกษุและสามเณร

ABSTRACT

Buddhist monks and novices as a group of Thai citizens, the rights and freedoms are restricted in terms of most. Both legal and social, legal constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2550 National Education Act, B.E. 2542 and Amendment (No. 2) B.E. 2545 as amended (No. 3) B.E. 2553 and the Compulsory Education Act, B.E. 2545 decreed that "the party" has the right to receive the basic and fundamental freedom of education and training. And the status of a person as a whole that is common to man woman to define the status of persons with disabilities and special police and military officials that the other officers of the state. Employees or employees of government agencies. The overall contents of the three revised law, no person is said to monks and novices into it. Without the Constitution, Section 100, Section 102 and Section 115 which prohibits Buddhist monks and novices to use the ballot. Candidate member of the house and senate. There is no way to know how much Thai monks and novices as a citizen of the country. That has not been provided the status of monks and novices, such as this makes use of the rights and freedom of education can not use the principle of equality, particularly on heavy, so when the rights and freedom in education is not, the principle of equality can only be story. It depends on the interpretation

of the law equality generally. This is not clear that the monks and novices have the right to education and freedom under the constitution or not.

And furthermore constitution article 73 states that individuals are responsible for the education and training as provided by law. The national education act and the constitution of the compulsory education of nine years. By children aged seven years until the age of sixteen years. Enrolled in basic education. And the Compulsory Education Act states that parents send children aged seven years to sixteen years of age enrolled in school. Parents who fail to comply shall be guilty. The foregoing shows that Thailand has forced all Thai children aged seven years to sixteen years of age must attend school. The result of this legislation to allow children between the ages of this can not be ordained as a novice. Because when ordained, can not attend school are compulsory. Would result in no novice night buddhism between the ages of this. The tertiary education in the constitution considered the freedom of the university act, Section 50 is not subject to any rights and freedom to attend school for the monks and novices are specific. It depends on the discretion of the school that will give the monks and novices into the study or not.

Law to the right and freedom to attend school for the monks and novices, especially with the law in such Act No. 3 Mahamakutrajavidyalaya University Act, B.E. 2540, Mahachulalongkorn rajavidyalaya university Act, B.E. 2540 and Regulation Office of National Buddhism With Scripture School Department of General Education B.E. 2546 which require the students to layman can share class with the monks and novices. At the same time to the order of Mahathera Association. Buddhist monks and novices do not learn in school or places. Women along with men, which limit the rights and freedom to take the education of monks and novices. Currently, the school or schools of both the public and private basic education around the country has no monks and novices to the study of even a single image. Except in the higher education institutions such as universities, some of these open to the royal works. Ramkhamhaeng university etc., so the monks and novices who were not knowledgeable enough to develop their own potential and help society.

Therefore, for the Institute of Buddhism to take advantage of people in Buddhism, including Buddhist monks and novices who worked as teaching religion can be taught and spread religions as a viable and appropriate and in harmony with the life of Buddhists in the state today, should be promoted. Support the education of monks and novices to be strengthened. Knowledge of the academic all in succession religions and religious heirs and sustain Buddhism in Thailand, the prosperity, even greater, but that is done it is necessary to modify the law to determine the status of a person, that specifically covers with Buddhist monks and novices. And modify the rights and freedom to take the education of monks and novices to clear the equality specific to prevent equality general interpretation of the law which is uncertain and the monks and novices may be limited rights. and freedom of access to education. And to cancel orders Mahathera Association. Re: Do monks and novices learn professional or a competitive examination layman B.E. 2538 contrary to basic human rights. Contrary to the Constitution.

Keywords: rights and freedoms in education. monks and novices.

**ปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนระดับเกียรตินิยมของนิสิตโครงการ
ปริญญาตรีการบัญชีภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**

**FACTORS AFFECTING THE LEARNING ACHIEVEMENT OF STUDENTS AT HONORS
BACHELOR OF ACCOUNTANCY SPECIAL PROGRAM
KASETSART UNIVERSITY STUDENTS**

สิริยากร กองกาญจน์

Siriya Korn Kongkan

นิสิตโครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รศ.อุษณา ภัทรมนตรี

Usana Patramontree , Assoc.Prof.

อาจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนระดับเกียรตินิยมของนิสิตโครงการปริญญาตรีการบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุด 10% ของแต่ละชั้นปี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 91 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับเกียรตินิยมของนิสิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมปลาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิสัยในการเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน เกรดวิชาบัญชีเบื้องต้น และสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย 2. ผลการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับเกียรตินิยมของนิสิต ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ในระดับมัธยมตอนปลาย, ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ,ผลการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น และนิสัยในการเรียน **คำสำคัญ:** ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ABSTRACT

This research was conducted with the following objectives, to study factors affecting the learning achievement of students at Honors Bachelor of Accountancy Special Program Kasetsart University.

The sample used in this research were ninety-one students selected from the top 10% of each their class, In the first semester, 2010 . The questionnaire was used to collect the data. Statistical analysis used were frequency, means, percentage, standard deviation, Pearson's correlation coefficient and multiple regression at the significant level of .05.

The result of this study indicated: 1. The results of relationship between factors affecting the learning achievement of Honors students showed significant at .05 level were GPA from high school, achievement motivation, study habits, relationship among friend, grades in the course of Principles of Accounting Introductory and college environment. 2. The results of the multiple regression analysis uncovered factors affecting the learning achievement of Honors students: GPA from high school, relationship among friend, grades in the course of Principles of Accounting Introductory and study habits.

Keyword: learning achievement.

ความไม่เสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ: ศึกษากรณีประกอบวิชาชีพของ

พนักงานสอบสวนในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

INQUITY BEFORE THE CONSTITUTION: A CASE STUDY OF THE CAREER OF
THE INVESTIGATORS IN THE ROYAL THAI POLICE HEADQUARTERS

ร้อยตำรวจเอกสุทิน พุ่มพวง

Suthin Pumpuang, Pol.Capt.

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาแนวคิด มาตรการทางกฎหมาย กฎระเบียบอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวน โดยเปรียบเทียบกับกรมสอบสวนคดีพิเศษ พระราชบัญญัติสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในเรื่องความไม่เสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ พบว่า ค่าตอบแทนของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษนั้นแตกต่างจากพนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นอย่างมาก เช่น ค่าตอบแทนประจำตำแหน่ง เบี้ยเลี้ยง ก็มีมากกว่าพนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จากปัญหาดังกล่าวความไม่เสมอภาคเกี่ยวกับความก้าวหน้าของพนักงานสอบสวนตามมาตรา 44 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 ในส่วนความไม่เสมอภาคเกี่ยวกับความก้าวหน้าของพนักงานสอบสวนด้านค่าตอบแทนนั้น พบว่า ถึงแม้ว่าพนักงานสอบสวนจะเป็นหน่วยงานหนึ่งที่อยู่ใต้อำนาจการยุติธรรม เช่น ศาล อัยการ หรือแม้กระทั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ แต่สิทธิในเรื่องค่าตอบแทนกับไม่ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้น ควรกำหนดงบประมาณ ค่าตอบแทน มีการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราเงินเพิ่มเป็นกรณีพิเศษแก่พนักงานสอบสวน ไว้ในมาตรา 44 (6) (7) (8) (9) (10) และ (11) ตามมาตรา 46, 47 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 โดยยึดหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติกรมสอบสวนคดีพิเศษ อัยการ หรือศาล เพื่อให้เกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานเพื่อสังคมต่อไป

คำสำคัญ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, พนักงานสอบสวน

ABSTRACT

This research is aimed to study the concept on legal measures and regulation on the power and duty of the investigators by comparing with the Department of Special Investigation (DSI), the Royal Thai Police Headquarters Act and the relevant laws on the performance of duty by the investigators on inequity in accordance with the constitution. It found the compensation of the DSI investigators is different from the investigators of the Royal Thai Police Headquarters (RTPH) very much, regardless of being the fringe benefits, e.g. compensation for the title or allowance is more than the investigator s of the RTPH. In the problem of inequity on the advancement of the investigators pursuant to section 44, second paragraph, of the National Royal Thai Police Act 2004, or the inequity on the advancement of the investigators on compensation, found the investigators in an agency in the judicial process, e.g. courts, prosecutors or even the DSI, the compensation was not fair. Therefore, it should set the compensation budget with guidelines and increase special compensation to the investigators in accordance

with sections 44 (6), (7), (8), (9), (10) and (11), pursuant to sections 46 and 47 of the National Position Act 2004, based on the same criteria with the Department of Special Investigation, Prosecution or Court Act to boost the morale and spirit on the operations for the society further.

keywords: Thai police headquarters. investigators.

**การศึกษาพฤติกรรมการขายแบบมุ่งเน้นลูกค้าของ
พนักงานขายของบริษัทการค้าระหว่างประเทศในประเทศไทย**
**A STUDY OF CUSTOMER ORIENTED SELLING BEHAVIOR OF SALESPERSON
OF INTERNATIONAL TRADING COMPANIES IN THAILAND**

ดร.สุันทา ไชยสระแก้ว

Sunanta Chairsakeo, Ph.D.

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีกและแฟรนไชส์ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการขายแบบมุ่งเน้นลูกค้าของพนักงานขาย จำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ และปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบพฤติกรรมการขายแบบมุ่งเน้นลูกค้าของพนักงานขาย กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานขายที่ทำงานในบริษัทการค้าระหว่างประเทศ จำนวน 500 คน ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่สำคัญของไทย 5 ประเภท ได้แก่ เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร สินค้าอุปโภคบริโภค ทรัพยากรและพลังงาน ยานยนต์ และเทคโนโลยี ผลการทดสอบสมมติฐานพบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์กับพฤติกรรมการขาย อย่างไรก็ตามเมื่อทำการทดสอบสมมติฐานแยกตามอุตสาหกรรมพบผลลัพธ์ที่น่าสนใจ

คำสำคัญ: การขายแบบมุ่งเน้นลูกค้า, พนักงานขาย, วัฒนธรรมองค์กรแบบไม่ยึดหยุ่น, วัฒนธรรมองค์กรแบบยึดหยุ่น, การเจรจาต่อรอง, บริษัทการค้าระหว่างประเทศ

ABSTRACT

This research was a survey research. The main objectives were to study salesperson's customer oriented selling behavior classified by demographic factor, and factor influencing on salesperson's customer oriented selling behavior. The sample is 500 salespeople working in international trading companies from 5 leading industries such as agricultural and food industry, consumer product, resource and energy, automobile, and technology. The testing result showed that there is relationship between demographic factor and selling behavior. When hypothesis testing was conducted for each industry, however, the interesting results were found.

Keywords: customer-oriented selling. Salespeople. bureaucratic culture. supportive culture. Negotiation. international trading companies.

การสร้างสรรค้องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุด

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
KNOWLEDGE CREATION AND DISTRIBUTION OF
ACADEMIC LIBRARY IN THAILAND

ผศ. สุมน ถนอมเกียรติ

Sumon Thanomkiat, Asst.Prof.

รองผู้อำนวยการฝ่ายบริการ สำนักหอสมุด

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้านการแสวงหาความรู้ การแบ่งปันความรู้ การนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ การเผยแพร่ทรัพยากรสารสนเทศในแหล่งความรู้และเปรียบเทียบการสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้านการแบ่งปันความรู้กับการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร หัวหน้างาน บรรณารักษ์และอื่น ๆ ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย จำนวน 4 กลุ่ม ได้แก่ มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รวมจำนวนทั้งสิ้น 119 ห้องสมุด จัดส่งจำนวน 327 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 284 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.85 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way analysis of variance) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ค่าการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธีการของเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 284 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เมื่อจำแนกตามตำแหน่งส่วนใหญ่เป็นบรรณารักษ์ มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปี สถาบันที่สังกัดพบว่า ส่วนใหญ่สังกัดมหาวิทยาลัยเอกชน ส่วนหน้าที่ความรับผิดชอบพบว่าทำหน้าที่ในงานบริการ อีกทั้งห้องสมุดมีการจัดทำ KM ของห้องสมุด เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีช่องทางเผยแพร่ทรัพยากรสารสนเทศในแหล่งความรู้ของห้องสมุดมากกว่า 2 ช่องทาง

สำหรับการสร้างสรรค์องค์ความรู้และการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ของบุคลากรห้องสมุด ด้านการเผยแพร่ทรัพยากรสารสนเทศ ด้านการแบ่งปันความรู้ของบุคลากรห้องสมุด และด้านการแสวงหาความรู้ของบุคลากรห้องสมุดตามลำดับ

ส่วนการเปรียบเทียบการสร้างสรรค์องค์ความรู้ด้านการแบ่งปันความรู้กับการเผยแพร่แหล่งความรู้ของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการแบ่งปันความรู้และมีการเผยแพร่แหล่งความรู้โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: การสร้างสรรค์องค์ความรู้, การเผยแพร่แหล่งความรู้

ABSTRACT

The research on knowledge creation and distribution of academic library in Thailand has five purposes folds. Firstly, it aims to study knowledge acquisition. Secondly, it aims to study knowledge sharing. Thirdly, it aims to study knowledge utilization. Fourthly, it aims to study knowledge distribution and finally, it aims to

compare the knowledge creation between knowledge sharing and knowledge distribution of Academic Library in Thailand.

The sampling used were academic library staff in Thailand in totaling 327, data collection tools consisted of 327 questionnaires for directors, heads, librarians and others of 327 for 119 academic libraries in Thailand. There were four groups of Public University, Private University, Rajabhat University and Rajamangala University of Technology. The questionnaires of 284 (86.85%) were responded. The statistics employed for data analysis were percentage, means, standard deviation, One –way analysis of variance, least significant difference (LSD), multiple comparison and sheffè 's test. Research results were as following :

The study found that all 284 of the sample were persons, have all most woman and have position as librarian responsible for Services, have been working for 10 years in Private University library. Also found that academic library in Thailand have organized KM for sharing to learn among each other, More than that , they have two communication channels distribute information resources of library.

Regarding the knowledge creation and distribution of academic library in Thailand , it is found that they were in high level. When analyze in each aspect, found that they were in high level respectively: the knowledge creation with knowledge utilization, knowledge distribution, knowledge sharing, knowledge acquisition. For comparison of knowledge creation between knowledge sharing and knowledge distribution ,found that they were shared and distributed in middle level.

Keywords: knowledge creation, distributes of information resources

ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงาน

โรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา

FACTORS AFFECTING EMPLOYEES' PERCEPTIONS OF SAFETY MANAGEMENT IN THE PLASTIC MANUFACTURING INDUSTRY IN NAKHON RATCHASIMA

สุรัชชัย ตรีชัยศิลานันท์

Surachai Traisilanan

นักศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

วราพจน์ สุทธิชัย

Worapote Suthisai

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงาน และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้บริหารของโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 58 คน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ จำนวน 58 คน และพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่เป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบขั้นต้น

ผลการศึกษาพบว่า 1) การรับรู้ของพนักงานต่อการจัดการความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ในระดับสูง โดยมีการรับรู้ด้านการป้องกันความปลอดภัยมากที่สุด รองลงมาเป็นการรับรู้ด้านการสำรวจความปลอดภัย 2) ปัจจัยด้านการจัดการเรื่องความปลอดภัย ด้านการสำรวจเรื่องความปลอดภัย และด้านการป้องกันด้านความปลอดภัย เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมา 3) ปัจจัยด้านการจัดการเรื่องความปลอดภัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในจังหวัดนครราชสีมาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายการรับรู้การจัดการความปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมพลาสติกในภาพรวมได้ร้อยละ 1.94 และ 4) ทักษะคติของผู้บริหารในเรื่องการจัดการความปลอดภัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยโดยสามารถอธิบายปัจจัยด้านการจัดการความปลอดภัยในภาพรวม ได้ร้อยละ 36.90

คำสำคัญ: การจัดการความปลอดภัย, โรงงานอุตสาหกรรมพลาสติก

ABSTRACT

The purpose of this research was to study employees' perceptions and environmental factors affecting their perceptions of safety management in the plastic manufacturing industry in Nakhon Ratchasima. The sampling group included 58 management executives, 58 safety officers, and 400 employees. The statistical

analysis was done by using percentages, mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient, and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows: 1) Employees' perceptions of safety management were at a high level. The employees' perceptions of safety prevention was the highest; 2) factors of safety management, safety survey, and safety prevention were the factors that had a relationship with employees' perceptions of safety management at 0.05 statistically significant level; 3) factors of safety management were sufficient to predict employees' perceptions of safety management at 0.05 statistically significant level with cooperative prediction at 1.94 percent; 4) management executives' attitudes were sufficient to predict safety management at 0.05 statistically significant level with cooperative prediction at 36.90 percent.

Keywords: safety management. plastic manufacturing industry.

ระบบรับรองรายงานการประชุมออนไลน์ จังหวัดสระบุรี

APPROVE REPORT MEETING ONLINE SYSTEM: SARABURI PROVINCE

หยาดพิรุณ อ่อนเม็ก

Yadpiroon Onmek

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาระบบรับรองรายงานการประชุมออนไลน์ จังหวัดสระบุรี เพื่อพัฒนาเครื่องมือสำหรับการรับรองรายงานการประชุมแบบออนไลน์ จัดเก็บข้อมูลการประชุมในรูปแบบฐานข้อมูล และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ สามารถรับรองรายงานการประชุมโดยไม่ใช้กระดาษ หรือการรับรองรายงานการประชุมไร้กระดาษ (paperless approve) การพัฒนาระบบเริ่มจากการศึกษาความต้องการ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ออกแบบระบบ พัฒนาระบบ และทดสอบระบบ โดยพัฒนาระบบเป็นลักษณะเว็บแอปพลิเคชัน (web application) เพื่อใช้ติดต่อกับผู้ใช้ เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาระบบ ได้แก่ ระบบจัดการฐานข้อมูล SQL Server 2005 โปรแกรมภาษา ASP.NET

ระบบได้รับการประเมินโดยจากผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ ผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .42 และผลการประเมินจากผู้ใช้งานระบบ ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .44 สรุปผลได้ว่า ระบบที่พัฒนาขึ้นมีระดับความพึงพอใจในการใช้งานในระดับดี สามารถนำไปใช้งานได้จริง
คำสำคัญ: เว็บแอปพลิเคชัน, ระบบรายงานการประชุมออนไลน์

ABSTRACT

The purpose of this project was to develop Approve Report Meeting Online System. To develop tools for Approve Report Meeting, collect Approval Report meeting document electronics , and paperless approve. The system was developed by using SQL Server 2005 database, ASP.NET programming language and Crystal Report. For evaluation of the developed system a questionnaire was used. The questionnaire was assessed by expert on programming, general users. The mean scored were found to be 4.12 and 4.01, by expert on programming, general users, respectively. The standard deviation scores were found to be 0.41 and 0.44, expert on programming, and general users, respectively. The results indicated that the developed system has efficiency at a good level. In addition, the develop system Can be used practically.

Keywords: web application. report meeting online system.

มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการแสวงหาประโยชน์ของลูกจ้างแฝง
ลูกจ้างเทียม และผู้เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

THE LEGAL MEASURES FOR CONTROLLING OF SEEKING FOR BENEFIT MADE
BY DISGUISED EMPLOYEES, ARTIFICIAL EMPLOYEES AND RELATED PERSONS
UNDER THE SOCIAL SECURITY ACT OF 1990

หัตถฐริภิม ฌมงคณบุญวงษ์

Hatthartpim Namongkolboonvong

นักศึกษานิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การที่สภาพเศรษฐกิจและสถานการณ์สังคมปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป มีการแสวงหาผลประโยชน์ในด้านต่างๆ แม้แต่จากภาครัฐเองก็มีการแสวงหาผลประโยชน์ในส่วนของเงินกองทุนประกันสังคมที่ลูกจ้าง นายจ้าง และรัฐได้ร่วมกันสมทบเข้ากองทุนเพื่อเป็นหลักประกันที่สร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของลูกจ้างและครอบครัว แต่มาตรการบังคับที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะการที่ลูกจ้างแฝง ลูกจ้างเทียมและผู้เกี่ยวข้องได้ยื่นแบบขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนนำส่งเงินเข้ากองทุนประกันสังคมอันเป็นเท็จ โดยข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่ามีได้เป็นนายจ้าง ลูกจ้างกันแต่อย่างใด จึงทำให้เป็นการแสวงหาประโยชน์จากกองทุนประกันสังคมอันมิชอบด้วยกฎหมายและผลประโยชน์ของนายจ้าง ลูกจ้าง และรัฐเป็นอย่างมาก

ดังนั้นในปีพ.ศ. ๒๕๖๓ นี้ผู้ศึกษาเห็นว่าควรมีการแก้ไขกฎหมายให้ลงโทษบุคคลดังกล่าวในสถานหนักและควรนำหลักความรับผิดชอบโดยเด็ดขาดมาใช้ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ยังมีจุดบกพร่องบางประการที่ต้องการให้มีการแก้ไขโดยเร็วในประเด็นมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ไม่มีบัญญัติลงโทษลูกจ้างแฝง ลูกจ้างเทียม และผู้เกี่ยวข้อง และเพิ่มบทลงโทษกรณีถือ โกงตามหลักประมวลกฎหมายอาญา อันเป็นความผิดเฉพาะในกฎหมายประกันสังคม รวมทั้งแยกความผิดออกจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และเพิ่มบทลงโทษในกรณีที่มีความผิดเพื่อการละเมิด ตามหลักประมวลแพ่งและพาณิชย์ ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนเพื่อการกระทำละเมิดอันเกิดจากการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไว้ในกฎหมายประกันสังคมเป็นกรณีพิเศษเพื่อการลงโทษบุคคลดังกล่าว

คำสำคัญ: การควบคุมการแสวงหาประโยชน์, กองทุนประกันสังคม

ABSTRACT

The present economic condition and social situation change; there is searching of benefit in several aspects even in public sector, there is seeking of benefit in social security fund that employees, employer and the government jointly contribute to pay to the fund to be security creating security in living of employees and their families but measures to enforce that the social security office uses are not sufficient, especially disguised employees, artificial employees and related persons submit form for registering as self insured persons contributing money into the social security fund which is false. In fact, it appears that there is no relationship of

employer and employee; so this is seeking for benefit from the social security fund and it is unlawful and against the benefit of employer, employees and the government a lot.

Therefore, in this problem, the researcher had the opinion that there should be amendment of the law to punish such individuals heavily and the principle of absolute liability should be put for use; especially in the Social Security Act of 1990, there were some flaws that need to resolve quickly in the issues in section 97 of the Social Security Act of 1990, with no penalty provisions for disguised employees, artificial employees and related persons; and there should be adding of punishment in case of fraud according to the penal code which is the violation against the law on social security and there should be splitting off of a separate offense from the offense according to the penal code and there should be adding of punishment in case there is offense because of violation, under the principles of the civil and commercial code, offender should be responsible for compensating for indemnity for any violation occurring from illegal action in the social security law in special cases in order to punish such individuals.

Keywords: illegal seeking for benefit. social security fund.

ปัญหาการกระจายอำนาจการปกครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550
ศึกษากรณี: อำนาจในการว่าจ้างบุคลากรภายในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
PROBLEMS OF THE ADMINISTRATIVE DECENTRALIZATION ACCORDING TO
THE CONSTITUTION OF THE KINGDOM OF THAILAND B.E. 2550:
A CASE STUDY ON THE PERSONNEL HIRING AUTHORITY OF
LOCAL GOVERNMENT BODY

อนันต์ ชัยนิก

Anan Chaunuk

อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

บทคัดย่อ

การบริหารจัดการในเรื่องบุคลากรภายในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญและจะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษนอกจากการบริหารจัดการบุคลากรภาครัฐในหน่วยงานอื่น เมื่อรัฐได้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้วตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 นั้น ดังนั้นรัฐในฐานะผู้ดูแลการบริหารจัดการภายในประเทศย่อมมีเพียงอำนาจกำกับดูแลการบริหารจัดการเท่านั้น ไม่มีอำนาจเข้าไปสั่งการ หรือควบคุมบังคับบัญชาในเรื่องดังกล่าวได้ รัฐจึงต้องวางมาตรการให้อย่างรัดกุมและมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และในขณะเดียวกันจะทำให้ห้วงการปกครองส่วนท้องถิ่นเข้มแข็งในการบริหารจัดการในเรื่องบุคลากรของตนเอง และสามารถเดินไปเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพางบประมาณหรือบุคลากรจากภาครัฐ ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการบริหารจัดการบุคลากรภายในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องมีสายการบังคับบัญชาที่มีสายการบังคับบัญชาเดียว หมายความว่า ถ้าสายการบังคับบัญชาที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน บุคลากรภายในพื้นที่ก็ต้องมาจากการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งจากนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การทำงานมีเอกภาพและสามารถสั่งการได้เช่นเดียวกับระบบการปกครองจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

นอกจากนั้นการบริหารจัดการบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องไม่มีการบังคับบัญชาจากสายข้าราชการจากส่วนกลาง โดยอาจจะต้องมีกรรมาธิการระบบการทำงานของปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เรียกว่า “ปลัด อบต.” ซึ่งมีสายการบังคับบัญชาจากกระทรวงมหาดไทยนั่นก็คือส่วนกลางนั่นเอง แต่ถ้าส่วนกลางจะตรวจสอบในเรื่องการว่าจ้างบุคลากรภายในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็อาจจะวางมาตรการในการตรวจสอบไว้ก็สามารถทำได้ โดยอาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลการดำเนินงานในแต่ละปีหรืออาจจะรายงานผลการดำเนินงานสองครั้งต่อปีหรือนำระบบการประเมินประกันคุณภาพเช่นเดียวกับบริหารจัดการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ได้ ดังนั้นการบริหารจัดการบุคลากรภายในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังจะต้องมีการแก้ไขในกรณีปัญหาโครงสร้างทางกฎหมายขัดต่อทฤษฎีการกระจายอำนาจการปกครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการปกครองที่เกี่ยวข้องกับการจ้างบุคลากรภายในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าประชาชนภายในประเทศนั้นมีคุณภาพเพียงพอที่จะสามารถบริหารจัดการองค์กรภายในท้องถิ่นของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพได้ ถ้าส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของรัฐเข้าไปจัดสรรในทุก ๆ เรื่องย่อมทำ

ให้ภาครัฐต้องมีการจัดสรรงบประมาณ บุคลากรลงไปด้วย ทำให้เกิดการระแ่ภาครัฐเอง แทนที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการงานของตนได้ แต่กลับเป็นการทำลายการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในทางอ้อมก็เป็นได้ แทนที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้มแข็งตามเจตนารมณ์ และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญกลับทำให้การบริหารจัดการ โดยเฉพาะในเรื่องการว่าจ้างบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอ่อนแอลง ย่อมเห็นว่่าก็คงเป็นการปกครองจากส่วนราชการหรือภาครัฐอยู่นั่นเอง ซึ่งเท่ากับว่ามิได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครองแต่อย่างใด แต่สิ่งสำคัญยิ่งกว่านั้นงบประมาณที่เก็บได้จากท้องถิ่นใดก็ควรเป็นงบประมาณในการบริหารพื้นที่นั้นมีใช้ส่งกลับให้ส่วนกลางเป็นผู้จัดสรรมาให้ ซึ่งกรณีนี้เห็นว่่าไม่เป็นธรรมในการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินเป็นอย่างมาก ในส่วนของกรว่าจ้างบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็เช่นเดียวกันที่ต้องมีการแก้ไขปัญหานี้ให้มีความชัดเจนไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกรวางโครงสร้างทางกฎหมายเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการบุคลากรของตนได้เองโดยไม่ต้องพึ่งพาการบริหารงานจากหน่วยงานภาครัฐอย่างเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอาจจะมีการวางโครงสร้างโดยภาครัฐหรือส่วนกลางก็ไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใดห้ามไว้ รัฐหรือหน่วยงานภาครัฐก็อาจจะใช้ช่องทางในกรณีนี้วางโครงสร้างองค์กรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมีแนวทางในการบริหารจัดการองค์กรของตนได้ ดังนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะในแต่ละประเด็นโดยในปัญหาโครงสร้างทางกฎหมายขัดต่อทฤษฎีการกระจายอำนาจการปกครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ในปัญหานี้ควรที่จะมีการปล่อยให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการงานของตนได้เอง โดยรัฐอาจจะเพียงวางโครงสร้างไว้ก็น่าจะเป็นพอแล้วในการที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเองได้ตามเจตนารมณ์ที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ส่วนปัญหาทางกฎหมายในการใช้อำนาจควบคุมบังคับบัญชาจากส่วนกลางในการว่าจ้างบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปัญหานี้ก็เช่นเดียวกันที่ส่วนกลางลงไปก้าวก่ายจนทำให้ระบบ รวมทั้งโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสียไป ปรจากความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ นอกจากนั้นโครงสร้างองค์กรที่เป็นลักษณะไตรภาคีนั้นควรเพิ่มสัดส่วนของการมีส่วนร่วมให้มากกว่านี้ ซึ่งอาจจะเพิ่มสัดส่วนในส่วนของบุคคลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้มีสัดส่วนและการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมากยิ่งขึ้น ส่วนปัญหาพระราชบัญญัติบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 การที่พระราชบัญญัติดังกล่าวได้ออกแบบการบริหารจัดการรวมทั้งการจัดสรรบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่นั้นเป็นการดำเนินการที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากมิได้กระจายอำนาจตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดอย่างแท้จริงซึ่งปัญหานี้ก็เป็นปัญหาอีกต่อไปที่จะต้องรอการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญในอนาคต และอีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญไม่แพ้กันคือปัญหาการให้สิทธิชุมชนที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเลือกบุคลากรในการบริหารท้องถิ่นของตนเอง ในปัญหานี้กฎหมายไม่เปิดช่องให้เลย ซึ่งข้อเสนอแนะในปัญหานี้ก็ควรที่จะมีสัดส่วนการว่าจ้างบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของบุคคลภายในพื้นที่เข้าไปด้วย ซึ่งจะมีประโยชน์อย่างมากในด้านการรักษถิ่นฐานบ้านเกิดทำให้มีจิตสำนึกที่จะพัฒนาบ้านเกิดของตนเองมากกว่าที่จะมาจากบุคคลในท้องถิ่น

คำสำคัญ: การว่าจ้างบุคลากร, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSTRACT

Personnel management in a local administrative organization is significant legal problem . It must be specially focused on the management of governmental personnel in various work units in order to enable the government to decentralize local administrative organization in accordance with the constitution of the Kingdom

of Thailand, 1997. Therefore, the government, as the administrator of the country, has the authority for administration only and does not have the authority to make commandments on such matters so that the government has to lay down efficient and concise measures as far as possible. At the same time, the local administrative organization will be strengthened in terms of managing its personnel. Well-organized measures will make the local administrative organization able to carry on by itself without central budgets and personnel of the governmental sector. Consequently, We believe that the efficient management in the local administrative organization must have a single line of command. That's to say when the line of command comes from the direct election by the public, the local personnel must also be appointed or elected by the chairman of the local administrative organization. This will make the operation become unified and can be directed as the central and regional commanding system can. In addition, the management of personnel in the local administrative organization must not have the commandment from central bureaucratic agency. It may have to cancel the working system of the deputy of the local administrative organization ("Deputy of Tambon Administrative Organization (TAO)") wherein the commanding line is from the Ministry of the Interior which is a type of central commandment. However, if the central bureaucratic unit needs to inspect the personnel employment within the local administrative organization, the inspecting measures may be able to be made by allowing the local administrative organization to report the result of operation yearly or to make such reports twice a year or by using the quality assurance and evaluation system the management system that the Royal Thai Police has used. Consequently, the personnel management in the local administrative organization has to be changed for the foresaid matters and the problem of law structure, which was contradictory to the theory of decentralization in accordance with the constitution of the Kingdom of Thailand, 1997, must also be resolved.

This research studied the administrative decentralization in terms of personnel employment within the local administrative organization. We thought that the Thai people are of sufficient quality of the organization a administration the organization in their owe local areas efficiently. When the central and regional government agencies administered every single matter, the government sector allocated the budget for personnel as well, which finally resulted in a burden on the government sector. This would be much more difficult for the local administrative organization to manage the operation on its own and it might cause the indirect ruin of the effectiveness of the internal administration organization, according to the spirit of the constitution of the Kingdom of Thailand, 1997, especially, the personnel employment management within the local administrative organization would also be weakened because it would still be under the administration by to central government agencies, that's to say there was inconsistent with the fairness of the administration. More importantly, the that was collected from local area should contribute to the budget for that local area's administration and would not have to remit such budget to the central sector for reallocation back to that local area. Demonstrated that there was imperfect allocation of the budget, Including the personnel employment within the local administrative organization, such existing legal and managerial problems and all relevant rows must be retreated must be solved and in order to allow the local administrative organization to manage its personnel without the central government administration assistance. At present, the local administrative organization refills relies on the central government administration. Such proposed reconstruction may be done by the central government sector because there is no

legal restriction for such recon structuring the organization therefore, the central government agencies in charge may use this opportunity to determine an organizational structure for the local administrative organization in order to let the local administrative organization be able to have the right methods for its management. Hence, we would support each issue as follows; for the legal problems regarding the law structure, which was contradictory to the theory of decentralization accordance with the constitution of the Kingdom of Thailand 1997, the local administrative organization would independently manage the operation on its own. The central government sector may create a clear structure enable the local administrative organization to self administration based on the intention and purpose of the Constitution. More specifically the legal problem of the commanding authority of the central government sector for the personnel employment within the local administrative organization, the central government has intervened in local government operation, that causes damage to the local administrative organization's structure Thus, the trilateral organization structure should be used so as to urge the personnel from the local administrative organization to participate more actively in local management. As for the problem regarding The Local Personnel Administration Act, 1999, we observed such legislation is also contradictory to the constitution of Kingdom of Thailand, 1997, particularly in terms of administrating and allotting the personnel to perform their duty, Which is not consistent with the that constitutional conceptualization such obstacle should be settled or removed the constitutional court in the future. Another important obstacle is the rights of community and local administrative organizations to select the personnel in charge of administration in local areas. There was no opportunity by law for this issue. This research suggested that the law should increase the proportion of employing more local people to work in the local administrative organization which would be more beneficial for the local community because they will have their own public service mind to develop their own homeland more than those who come from the other areas or reigns.

Keywords: personnel employment. local administrative organization.

การเลือกวิชาเลือกเสรีโดยใช้เทคนิคโลจิสติกส์เรกเรชัน
สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

ELECTIVE SUBJECTS SELECTION FOR SRIPATUM UNIVERSITY CHONBURI
CAMPUS STUDENT'S USING LOGISTIC REGRESSION

อภิชัย ตระหง่านศรี

Apichai Trangansri

อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

ปฐม พุ่มพวง

Pathom Pumpuang

เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานบริการคอมพิวเตอร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

รศ.ดร.อนงค์นาฏ ศรีวิหค

Anongnart Srivihok, Assoc. Prof. Dr.

อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้นำหลักการของการทำเหมืองข้อมูลมาใช้ในการสร้าง โมเดลการเลือกวิชาเลือกเสรีของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยเลือกใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย Logistic Regression เพื่อให้ได้โมเดลสำหรับการเลือกวิชาเลือกเสรีของคณะต่าง ๆ 5 คณะ คือ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ คณะบัญชี คณะศิลปศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลที่นำมาใช้ในการทำเหมืองข้อมูลประกอบด้วย 1) ข้อมูลรายวิชาเลือกเสรีที่ลงทะเบียนเรียนและเกรด 2) ข้อมูลประวัติส่วนตัวนักศึกษา 3) ข้อมูลผลการเรียน (GPA) เทอมแรก 4) ข้อมูลผลการเรียน (GPA) ปีแรก ซึ่งเป็นข้อมูลของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี การวัดประสิทธิภาพในการทำนายของโมเดลการเลือกวิชาเลือกเสรีด้วยค่าความถูกต้อง (accuracy) พบว่าค่าความถูกต้องในการทำนายอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก คือ 85.50% สำหรับคณะบริหารธุรกิจ 77.10% สำหรับคณะนิติศาสตร์ 96.00% สำหรับคณะบัญชี 92.00% สำหรับคณะศิลปศาสตร์ และ 75.40% สำหรับคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับความสัมพันธ์ของตัวแปรการเลือกวิชาเลือกเสรีด้วย Logistic Regression พบว่า ข้อมูลสาขา ข้อมูลผลการเรียนเทอมแรก ข้อมูลผลการเรียนปีแรก ข้อมูลอายุ และข้อมูลเพศ เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อการเลือกวิชาเลือกเสรีของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

คำสำคัญ: การทำเหมืองข้อมูล, การเลือกวิชาเลือกเสรี, โลจิสติกส์เรกเรชัน

ABSTRACT

This research applied of data mining technique in generate model of selection of elective subjects for undergraduate students by using a Logistic Regression analysis. Datasets were obtained from the Faculty of Business Administration, Faculty of Law, Faculty of Accounting, Faculty of Liberal Arts and Faculty of

Information Technology. Data used in data mining include 1) elective course enrollments and grade 2) personal history of students 3) student grade of the first term 4) student grade of the first year. These data were under take from students in Sripatum University, Chonburi Campus. Performance measurement in the prediction of the model to choose electives with accuracy found that accuracy of prediction is very good is 85.50% for Faculty of Business Administration, 77.10% for Faculty of Law, 96.00% for Faculty of Accounting, 92.00% for Faculty of Liberal Arts and 75.40% for Faculty of Information Technology. For the relationship of the variables selected as electives with the Logistic Regression showed that the data information field of the first school term, the results of the first year of study data, age and gender are variables that affect the selection of electives students significant at 0.05.

Keywords: data mining. elective subjects selection. Logistic Regression.

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบชาญฉลาดด้วยโปรแกรมแมโครมีเดียแฟลช
USING MACROMEDIA FLASH FOR DEVELOPMENT OF
INTELLIGENT COMPUTER ASSISTED-INSTRUCTION (iCAI)

อรวิชย์ ถิ่นนุกูล

ดร.กฤษณพล จันทร์พรหม

ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบชาญฉลาดที่สร้างโดยโปรแกรมแมโครมีเดียแฟลช เป็นโปรแกรมที่มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมในการสร้างบทเรียนปฏิสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้พัฒนาโดยใช้ภาษาสคริปต์ที่มีในโปรแกรมแมโครมีเดียแฟลช เพื่อวางองค์ประกอบของข้อความ รูปภาพ แอนิเมชัน เสียง และมัลติมีเดียต่าง ๆ ในบทเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าทางการเรียนในการเรียนรู้ในการเรียนด้วยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบชาญฉลาดกับการสอนในห้องเรียนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จำนวน 120 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า (t-test) ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบชาญฉลาดมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนในห้องเรียนปกติ
2. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบชาญฉลาดมีความพึงพอใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนในห้องเรียนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบชาญฉลาด, โปรแกรมแมโครมีเดียแฟลช

ABSTRACT

The objective of this study was to developed an intelligent Computer Assisted Instruction (iCAI) which is crated by the Macromedia Flash. It is program fixable will assist to developed for lesson interactions. The researcher developed the iCAI by using the script language in the Macromedia Flash in order to manage the components such as messages, pictures, animations, sound, voice, multimedia, etc. However the objective of this study is to comparison the learning effectiveness, learning progression between iCAI and normal learning program. The sampling group was 120 of students learning quality evaluation by rating scale, and statistic analyzed by using average, standard deviation, and t-test. The research result a indicated that:

1. Students who studied by using iCAI had higher learning effectiveness than the students who studied in normal learning program at 0.1 of statistical significance
2. The learning progression of students who studied by using the lesson of iCAI would had higher learning progression than the students who studied in normal learning program.

Keywords: intelligent computer assistance-instruction (iCAI). Macromedia Flash.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
SRIPATUM UNIVERSITY CHONBURI CAMPUS

โครงการ การประชุมวิชาการระดับชาติ
เรื่อง ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนา
(Research and Creative Solutions for Development)

2011 SPUC National Conference

วันศุกร์ที่ 6 พฤษภาคม 2554

ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

1. หลักการและเหตุผล

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ได้ตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนการวิจัย ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้และการประดิษฐ์คิดค้น ทั้งในด้านสารสนเทศศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ และได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการสร้างเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์เชิงวิชาการ ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ซึ่งจะนำไปสู่การศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี จึงกำหนดการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ เพื่อการนำเสนอผลงานการวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ขึ้น เพื่อใช้เป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นประสบการณ์ด้านวิชาการของ อาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา และเผยแพร่ผลงานวิจัยสู่สาธารณะ อีกทั้งการประชุมยังเป็นไปตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษา (สกอ.)

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อเป็นเวทีทางวิชาการในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์ จากอาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา นักประดิษฐ์ ในระดับการศึกษาระดับอุดมศึกษา

2.2 เพื่อเป็นการเสนอผลงานวิจัยประจำปีในสาขาสารสนเทศศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และงานวิจัยในชั้นเรียน

2.3 เพื่อเป็นการดำเนินการตามตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 : มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัย และงานสร้างสรรค์

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 1 : มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในวงการวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 : มีการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังผู้เกี่ยวข้องในระดับระดับอุดมศึกษา

3. ผู้รับผิดชอบโครงการ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

4. วิธีการดำเนินงาน

การประชุมวิชาการในครั้งนี้ กำหนดวิธีดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

- 4.1 การปาฐกถาและการอภิปรายโดยผู้ทรงคุณวุฒิ
- 4.2 การนำเสนอผลงานวิจัยของ อาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา นักประดิษฐ์ ในระดับอุดมศึกษา
- 4.3 การแสดงนิทรรศการ ผลงาน และนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์คิดค้นใหม่ ๆ

5. วัน เวลา และสถานที่

วันศุกร์ที่ 6 พฤษภาคม 2554 เวลา 8.30 – 16.30 น.

ณ ห้องศรีสุข อาคาร ดร.สุข - มาลินี พุคยาภรณ์

6. ผู้เข้าร่วมประชุม

นักวิชาการ อาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา นักประดิษฐ์ จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ทั่วประเทศ และผู้สนใจทั่วไป จำนวน 250 คน

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ผู้เข้าร่วมประชุมได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ต่อไป

7.2 นักวิชาการ อาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา นักประดิษฐ์ ได้เผยแพร่ผลงานวิจัย นวัตกรรม การคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ สู่นักวิชาการ

7.3 มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา

7.4 มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ได้ให้บริการวิชาการแก่สังคม

7.5 มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ได้เผยแพร่ผลงานวิจัย

8. ค่าลงทะเบียน

ผู้นำเสนอบทความและผู้เข้าร่วมประชุมวิชาการคนละ 1,000 บาท

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

ที่ 293/2553

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1

เพื่อให้การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ที่จะจัดขึ้น ในวันที่ 6 พฤษภาคม 2554 ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 (1) แห่งพระราชบัญญัติอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 และคำสั่งที่ 47/2543 เรื่องการมอบอำนาจให้ รองอธิการบดี วิทยาเขตชลบุรี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษา

1.1	รองอธิการบดีวิทยาเขตชลบุรี	ประธานกรรมการ
1.2	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	กรรมการ
1.3	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
1.4	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	กรรมการ
1.5	ที่ปรึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี	กรรมการ
1.6	ผู้ช่วยอธิการบดี	กรรมการ
1.7	ผู้ช่วยอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อูสาหะ)	กรรมการและเลขานุการ
1.8	หัวหน้าสำนักงานวิชาการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ กำหนดนโยบายและแนวทางในการจัดงาน

2. คณะกรรมการฝ่ายอำนวยการจัดการประชุม

2.1	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	ที่ปรึกษา
2.2	ผู้ช่วยอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อูสาหะ)	ประธานกรรมการ
2.3	รองคณบดี	กรรมการ
2.4	ประธานคณะกรรมการทุกฝ่าย	กรรมการ
2.5	หัวหน้าสาขาวิชา	กรรมการ
2.6	หัวหน้าสำนักงานรองอธิการบดี	กรรมการ
2.7	บุคลากรสำนักงานวิชาการ	กรรมการ
2.8	หัวหน้าสำนักงานวิชาการ	กรรมการและเลขานุการ
2.9	นางภาริดา เทพอวยชัย	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ 1. ประสานงานกับคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้การจัดงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

2. จัดประชุม...

2. จัดประชุมให้เป็นไปอย่างเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
3. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยในการดำเนินงานทางวิชาการ

3. คณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงาน

3.1	รองศาสตราจารย์วาลี	ฐาปนวงศ์สานติ	ประธานกรรมการ
3.2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ	อุสาหะ	รองประธานกรรมการ
3.3	ดร.ช.ชง	พวงสุวรรณ	กรรมการ
3.4	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์	อุสาหะ	กรรมการ
3.5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พูนทรัพย์	วิจิตรสุนทร	กรรมการ
3.6	ดร.สอาด	หอมมณี	กรรมการ
3.7	ดร.ปาริชาติ	คุณปลื้ม	กรรมการ
3.8	นายจिरพงษ์	จันทร์งาม	กรรมการ
3.9	ดร.จิราพร	ระโหฐาน	กรรมการและเลขานุการ
3.10	นางจิราวรรณ	เนียมสกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

1. พิจารณากลับกรองผลงานวิจัยเบื้องต้นเพื่อเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา
2. พิจารณาผลงานสร้างสรรค์ เพื่อร่วมแสดงในงานประชุมวิชาการ
3. ประสานงานกับผู้เสนอผลงานให้ส่งผลงานตามรูปแบบอ้างอิงของมหาวิทยาลัย เพื่อเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาก่อนตีพิมพ์

4. คณะกรรมการฝ่ายพิธีการ

4.1	นายฐิติศักดิ์	ศักดิ์ศรีวัฒนา	ประธานกรรมการ
4.2	นางวันทนี	จาริยศิลป์	กรรมการ
4.3	นางสาวนันทนวล	โสดา	กรรมการ
4.4	นางสาวทศพร	โหดภวานนท์	กรรมการ
4.5	นางภาริดา	เทพอวยชัย	กรรมการ
4.6	นางวิภา	เอมบำรุง	กรรมการ
4.7	นางสาวนวรรรัตน์	กังวาลเนาวรัตน์	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

1. จัดทำกำหนดการ คำกล่าว หนังสือเชิญประธานและแขกผู้ร่วมงานในพิธีเปิด ฯ
2. ดำเนินการพิธีเปิดงานประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 1 ตามกำหนดการให้เรียบร้อย

5. คณะกรรมการฝ่ายผลงานและนวัตกรรม

5.1	ดร.ช.ชง	พวงสุวรรณ	ประธานกรรมการ
5.2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์	อุสาหะ	กรรมการ

5.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์...

5.3	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พูนทรัพย์	วิจิตรสุนทร	กรรมการ
5.4	ดร.สอาด	หอมมณี	กรรมการ
5.5	ดร.ปาริชาติ	คุณปลื้ม	กรรมการ
5.6	ดร.จิราพร	ระโหฐาน	กรรมการ
5.7	นายจิรพงษ์	จันทร์งาม	กรรมการ
5.8	นางสาววันดี	บุญเด็ด	กรรมการ
5.9	นายมนตรี	พลเยี่ยม	กรรมการ
5.10	นางฉัฐพร	อิฐสุวรรณ กิ่ง	กรรมการ
5.11	นางสาวธนาพร	ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา	กรรมการ
5.12	นางพนารัตน์	อุปพงศ์	กรรมการ
5.13	นายพลกฤษณ์	ไพโรสานท์วัฒน์กุล	กรรมการ
5.14	นางอริสรา	เสริมแก้ว	กรรมการ
5.15	นายวีรวิชัย	เลิศไทยตระกูล	กรรมการ
5.16	นางเขาวนารถ	พันธุ์เพ็ง	กรรมการ
5.17	นางปิ่นปิ่นนัทธ์	สัทธรรมนวงศ์	กรรมการ
5.18	นายชัชทพงษ์	เชื้อดี	กรรมการ
5.19	นางสาวอุทัยรัตน์	เพ่งผล	กรรมการ
5.20	นายธนิศ	สงวนเนตร	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

1. จัดนิทรรศการทางวิชาการเพื่อแนะนำกิจกรรมของคณะให้มีประสิทธิภาพ
2. กำหนดตารางการจัดกิจกรรมของคณะให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
3. ดำเนินการจัดนิทรรศการและกิจกรรมตามกำหนดการอย่างมีประสิทธิภาพ

6. คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์

6.1	นางวรรณพร	วงศ์พิศาล	ประธานกรรมการ
6.2	นายธีระ	แสงศิริสายันท์กุล	กรรมการ
6.3	นายวรารุช	กลิ่นอ่อน	กรรมการ
6.4	นายพงศ์ศักดิ์	ม่วงวงษ์	กรรมการ
6.5	นางอรพรรณ	คำสวัสดิ์	กรรมการ
6.6	นางสาวพรรณพร	พิมพ์ภรณ์	กรรมการ
6.7	นางสาวนันทิศา	ผายสูงเนิน	กรรมการ
6.8	นางสาวอังคณา	อิมใจ	กรรมการ

6.9 นางสาวนิตา...

6.9	นางสาวนิตดา	ชัยลังกา	กรรมการ
6.10	นางสาวศศิธดา	ตริภากิจ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

1. จัดทำสูจิบัตร แผ่นพับ โปสเตอร์ เพื่อประชาสัมพันธ์งาน
2. ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
3. ออกเสียงตามสาย วิทยุกระจายเสียง และประกาศในสื่อสิ่งพิมพ์และทางเว็บไซต์
4. ให้บริการข้อมูลแก่ผู้สอบถามทางโทรศัพท์
5. บันทึกภาพนิ่งตลอดงาน

7. คณะกรรมการฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์

7.1	นายสมภพ	แอลล์	ประธานกรรมการ
7.2	นายวรพล	รักเจียม	กรรมการ
7.3	นายนิรวัตร	สีคำ	กรรมการ
7.4	นายวินัย	सारวรรณ	กรรมการ
7.5	นายธีรพงษ์	พิมพ์จันทร์	กรรมการ
7.6	นายสุริยันต์	จักไม้	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

อำนวยความสะดวกด้านการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ เครื่องเสียง ให้กับวิทยากรและผู้เข้าร่วมประชุม และบันทึกภาพวีดิทัศน์กิจกรรมในการอบรมทั้งหมด

8. คณะกรรมการฝ่ายจัดสถานที่ สาธารณูปโภค รักษาความปลอดภัยและการจราจร

8.1	พันเอก (พิเศษ) สุชีพ	สินจิตร	ประธานกรรมการ
8.2	นาย ณ นองศักดิ์	วงศ์พิศาล	กรรมการ
8.3	นางศิลาพร	เกตุสละ	กรรมการ
8.4	นางหทัยทิพย์	บุญหล้า	กรรมการ
8.5	นางสาวขนิษฐา	บุญจี๊ด	กรรมการ
8.6	นางสาวมณีพรรณ	ธำรงกิตติกุล	กรรมการ
8.7	นายณัฐพล	คชวงษ์	กรรมการ
8.8	นายจิระศักดิ์	รุ่งฉาย	กรรมการ
8.9	นายชมเชย	อรรคอุดม	กรรมการ
8.10	นาย ณฤทธิ	ชื่นใจ	กรรมการ
8.11	นายบรรจง	แก้วดอนรี	กรรมการ
8.12	นายกฤต	ปลั่งบัวแก้ว	กรรมการ
8.13	นายสมนึก	หมีเพชร	กรรมการ

8.14 นายศุภกร...

8.14 นายศุภกร	ภูบึงพร้าว	กรรมการ
8.15 พนักงานสำนักงานอาคารสถานที่		กรรมการ
8.16 นางสุนันทา	รักบรรจง	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

1. วางแผนกำหนดสถานที่ภายในบริเวณงานร่วมกับคณะกรรมการฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้เรียบร้อย
2. ทำป้ายเพื่อการประชาสัมพันธ์งานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย จัดตกแต่งบริเวณภายในอาคาร และบริเวณ โดยรอบ เพื่อให้เกิดความสวยงาม และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ร่วมงาน
3. ดูแลระบบสาธารณูปโภคให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
4. ดูแลความปลอดภัยภายในบริเวณสถานที่จัดงาน และดูแลความปลอดภัยของผู้ร่วมงาน
5. จัดการจราจรและบริเวณจอดรถ

9. คณะกรรมการฝ่ายจัดเลี้ยง

9.1 นายภูวกร	ยิ้มแย้ม	ประธานกรรมการ
9.2 บุคลากรสำนักงานบริการและสวัสดิการ		กรรมการ
9.3 บุคลากรสำนักงานทะเบียน		กรรมการ
9.4 นางอรุณเลิศ	วรรณยศ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

1. จัดเตรียมอาหารว่าง และเครื่องดื่ม สำหรับบริการให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เข้าร่วมรับฟัง
2. ดำเนินการต้อนรับแขกและผู้ร่วมงานในพิธีเปิด

10. คณะกรรมการฝ่ายเอกสารการจัดพิมพ์

10.1 นางสาวนพวรรณ	ยุติธรรม	ประธานกรรมการ
10.2 บุคลากรสำนักงานห้องสมุด		กรรมการ
10.3 นางสาวจันทร์จิรา	นงงาม	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

รวบรวมเอกสาร ผลงานวิจัย และจัดพิมพ์ Proceedings เพื่อแจกผู้เข้าร่วมประชุมวิชาการ

11. คณะกรรมการฝ่ายยานพาหนะ

11.1 นางสาวธิดา	มุตธิกุล	ประธานกรรมการ
11.2 นายอดิเรก	โพธิ์สุวรรณ	กรรมการ
11.3 นางวาสนา	สิริทวีบุญ	กรรมการ
11.4 นายนิมิตร	แสงประเสริฐ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

จัดเตรียมรถตู้ให้พร้อมใช้งานสำหรับ รับ-ส่ง ผู้เข้าร่วมสัมมนา

12. คณะกรรมการฝ่ายรับจัดของที่พัค

12.1 นายสมพล	เข้มกำเนิด	ประธานกรรมการ
12.2 บุคลากรสำนักงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์		กรรมการ
12.3 นางสาวศุภมณฑล...		

12.3	นางสาวศุภมณฑล	โคตรธา	กรรมการ
12.4	นางสาวนวรรตน์	กังวาลเนาวรัตน์	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

1. หาข้อมูลราคาที่พัก ภายในเขตจังหวัดชลบุรี และบริเวณใกล้เคียงมหาวิทยาลัย
2. ประสานงานการจองที่พักสำหรับผู้เข้าประชุม

13. คณะกรรมการฝ่ายสารสนเทศ

13.1	นายอดิศักดิ์	ภิญญาคง	ประธานกรรมการ
13.2	นายสุรศักดิ์	เข้มลาย	กรรมการ
13.3	นายศุภชัย	ภิรมย์รัตน์	กรรมการ
13.4	นายศรทัศน์	อินทรบุตร	กรรมการ
13.5	บุคลากรสำนักงานบริการคอมพิวเตอร์		กรรมการ
13.6	นางสาววรรษมน	ศรีเจริญ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

1. จัดทำเว็บไซต์ของงานประชุมวิชาการระดับชาติของมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
2. จัดทำเว็บเพจโปรแกรมลงทะเบียนผ่านเว็บไซต์

14. คณะกรรมการฝ่ายรับลงทะเบียน

14.1	นางสมพิศ	แสงแก้ว	ประธานกรรมการ
14.2	บุคลากรสำนักงานทะเบียน		กรรมการ
14.3	นางสาวสิริเพ็ญ	สุวรรณ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

1. รับลงทะเบียน
2. แจกเอกสารในการประชุมให้ผู้เข้าร่วมประชุม

15. คณะกรรมการฝ่ายหาผู้สนับสนุนการจัดงาน

15.1	นายนรินทร์	พนาวาส	ประธานกรรมการ
15.2	นายปรีชา	ธีระวิทย์	กรรมการ
15.3	นายสิทธิชัย	อิมอ่อง	กรรมการ
15.4	นายบรรพต	ปานจันทร์	กรรมการ
15.5	ดร.จิราพร	ระโหลฐาน	กรรมการ
15.6	ดร.สอาด	หอมมณี	กรรมการ
15.7	ดร.ธ. ธง	พวงสุวรรณ	กรรมการ
15.8	ดร.ปาริชาติ	คุณปลื้ม	กรรมการ
15.9	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์	อุสาหะ	กรรมการ
15.10	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พูนทรัพย์	วัจนสุนทร	กรรมการ

15.11 นายจिरพงษ์...

15.11 นายจิรพงษ์	จันทร์งาม	กรรมการ
15.12 นายอดิศักดิ์	ภิญญาคง	กรรมการ
15.13 นางสาวพร	แก้วสงค์	กรรมการ
15.14 นายศรทัศน์	อินทรบุตร	กรรมการ
15.15 นางสาวพรพิมล	โลหะการก	กรรมการและเลขานุการ
15.16 นางสาวนวรรตน์	กังวาลเนาวรัตน์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ จัดหาผู้สนับสนุนการจัดงาน

16. คณะกรรมการฝ่ายการเงิน

16.1 นายปรีชา	ธีระวิทย์	ประธานกรรมการ
16.2 บุคลากรสำนักงานการคลัง		กรรมการ
16.3 นางฉวีวรรณ	โสรัสสะ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

1. จัดเก็บค่าลงทะเบียน
2. ดูแลการเบิกจ่ายเงินและการชำระบัญชีให้เป็นไปตามระเบียบ

17. คณะกรรมการฝ่ายประเมินผล

17.1 รองศาสตราจารย์ กาญจนา	มณีแสง	ประธานกรรมการ
17.2 นางยุพาพร	ฉัตรวุฒิชัย	กรรมการ
17.3 นางสาวพิรญา	สูงเนิน	กรรมการ
17.4 นางวิภา	เอมบำรุง	กรรมการ
17.5 นางสาวศรัณยา	หนูเงิน	กรรมการ
17.6 นางสาวสมศิริ	ชมจินดา	กรรมการ
17.7 นางสาวพริมลักษณ์	สุนันดา	กรรมการ
17.8 นายพิชญา	ทองอยู่เย็น	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

1. จัดทำแบบประเมินผล แจกและรวบรวมแบบประเมินผล
2. สรุปแบบประเมินผล

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2553

/ศ.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร)
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร)
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
ที่ 481/2553

เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 (เพิ่มเติม)

เพื่อให้การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ที่จะจัดขึ้นในวันที่ 6 พฤษภาคม 2554 ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ 47/2543 เรื่อง การมอบอำนาจให้รองอธิการบดี วิทยาเขตชลบุรี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 (เพิ่มเติม) ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการฝ่ายการเงิน (เพิ่มเติม)

1.1 นางสาวอภา	พุทธรักษา	กรรมการ
1.2 นางสาวอภิญา	อานันทประภา	กรรมการ
1.3 นางสาวสายสุนีย์	ฉายไธสง	กรรมการ
1.4 นางสาวปราณี	สุขแสน	กรรมการ
1.5 นางสาวณัฐพร	มัธยม	กรรมการ

2. คณะกรรมการฝ่ายปฏิบัติ

2.1 นางณิชภา	เทียมคลี	ประธานกรรมการ
2.2 นางสุกาญจน์ดา	งามชนะ	กรรมการ
2.3 นางขวัญเดือน	ชื่นใจ	กรรมการ
2.4 นายอดุลย์	จวงสอน	กรรมการ
2.5 นายชัยณรงค์	ชัยจินดา	กรรมการ
2.6 นางสาวนริกันต์	อรรคอุดม	กรรมการ
2.7 นางสาวสุภาภรณ์	พลสงคราม	กรรมการ
2.8 นางสาวทศวี	มิ่งมงคล	กรรมการ
2.9 นักศึกษาช่วยงาน		กรรมการ
2.10 นายขงยุทธ	แก้วอุดม	กรรมการและเลขานุการ
2.11 นางสาวนिरชร	บุญชูกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

- ต้อนรับและอำนวยความสะดวก ประธาน ผู้ทรงคุณวุฒิ แขกผู้มีเกียรติและผู้เข้าประชุมวิชาการ
- ประสานงานกับฝ่ายพิธีการ ฝ่ายจัดสถานที่ และฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2553

ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร)

รองอธิการบดี วิทยาเขตชลบุรี

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

ที่ 019/2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 (เพิ่มเติมครั้งที่ 2)

เพื่อให้การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ที่จะจัดขึ้นในวันที่ 6 พฤษภาคม 2554 ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ 47 / 2543 เรื่อง การมอบอำนาจให้รองอธิการบดี วิทยาเขตชลบุรี จึงให้ยกเลิกคำสั่งเลขที่ 293 / 2553 ลงวันที่ 17 กันยายน 2553 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 1 เฉพาะคณะกรรมการในลำดับที่ 3 (คณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงาน) และแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 (เพิ่มเติม) ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการฝ่ายผลงานและนวัตกรรม (เพิ่มเติม)

1.1	Prof.Dr. Zhiyun	Wang	กรรมการ
1.2	MS. Hope Chirstina	Hilado Deita	กรรมการ
1.3	Mr. John Norris	Stamper	กรรมการ

2. คณะกรรมการฝ่ายจัดทำรายงานการประชุมวิชาการ

2.1	รองศาสตราจารย์วามิ	ฐาปนวงศ์สานติ	ประธานกรรมการและบรรณาธิการ
2.2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์	อุสาหะ	รองประธานกรรมการ
2.3	รองศาสตราจารย์ ดร.คุณวุฒิ	คนฉลาด	กรรมการ
2.4	รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาท	อิสรปรีดา	กรรมการ
2.5	รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์	สุขศรีงาม	กรรมการ
2.6	รองศาสตราจารย์ ดร.วดี	เขียวอุไร	กรรมการ
2.7	รองศาสตราจารย์ ม.ร.ว.ดร.วุฒิเลิศ	เทวกุล	กรรมการ
2.8	รองศาสตราจารย์ ดร.เอื้อน	ปิ่นเงิน	กรรมการ
2.9	รองศาสตราจารย์กาญจนา	มณีแสง	กรรมการ
2.10	รองศาสตราจารย์ชนินทร์	ชุนหพันธ์รักษ์	กรรมการ
2.11	รองศาสตราจารย์ทรงพร	ทาเจริญศักดิ์	กรรมการ
2.12	รองศาสตราจารย์นิกา	ศรีไพโรจน์	กรรมการ
2.13	รองศาสตราจารย์เนตร์พัฒนา	ยิววิราช	กรรมการ
2.14	รองศาสตราจารย์บำรุง	สุขพรรณ	กรรมการ
2.15	รองศาสตราจารย์ประสงค์	ปราณีตพลกรัง	กรรมการ
2.16	รองศาสตราจารย์รัตนา	จ๊กกะพาก	กรรมการ
2.17	รองศาสตราจารย์สุมน	อยู่สิน	กรรมการ

2.18 รองศาสตราจารย์...

2.18	รองศาสตราจารย์สุวิทย์	นิ่มน้อย	กรรมการ
2.19	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรหาญ	ลิลา	กรรมการ
2.20	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พชรนนท์	สายัณห์เกษะ	กรรมการ
2.21	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิณี	เพชรสว่าง	กรรมการ
2.22	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลี	นิสสัยสุข	กรรมการ
2.23	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ	ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
2.24	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พูนทรัพย์	ว้จันสุนทร	กรรมการ
2.25	ดร.จำเนียร	จวงตระกูล	กรรมการ
2.26	ดร.ช.ชง	พวงสุวรรณ	กรรมการ
2.27	ดร.ปาริชาติ	คุณปลื้ม	กรรมการ
2.28	ดร.วิไลลักษณ์	สุวจิตตานนท์	กรรมการ
2.29	ดร.ศุภษดี	ศรีขาว	กรรมการ
2.30	ดร.สอาด	หอมมณี	กรรมการ
2.31	ดร.สารทิส	สกุลกู	กรรมการ
2.32	ดร.สุทิตี	ขัตติยะ	กรรมการ
2.33	ดร.สุเทพ	ทองประดิษฐ์	กรรมการ
2.34	ดร.สุธี	อยู่สถาพร	กรรมการ
2.35	ดร.จิราพร	ระโหฐาน	กรรมการและเลขานุการ
2.36	นางจิราวรรณ	เนียมสกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

1. พิจารณากลับกรองผลงานวิจัยเพื่อเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา
2. พิจารณาผลงานสร้างสรรค์ เพื่อร่วมแสดงในงานประชุมวิชาการ
3. ประสานงานกับผู้เสนอผลงานให้ส่งผลงานตามรูปแบบอ้างอิงของมหาวิทยาลัย เพื่อเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาก่อนตีพิมพ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2554

เฉลิมวงศ์ วัฒนกุล

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนกุล)

รองอธิการบดี วิทยาเขตชลบุรี

ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดี

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

ที่ 148/2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 (เพิ่มเติมครั้งที่ 3)

เพื่อให้การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี ที่จะจัดขึ้นในวันที่ 6 พฤษภาคม 2554 ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ 47 / 2543 เรื่อง การมอบอำนาจให้รองอธิการบดี วิทยาเขตชลบุรี จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1 (เพิ่มเติม) ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ครรชิต	มาลัยวงศ์	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ พล.ต.ต.หญิงนัยนา	เกิดวิชัย	กรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์	วรรณัจฉริยา	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.คุณวุฒิ	คนฉลาด	กรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิ	โชคเหมาะ	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ	จานประดับ	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์	ประณีตพลกรัง	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.เอื้อน	ปิ่นเงิน	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.ภูริชญา	วัฒนรุ่ง	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ม.ร.ว.ดร.วุฒิเลิศ	เทวกุล	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์กาญจนา	มณีแสง	กรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ยี่น	ภู่วรรณ	กรรมการ
13. รองศาสตราจารย์สุพล	อิงประสาร	กรรมการ
14. รองศาสตราจารย์คณพร	บุญพารอด	กรรมการ
15. รองศาสตราจารย์สุนา	สิทธิเลิศประสิทธิ์	กรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ชนชัย	ยมจินดา	กรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ชนินทร์	ชุนหพันธ์รักษ์	กรรมการ
18. รองศาสตราจารย์เนตร์พัฒนา	ยาวิราช	กรรมการ
19. รองศาสตราจารย์สุวิทย์	น่มน้อย	กรรมการ
20. รองศาสตราจารย์บำรุง	สุขพรรณ	กรรมการ
		21. รองศาสตราจารย์...

21. รองศาสตราจารย์สุมน	อยู่สิน	กรรมการ
22. รองศาสตราจารย์รัตนา	จักกะพาก	กรรมการ
23. รองศาสตราจารย์วาลี	ฐาปนวงศ์สานติ	กรรมการ
24. รองศาสตราจารย์ศิริโสภาคย์	บุรพาเดชะ	กรรมการ
25. รองศาสตราจารย์อุทหนา	ธรรมเจริญ	กรรมการ
26. รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์	สุวจิตตานนท์	กรรมการ
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์	วัจนสุนทร	กรรมการ
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวิณี	เพชรสว่าง	กรรมการ
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพีพร	ศรีจำปา	กรรมการ
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกวิทย์	มณีธร	กรรมการ
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์	ชัยกิจอุรา	กรรมการ
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรหาญ	ลีลา	กรรมการ
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ	ภูพัฒน์วิบูลย์	กรรมการ
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย	มีคำ	กรรมการ
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์	อุสาหะ	กรรมการ
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พูนทรัพย์	วัจนสุนทร	กรรมการ
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป	ทับออดตานนท์	กรรมการ
38. ดร.สุทิตี	จัตติยะ	กรรมการ
39. ดร.สอาด	หอมมณี	กรรมการ
40. ดร.สาวิตรี	รตโนภาสสุวรรณลี	กรรมการ
41. ดร.สารทิส	สกุลกู	กรรมการ
42. ดร.อัศม์เดช	วานิชชินชัย	กรรมการ
43. ดร.โชติสา	ชาวสนิท	กรรมการ
44. ดร.กมล	จิราพงษ์	กรรมการ
45. ดร.บวรวิทย์	เป็รื่องวงศ์	กรรมการ
46. ดร.พูนผล	เดวิทย์	กรรมการ
47. ดร.อัญจมา	นิลนพคุณ	กรรมการ
48. ดร.นิเวศน์	จิระวิชิตชัย	กรรมการ
49. ดร.จำเนียร	จวงตระกูล	กรรมการ
50. ดร.ธ.ธง	พวงสุวรรณ	กรรมการ
		51. ดร.สุธี...

51. ดร.สุธี อยู่สถาพร กรรมการ
 52. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ อุดาหะ กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ พิจารณากลับกรองผลงานวิจัยที่ฝ่ายพิจารณาผลงานนำเสนอเพื่อให้เจ้าของผลงานนำเสนอ
 ในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 1

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2554

เฉลิมวงศ์ วัฒนพร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนพร)

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดี